

Diagnosi de l'activitat econòmica del territori de Sant Celoni

Previsió de desenvolupament de l'activitat econòmica del territori de Sant Celoni

Estudi previ per a la revisió del POUM

Novembre de 2013

Maties Serracant
Geògraf

ÍNDEX

1	PRESENTACIÓ	7
2	INTRODUCCIÓ	8
3	POBLACIÓ I OCUPACIÓ	9
3.1	Població. Tendències recents i prospectiva	9
3.1.1	El context de la Regió metropolitana de Barcelona.....	9
3.1.2	Sant Celoni.....	10
3.1.3	Projeccions de població.....	11
3.2	Ocupació de la població activa resident	16
4	L'ACTIVITAT ECONÒMICA A SANT CELONI.....	19
4.1	Activitat econòmica i ocupació.....	19
4.1.1	Regió metropolitana	19
4.1.2	Baix Montseny.....	20
4.1.3	Sant Celoni.....	22
4.2	Prospectiva de l'Activitat econòmica i ocupació	26
4.2.1	L'escala regional.....	26
4.3	Balanç entre població i activitats	30

5	LA INDÚSTRIA.....	34
5.1	La relació amb el sector químic	37
6	LES ACTIVITATS COMERCIALS	40
6.1	Antecedents.....	41
6.1.1	Inventari comerç 2011-2012.....	43
6.1.2	Locals buits.....	49
7	EL SÒL PER ACTIVITATS ECONÒMIQUES.....	51
7.1	Els Sectors d'Activitat Econòmica en l'àmbit del Baix Montseny i el corredor de la C-35	52
7.2	EL sòl d'activitats econòmiques en el planejament urbanístic de Sant Celoni.....	57
7.2.1	El Sòl Industrial al Pla General Municipal d'Ordenació	57
7.2.2	El sòl comercial al Pla General Municipal d'Ordenació.....	65
7.3	La regulació de les activitats econòmiques en el planejament.....	67
8	ELS SECTORS D'ACTIVITAT ECONÒMICA.....	71
8.1	Inventari del sòl d'activitat econòmica	72
8.2	El Polígon del Molí de les Planes	78
9	PREVISIONS DE SÒL PER A ACTIVITATS ECONÒMIQUES.....	80
10	CONCLUSIONS I LÍNIES DE TREBALL.....	88

ÍNDIX DE TAULES

Taula 1 Comparació de les dades d'oferta d'habitatge de l'estudi de l'IET i les dades disponibles per l'Ajuntament de Sant Celoni.....	13
Taula 2 Projeccions de població i llars a Sant Celoni	13
Taula 3 Evolució dels llocs de treball localitzats a Sant Celoni segons sectors econòmics.....	22
Taula 4 Evolució dels assalariats a l'INSS per sectors CNAE	24
Taula 5 Evolució dels assalariats a l'INSS per subsectors CNAE	25
Taula 6 Llocs de treball localitzats i Població ocupada resident a Sant Celoni segons els diversos escenaris	28
Taula 7 Evolució de la població i els llocs de treball.....	31
Taula 8 Empreses i afiliats a la seguretat social en el sector del Comerç a l'engròs i al detall i l'hostaleria a Sant Celoni.....	40
Taula 9 Nombre d'empreses i assalariats	40
Taula 10 Evolució 2008-2013 dels afiliats a la seguretat social dels principals subsectors del comerç i l'hostaleria.....	41
Taula 11 Característiques dels establiments comercials per subsector d'activitat.....	43
Taula 12 Densitat lineal dels establiments.....	44
Taula 13 Metres lineals de façana comercial per carrer	44
Taula 14 Superfície dels immobles comercials i per a l'oci i l'hostaleria a Sant Celoni segons Cadastre.....	49
Taula 15 Locals buits.....	49
Taula 16 Disposicions del planejament per cadascuna de les categories de sòl industrial.....	58
Taula 17 Sòl i sostre industrial potencial en sòl urbà.....	59
Taula 18 Sostre industrial potencial en sòl urbà i urbanitzable.....	59
Taula 19 Sectors de desenvolupament del sòl industrial	60
Taula 20 Unitats d'Actuació en Sòl Urbà	62
Taula 21 Sostre comercial potencial en sòl urbà	66
Taula 22 Sostre comercial nous desenvolupaments.....	66
Taula 23 Sectors d'Activitat Econòmica a Sant Celoni inclosos en el SIPAE.....	71
Taula 24 Superfície en m ² de sòl de les parcel·les d'activitat econòmica segons la seva ubicació i la seva qualificació	75
Taula 25 Superfície en m ² de sòl.....	76
Taula 26 Balanç del sostre industrial a Sant Celoni	77
Taula 27 Escenaris futurs d'evolució de la població i l'activitat	83
Taula 28 Llocs de treball previstos i increment.....	84
Taula 29 Llocs de treball previstos del sector serveis i del sector industrial.....	85

Taula 30 Ràtios de sòl i sostre per lloc de treball localitzat dels diversos sectors econòmics.....	85
Taula 31 Ràtios de sostre per lloc de treball localitzat del sector terciari i industrial	86
Taula 32 Sòl i sostre per a activitats del sector serveis	87
Taula 33 Sòl i sostre per a activitats del sector industrial.....	87
Taula 34 Sòl i sostre disponible per la reducció de l'activitat econòmica (2006-2013).....	90
Taula 35 Sostre industrial potencial	90
Taula 36 Previsió de les necessitats de sostre en els sectors d'activitat econòmica	91
Taula 37 Balanç del sostre disponible i potencial en relació a les necessitats previstes.....	92

ÍNDIX DE FIGURES

Figura 1 Components del creixement de la població a Sant Celoni.....	10
Figura 2. Components del creixement demogràfic previst al Vallès Oriental.....	11
Figura 3. Projeccions de població al Vallès Oriental	113
Figura 4 Població activa projectada al Vallès Oriental	12
Figura 5 Evolució de la població de Sant Celoni en els escenaris previstos	14
Figura 6 Taxes de creixement anual de la població	16
Figura 7 Evolució de la població en els diversos escenaris	16
Figura 8 Sectors d'afiliació laboral de la població resident de Sant Celoni.....	16
<i>Font: elaboració pròpia a partir de IDESCAT</i> Figura 9 Evolució de l'atur per franges d'edat.....	16
Figura 10 Evolució del nombre d'aturats segons el gènere.....	17
Figura 11 Sectors d'activitat dels aturats (març 2013)	18
Figura 12 Nivell de formació dels aturats (abril 2013)	18
Figura 13 Evolució de l'afiliació a Sant Celoni per sectors	23
Figura 14 Evolució i perspectives d'evolució del PIB	26
Figura 15 Taxes de creixement dels afiliats a la seguretat social i del PIB a la RMB.....	27
Figura 16 Taxes de creixement del PIB, tendència recent i escenaris futurs a Catalunya, Província de Barcelona	30
Figura 17 Taxes de creixement de l'ocupació. Tendència recent i escenaris futurs a Catalunya i a la província de Barcelona i Arc Metropolità.....	29
Figura 18 Evolució de la població i les activitats econòmiques a Sant Celoni.....	32
Figura 19 Evolució de la població i les activitats econòmiques a Sant Celoni.....	33

Figura 20 Distribució del establiments comercials de caràcter quotidià	45
Figura 21 Distribució dels establiments del sector de l'equipament, el lleure la cultura i la restauració	46
Figura 22 Distribució dels establiments comercials segons el nombre de treballadors	47
Figura 23 Distribució dels establiments comercials segons l'any d'obertura	48
Figura 24 Locals buits a Sant Celoni	50
Figura 25 Sòl en el Sectors d'activitat econòmica del Baix Montseny i el corredor de la C-35	53
Figura 26 Sectors d'Activitat Econòmica en l'àmbit del Baix Montseny i els municipis del corredor de la C-35.	54
Figura 27 Balanç del sòl en els Sectors d'Activitat Econòmica de l'àmbit del Baix Montseny i el corredor de la C-35.....	55
Figura 28 Planejament derivat en sòl industrial al voltant del nucli de Sant Celoni	63
Figura 29 Planejament derivat en sòl industrial a la Batllòria	64
Figura 30 Proposta de la modificació del PGMÒ per a l'adequació a la DSMI 2006/123/CE i simplificació normativa	69
Figura 32 Àmbit de restricció dels usos en planta baixa segons la modificació del PGMÒ per a l'adequació a la DSMI 2006/123/CE i simplificació normativa	70
Figura 33 Classificació del sòl d'activitats econòmiques	73
Figura 34 Inventari de l'estat d'edificació i ús del sòl d'activitat econòmica	74
Figura 35 Sostre industrial potencial.....	77
Figura 36 Escenaris d'evolució dels Llocs de Treball Localitzats a Sant Celoni.....	84

1 PRESENTACIÓ

L'Ajuntament de Sant Celoni està iniciant els treballs previs a l'elaboració d'un nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, en endavant POUM, atès que el planejament vigent data de l'any 1997 i es considera que es donen les circumstàncies necessàries per la seva actualització.

En el marc d'aquest estudi previs, l'Ajuntament considera oportuna la redacció d'un document que desenvolupi una diagnosi de l'activitat econòmica al municipi, la seva evolució en relació amb el planejament urbanístic previst i la seva execució. Alhora, així com una previsió del seu desenvolupament futur.

L'objectiu del treball és la redacció d'un estudi de Previsió de desenvolupament de l'activitat econòmica al municipi i al seu entorn proper per tal de disposar d'una anàlisi socioeconòmica, a partir de la qual es puguin establir criteris per a la planificació territorial i millorar la gestió de les diferents polítiques municipals, i especialment, d'aquelles relacionades amb el mercat de treball i la innovació empresarial.

El treball, que es complementarà amb la resta d'estudis previs al POUM i amb els documents elaborats en el marc de l'Àrea de Serveis a les persones (Promoció Econòmica), parteix d'un breu repàs de l'evolució de la població i de l'activitat a partir de les dades d'afiliació a la Seguretat Social, fent referència als llocs de treball del municipi i alhora als llocs de treball dels residents al municipi. Aquestes dades es complementem amb les dades relatives a l'atur i amb un balanç final de l'autosuficiència laboral del municipi.

L'estudi realitza un reconeixement de les previsions del POUM i del creixement urbanístic desenvolupat des de la seva aprovació, que es complementa amb de l'explotació de les dades de llicències d'obra major, element que permet la visualització de la intensitat del creixement en relació al desenvolupament de les figures del planejament.

A continuació es desenvolupen dos apartats específics orientats a fer un breu anàlisi de les activitats industrials i de les activitats comercials. Per al desenvolupament d'aquests dos apartats es parteix de forma substancial dels diversos estudis i inventaris realitzats en el marc de l'àmbit de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Celoni. Aquesta informació s'ha complementat a partir de treball de camp per permetre una actualització així com la seva representació cartogràfica.

A partir de tots aquests elements es presenta una avaluació de les necessitats de sòl per a les activitats econòmiques dibuixant diversos escenaris i focalitzant l'atenció sobre el sòl situat dins els sectors especialitzats d'activitat econòmica, esmentats anteriorment com a polígons industrials i avui denominats més genèricament Sectors d'Activitat Econòmica per l'acollida tant d'activitats industrials com de l'àmbit comercial i logístic.

Amb tot, aquest document pretén ser la base per a un debat que requereix posar en valor molts d'altres elements complementaris i que hauria d'anar acompanyat d'un procés de que potenciï la planificació estratègica del municipi. Alhora, cal destacar que el present estudi no incorpora dos elements com les activitats turístiques i les activitats agràries, element que tot i tenir una importància menor en relació a l'activitat econòmica general i en relació a la intervenció dels instruments de gestió urbanística caldrà incorporar també en el debat de la revisió del planejament urbanístic municipal.

2 INTRODUCCIÓ

El municipi de Sant Celoni, com bona part de la resta de municipis de la regió metropolitana de Barcelona, ha viscut durant el primer decenni del segle XXI una etapa d'elevat creixement de l'activitat econòmica que donà peu a una etapa d'important recessió. El procés expansiu, acompanyat d'un important increment de la població, fou fonamentant significativament en la construcció i en els serveis, en una marc de davallada significativa de l'ocupació del sector industrial.

Amb la davallada de l'activitat constructiva, i la continuada reestructuració del sector industrial, el volum total de llocs de treball del municipi s'ha situat en el mateix punt que l'any 2001 (segons dades del Departament d'Empresa i Ocupació), tot i l'increment del 35% de la població (2001-2012). Aquest fet explica, en bona part, l'elevada taxa d'atur al municipi (18,61%) i a l'àmbit del Mercat de Treball del Baix Montseny (17.06%) (Dades Diputació – Hermes: Taxa d'atur calculada en base a la població activa local estimada).

Des de l'any 2008, Espanya i bona part d'Europa es troba immersa en una etapa de crisi econòmica de llarga durada. A l'escala local i comarcal, aquesta crisi té efectes molt significatius, no només en les dificultats de les famílies i en la disponibilitat pressupostària de les administracions, sinó en la viabilitat de les activitats econòmiques. En aquest context, doncs, i en el marc d'aquest estudi, cal situar el territori com un bé al servei de l'activitat econòmica, sobretot al de l'economia productiva.

Així, cal entendre la localització de Sant Celoni, i en conjunt del Baix Montseny que vertebrava, per tal de poder projectar aquest territori de la forma més adequada, atenent alhora la vocació d'aquest territori en aquest moment de la història.

Les polítiques dutes a terme des del govern local s'han orientat a partir de diversos documents encarregats per a l'orientació estratègica de les polítiques en l'àmbit comercial i Industrial, sobretot amb un recent informe sobre el sector Molí de les Planes. Alhora, cal destacar les iniciatives empeses de forma concertada amb algunes empreses en relació a la millora de l'oferta formativa en el sector Químic. És en aquest context que, posant de relleu la potencialitat de les polítiques urbanístiques, se situa el present estudi.

3 POBLACIÓ I OCUPACIÓ

3.1 Població. Tendències recents i prospectiva

3.1.1 El context de la Regió metropolitana de Barcelona

En l'àmbit de la Regió Metropolitana de Barcelona l'escenari demogràfic de la primera meitat de la dècada passada, amb taxes de creixement total que havien anat oscil·lant entre l'1,5% i el 3% anual al llarg del quinquenni anterior i amb una arribada d'immigració procedent de l'estranger en uns volums mai vistos a Catalunya ni a Espanya pateix, com a conseqüència de l'esmentada crisi econòmica, un canvi de tendència radical a partir de l'any 2009 i, sobretot, 2010. Algunes dinàmiques perduren, especialment pel que fa als moviments migratoris a l'interior de la regió i, com a resultat, es produeix una distribució de la població al llarg del territori metropolità sensiblement diferent.

Els responsables del creixement demogràfic experimentat a la regió metropolitana de Barcelona al llarg de la darrera dècada han estat el moviment natural de la població i, sobretot, l'arribada d'importants contingents d'immigració estrangera. Pel que fa al primer, i en un moment d'estabilització de la mortalitat, els increments són deguts bàsicament a un increment de la natalitat que comença a prendre força amb l'inici de la dècada i que havia s'havia iniciat pocs anys abans, revertint una tendència de descens dels naixements que havia arribat al seu mínim l'any 1995, en què nasqueren a la regió metropolitana 37.455 nens i nenes, molt menys de la meitat dels que havien nascut 20 anys abans.

Com s'apunta a l "Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat", publicat l' Octubre de 2012, el gran responsable del creixement demogràfic de la regió metropolitana al llarg dels darrers anys són les migracions procedents de l'exterior. Així, la regió metropolitana passa de mostrar unes entrades d'immigració estrangera d'entre 5.000 i 10.000 efectius anuals al final de la dècada dels noranta a volums entre els 100.000 i els 130.000 efectius anuals entre 2004 i 2008. Com a resultat, es produeix en els darrers deu anys una entrada neta, i per tant un creixement, d'aproximadament 800.000 efectius procedents de l'estranger. La magnitud dona mostra de la seva importància si es compara amb els 150.000 efectius de creixement vegetatiu per al mateix període.

Aquest alentiment del creixement demogràfic de la regió metropolitana de Barcelona i de modificació de tots els seus components en els darrers dos anys no ha d'amagar un procés paral·lel d'igual o més importància i que tendeix a mantenir el pes adquirit al llarg de la dècada: la redistribució de la població com a conseqüència de les migracions internes.

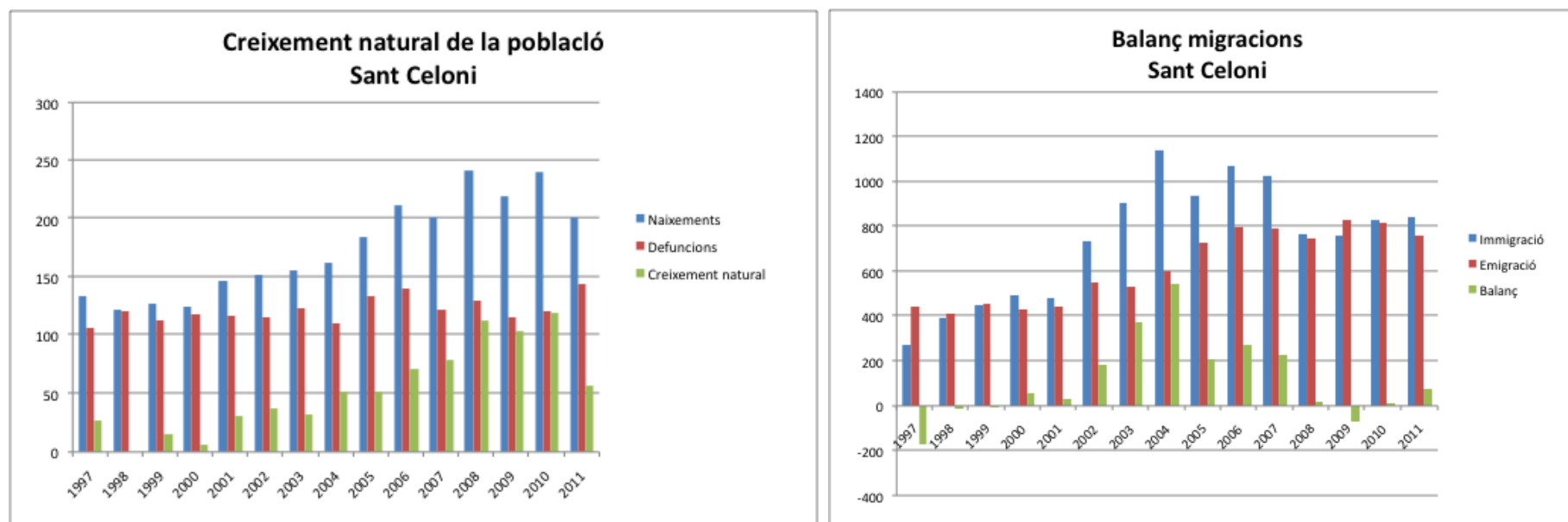
dues terceres parts dels municipis metropolitans (67,1%) no tenen com a component principal de creixement demogràfic la migració exterior sinó els moviments migratoris provinents d'un altre municipi metropolità. Continua així, una tendència iniciada als anys vuitanta de desplaçament progressiu de les àrees de major creixement demogràfic seguint una trajectòria que va d'una àrea central inicialment molt densament poblada a àrees cada vegada més allunyades.

3.1.2 Sant Celoni

El municipi de Sant Celoni, emmarcat territorialment en l'àmbit del Baix Montseny, té una població empadronada de 17.076 habitants, segons padró municipal de l'any 2012. El creixement de la població en el període 1997-2012 fou de 4.236 habitants, que suposa un increment del 33%. Aquest període, coincident amb el desenvolupament de l'instrument de planejament urbanístic municipal vigent, es caracteritza per l'existència de 3 dinàmiques clarament diferenciades: el període 1997-2001, en què es manté estable el volum de població; el període 2001-2009, d'important creixement amb una component migratòria molt significativa; i el període 2009-2012, en què s'observa una nova estabilització. En conjunt, es tracta d'un període d'elevat creixement; si en el període 1977-1997 la població augmentà en poc més de 1.100 habitants, una mitjana de 55 l'any, en els darrers 15 anys l'augment ha estat superior als 4.200, un increment anual mitjà de 282 habitants.

La component migratòria, ha determinat la part més significativa del creixement, mentre que els darrers anys el mínim creixement mantingut ha estat fruit bàsicament del creixement natural, que s'ha incrementat. Els moviments migratoris han tingut sobretot relació amb la comarca i el conjunt de la província. Els nous residents provenen en un 60% de la província de Barcelona (període 2004-2011). Tan sols un 20% del creixement migratori prové de fora de l'estat espanyol. En relació a l'emigració, el 90% ha desplaçat la seva residència a un altre municipi de l'estat espanyol (un 60% del total, a un altre municipi de la mateixa província de Barcelona). En una part significativa de la resta de casos, es desconeix la destinació d'aquests persones o bé s'han donat de baixa per caducitat.

Figura 1 Components del creixement de la població a Sant Celoni

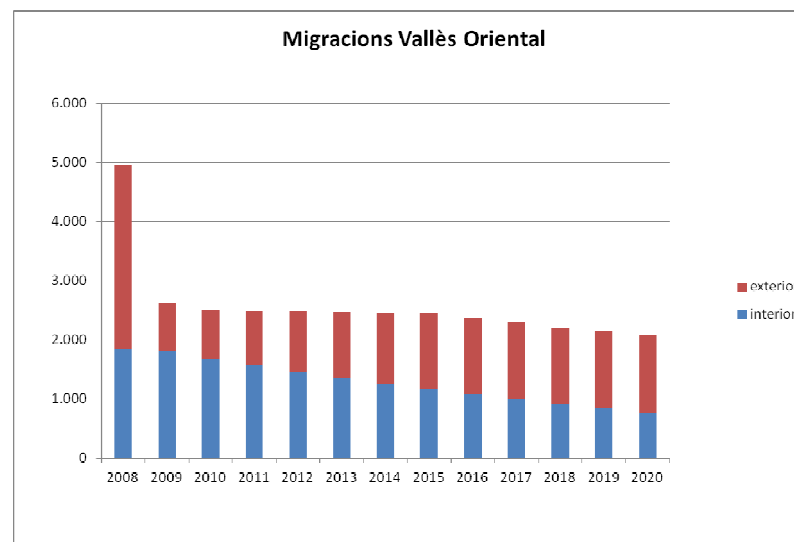
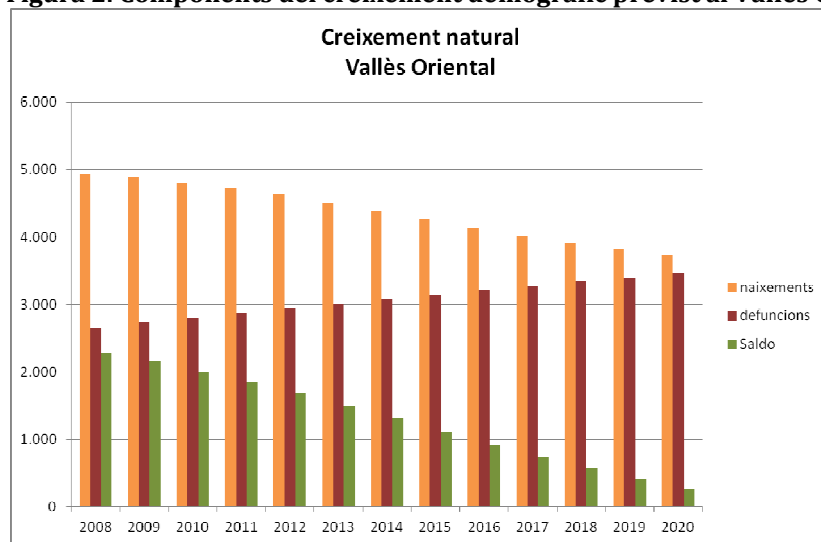
3.1.3 Projeccions de població

A escala regional es prenen com a referència les projeccions realitzades per l'IDESCAT l'any 2008 i les realitzades més recentment per part de l'Institut d'Estudis Territorials en l'àmbit de l'actualització de les dades del Pla Territorial Metropolità de Barcelona, que realitzen també una projecció a escala local.

Les projeccions de població 2021-2041, amb base 2008, s'han elaborat amb el mètode dels components, que consisteix a afegir anualment a la piràmide de partida els components del creixement demogràfic (naixements, defuncions, immigracions i emigracions). La desagregació territorial d'aquestes projeccions arribar al nivell comarcal en les projeccions territorials fins el 2021, atès que l'evolució futura dels components del creixement, i en particular de la migració, és molt incerta. Es consideren així 3 hipòtesis (alta, mitjana i baixa) respecte a l'evolució futura dels components i tres escenaris o combinació d'hipòtesis. L'escenari mitjà suposa una combinació de fecunditat mitjana, esperança de vida mitjana i migració mitjana. Aquest escenari pretén reflectir l'evolució que es considera més probable del creixement i l'estructura demogràfica a Catalunya, d'acord amb les dades recents. Els escenaris alt i baix ofereixen la possibilitat d'avaluar els nivells de població màxima i mínima que Catalunya podria presentar en el futur. En l'escenari alt es combinen fecunditat alta, esperança de vida alta i migració alta. L'escenari baix inclou una migració baixa (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger), una fecunditat baixa i una esperança de vida baixa. Des del punt de vista territorial, tots els escenaris suposen una difusió territorial, consistent en un saldo migratori intern negatiu per al Barcelonès i positiu per a la resta d'àmbits territorials. La difusió és baixa en l'escenari baix, mitjana en l'escenari mitjà, i alta en l'escenari alt.

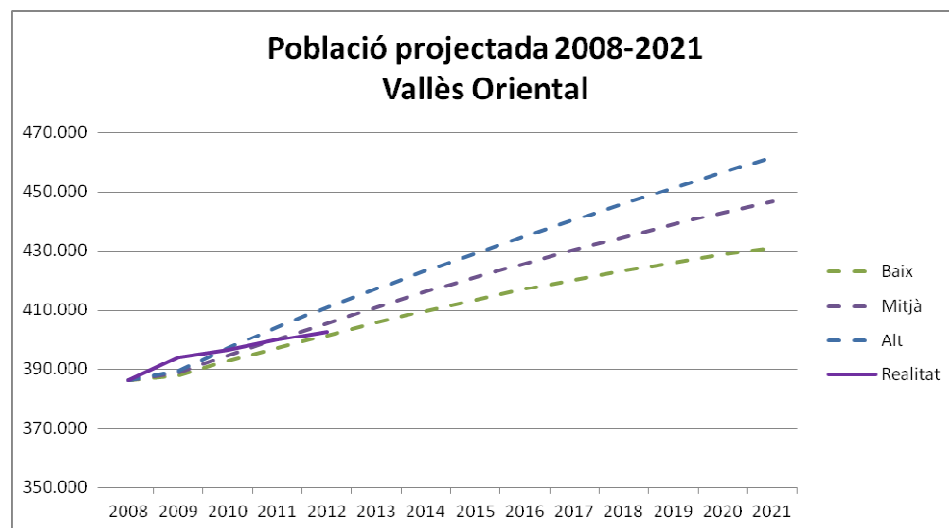
Per a l'àmbit del Vallès Oriental presentem els resultats mitjançant els següents gràfics, on s'observa una continua davallada del creixement natural i una tendència a la reducció dels fluxos migratoris, sobretot els interns a Catalunya mentre els exteriors augmenten sensiblement tot estabilitzant-se.

Figura 2. Components del creixement demogràfic previst al Vallès Oriental

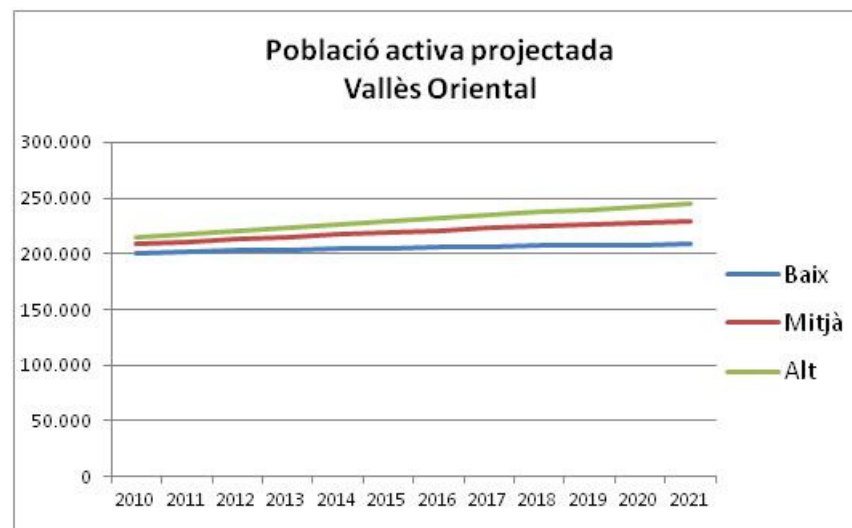
Així, la població projectada pel període 2008-2021 en els tres escenaris establerts per a la comarca del Vallès Oriental són els que es mostren a la Figura 3, en la que es pot comprovar ja com l'evolució en el període 2008-2012 se situa entre l'escenari Baix i el Mitjà amb una tendència recent d'increment menor al previst a l'escenari Baix. El mateix estudi de projecció de la població realitza també una estimació de l'evolució de la població activa en els tres escenaris.

Figura 3. Projeccions de població al Vallès Oriental

Font: elaboració pròpia a partir de IDESCAT

Figura 4 Població activa projectada al Vallès Oriental

D'altra banda, es disposa també dels escenaris demogràfics utilitzats en l'estudi elaborat per l'IET, que segueixen la metodologia(model V15CAT) utilitzada en el marc del Pla Territorial Metropolità, revisant les dades en el marc dels estudis instrumentals del Pla Director de Mobilitat de la Regió Metropolitana per actualitzar les previsions per als propers anys. El principal supòsit de partida per definir els escenaris demogràfics del territori és que la variable independent que determina l'evolució demogràfica és la dinàmica de desenvolupament econòmic (evolució del PIB anual) i, més concretament, la part d'aquest desenvolupament que correspon a l'increment de llocs de treball. La dinàmica demogràfica es compon així d'un component vegetatiu (naixements / defuncions) i d'un de migratori (immigració / emigració). El component vegetatiu té unes perspectives condicionades per l'estructura d'edats, mentre el component migratori depèn fonamentalment del nombre de llocs de treball que no són ocupats per les promocions, no prou nombroses, de joves residents.

A efectes pràctics, en els dos quinquennis de referència (2011-2021) el model demogràfic aboca una immigració estrangera igual a zero. En canvi, sí que es donen moviments migratoris interns que afectaran el creixement de la població d'alguns municipis i que se sumaran als creixements vegetatius. Tot i que cal matisar aquesta

afirmació amb l'increment de la taxa d'ocupació específica (TOE), que pot disminuir la disponibilitat de llocs de treball, cal considerar-la com una base conceptual substancialment certa per a la determinació d'escenaris demogràfics.

La projecció realitzada per l'estudi es desglossa a escala municipal prenent com a element més determinant a l'hora de fixar les pautes de distribució de la població sobre el territori el constitueix la disponibilitat d'habitatge. Així, l'estudi apunta que “el més probable és que cada indret es converteixi en potencial atractor de nous residents en funció del volum d'habitatges vacants de què disposi.” Per a fixar el valor d'habitatges potencials (habitatge vacants + habitatges en construcció + habitatges buidats) l'estudi utilitza diverses fonts amb marges d'error que poden ser significatius a escala local. Així, com es presenta en la Taula 1, la diferència entre les dades utilitzades i les dades disponibles a partir dels estudis previs del POUM de Sant Celoni són molt significatives. Cal, per tant, prendre les dades de l'estudi amb precaució pel què respecte a la projecció de població pel fet que es construeixen a partir de dades que presenten un marge d'error significatiu..

Taula 1 Comparació de les dades d'oferta d'habitatge de l'estudi de l'IET i les dades disponibles per l'Ajuntament de Sant Celoni

Aplicació càlculs oferta habitatge (Mètode IET)	IET	Corregits
Habitatges vacants	1.291	500
Habitatges en construcció	778	234
Habitatges buidats	758	758
Oferta potencial	2.827	1.492

Font: Elaboració pròpia a partir de Institut d'Estudis Territorials - “Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat” Octubre de 2012 i de Ajuntament de Sant Celoni

Taula 2 Projeccions de població i llars a Sant Celoni

	2011	2016	2021
Població	16.949	19.076	20.304
Llars	5.813	6.819	7.384
Habitants/Llar	2,9	2,8	2,7
Rectificació ràtio de partida	2011	2016	2021
Habitants/Llar	2,66	2,63	2,59
Llars	6.372	7.253	7.839

Font: Institut d'Estudis Territorials “Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat” Octubre de 2012

Escenaris propis

L'establiment de diversos escenaris de creixement de la població té com a objectiu permetre el dimensionament de l'oferta de sòl per a noves activitats que ha de contemplar el futur planejament urbanístic. Així, es proposa la definició de dos escenaris que ens permetin disposar d'un rang suficient per a encabir les estratègies que el municipi vulgui establir en la revisió del planejament. Per una banda, s'ha definit com a Escenari 1 el manteniment del creixement demogràfic establert en el marc de la redacció del Pla Local d'Habitatge i, per altra banda, s'ha definit com a Escenari 2 una opció de major creixement seguint l'estratègia de creixement mitjà establerta pel Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

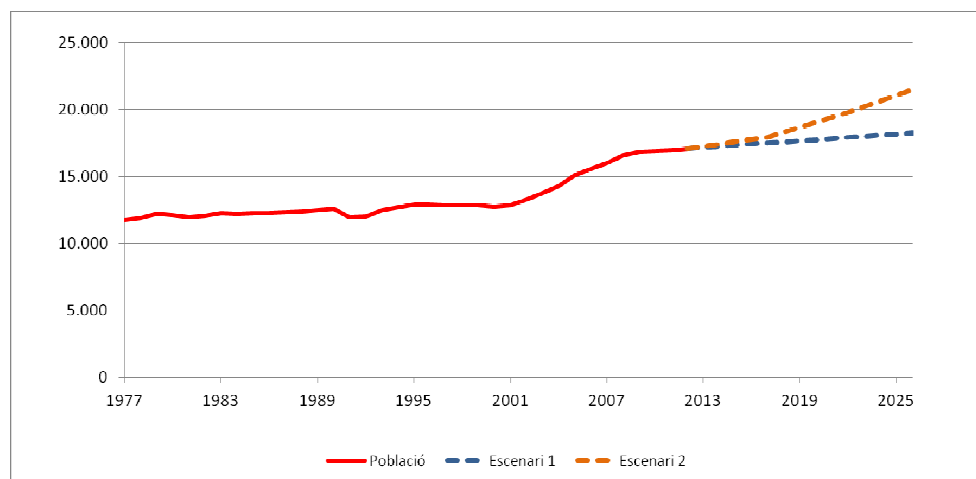
Escenari 1

En el marc de l'elaboració del Pla Local d'Habitatge 2012 es realitzà l'estudi **"Projecció de població i llars del municipi de Sant Celoni"**, elaborat pel Centre d'Estudis Demogràfics de la UAB. Segons l'estudi, **"la població de Sant Celoni continuarà creixent en cas que les tendències evolutives no variïn excessivament respecte de les tendències dels darrers anys"**. Així, es considera com a més probable un escenari que preveu una caiguda més accentuada de la immigració, donades les condicions econòmiques actuals a curt termini. Pel què fa al nombre de llars, es presenten com a vàlids dos escenaris, l'intermedi i el moderat, en relació a una evolució moderada de l'emancipació dels joves. El nombre de persones per llar continuarà baixant i s'aproparà cap a l'any 2021 a una dimensió de 2,59 persones per llar, a l'escenari intermedi. El període de referència per a l'estudi finalitza l'any 2021. Per ampliar-lo a l'horitzó 2028, s'ha optat per aplicar els mateixos índexs de creixement previstos pel període 2016-2021. **En l'escenari 2028 es calcula que la població serà de 18.400 habitants i s'hauran creat 964 noves llars.**

Escenari 2

Tenint en compte la identificació del municipi com a **polaritat comarcal** i l'establiment, per part del PTMB, d'una **estratègia de creixement mitjà**, aquest escenari parteix del reconeixement d'una **potencialitat de creixement demogràfic que pot veure's accentuada els propers anys** per l'increment del saldo migratori intern a la regió metropolitana. Sense esgotar les previsions màximes de creixement del 60% del sòl urbà al nucli de Sant Celoni i del 30% al nucli de La Batllòria, aquest escenari estableix un **llindar de creixement demogràfic de 22.000 habitants**. Aplicant la mateixa ràtio del nombre de persones per llar utilitzada en la projecció del Pla Local d'Habitatge, el nombre de llars previstes per a l'any 2026 serien aproximadament 8.300, el què suposaria **un increment de 1.900 llars respecte l'any 2012**.

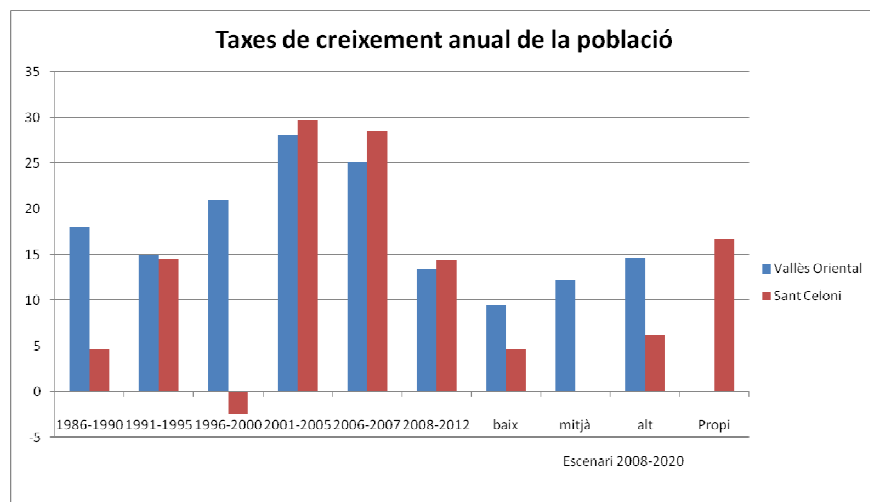
Figura 5 Evolució de la població de Sant Celoni en els escenaris previstos

Font: Elaboració pròpia a partir de IDESCAT

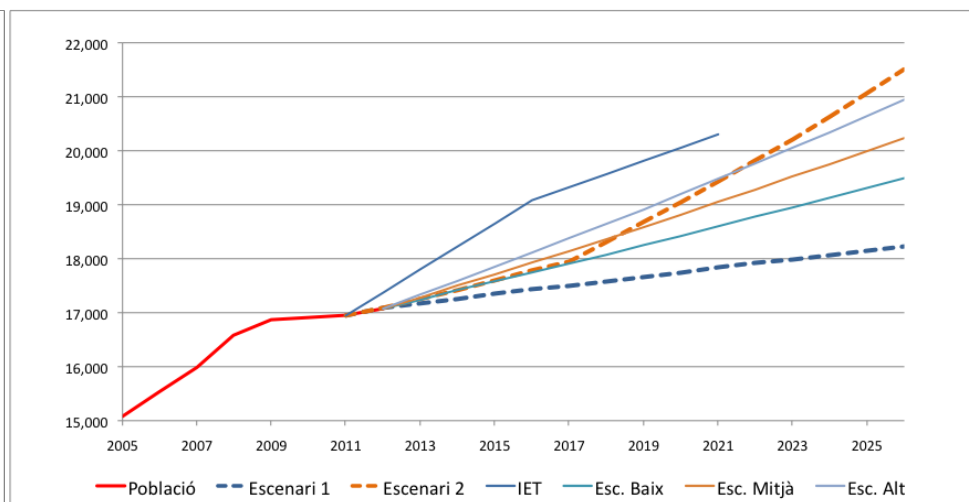
La Figura 6 presenta la comparació entre les taxes de creixement experimentades i les previstes en els diversos escenaris presentats per al Vallès Oriental i per Sant Celoni. L'Escenari baix i alt de Sant Celoni es corresponen amb els dos escenaris elaborats pel Centre d'Estudis Demogràfics en el marc del Pla Local d'Habitatge, dels quals l'Escenari propi 1 correspon amb l'escenari baix. L'escenari propi correspon amb l'escenari propi 2.

Figura 6 Taxes de creixement anual de la població

Font: elaboració pròpia

Figura 7 Evolució de la població en els diversos escenaris

Font: elaboració pròpia a partir de IET i IDESCAT

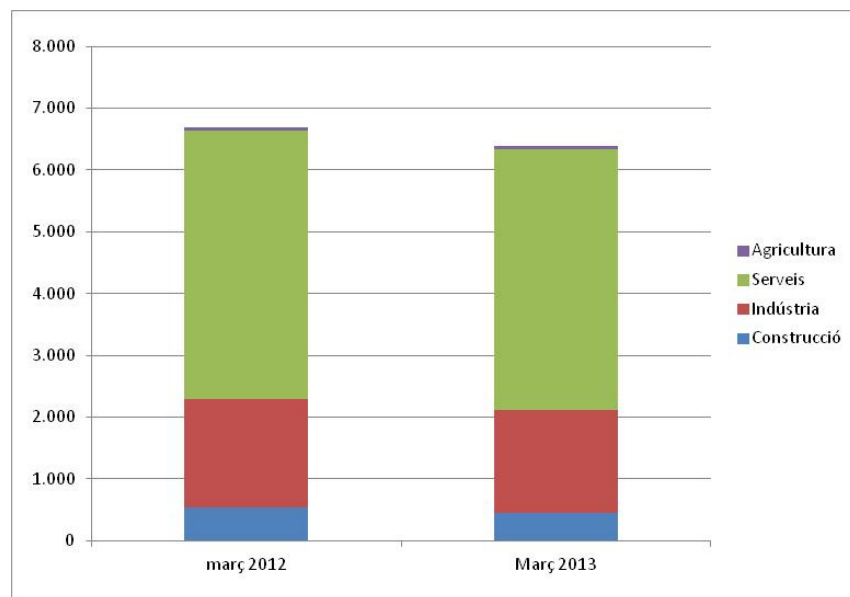
La comparació dels diversos escenaris posa en evidència que l'evolució prevista en l'escenari de l'informe de l'IET s'escapa de les previsions previstes seguint les taxes de creixement de establertes per l'IDECAT pel conjunt de la comarca del Vallès Oriental. Així, els dos escenaris propis (E1, i E2) establerts en aquest informe previ se situen per sota i per sobre del escenaris establerts per l'IDECAT ja l'any 2008. Així, es disposaria d'un rang prou ampli com per complir amb l'objectiu inicial del present estudi, deixant per a fases posterior un major nivell de concreció.

La comparació de l'evolució de la població en relació a la població activa posa de relleu la incidència de l'estructura de la piràmide d'edats amb un increment de les franges d'edat superior als 65 anys.

3.2 Ocupació de la població activa resident

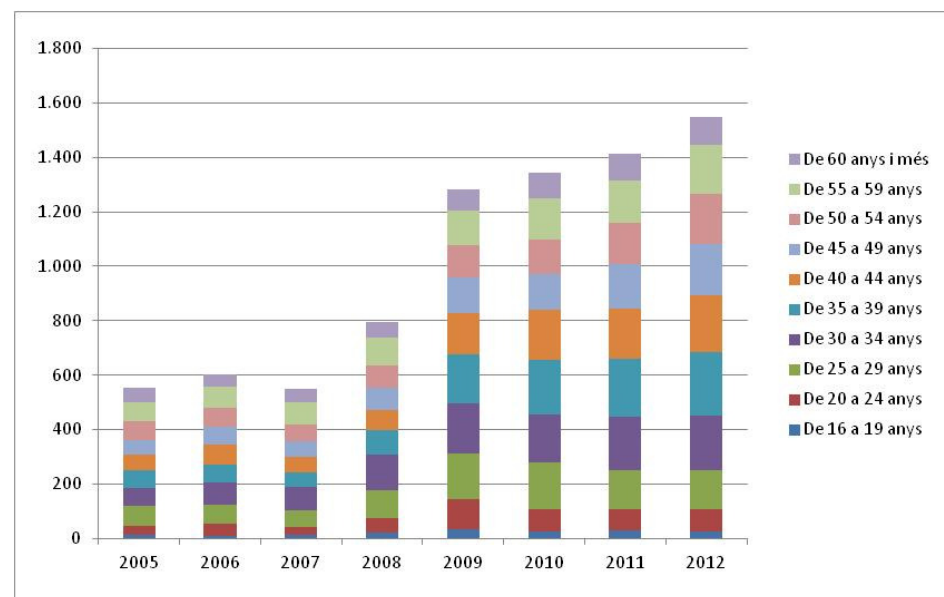
D'altra banda, disposem d'algunes dades en relació a la població activa de Sant Celoni, elaborades per l'Institut d'Estadística de Catalunya a partir de les dades d'afiliació i comptes de cotització de l'INSS a partir de les quals es tracta la variable residència de l'afiliat per tal de procedir a l'actualització d'una dada que pot no estar suficientment actualitzada. Aquesta sèrie de dades, però, només està disponible pels darrers 5 trimestres (2012 i 1rT 2013)

Figura 8 Sectors d'afiliació laboral de la població resident de Sant Celoni

Font: elaboració pròpia a partir de IDESCAT

Figura 9 Evolució de l'atur per franges d'edat

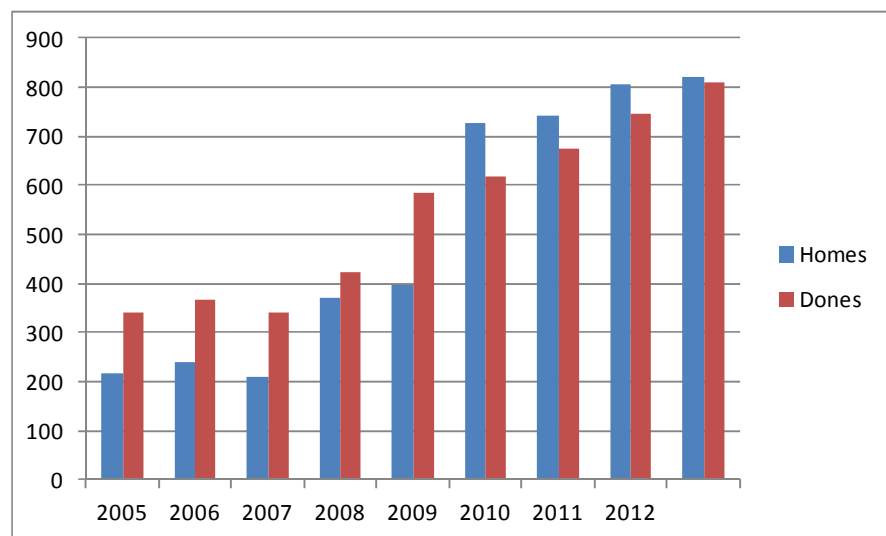
Font: Elaboració pròpia a partir de IDESCAT

El primer trimestre de 2013 hi havia a Sant Celoni 6.437 persones residents d'alta a la seguretat social en els diferents règims de cotització, 310 persones menys que el primer trimestre de 2012. El sector majoritari d'afiliació era el sector serveis amb 4.299 treballadors, que suposen el 66% del total. En segon lloc es troben el col·lectiu de treballadors del sector industrial, 1.658 treballadors, seguit per la construcció amb 454 treballadors. Tots els sectors han perdut llocs de treball el darrer any, però proporcionalment el que en perd més és encara el de la construcció, un 14% el darrer any.

L'evolució del volum d'aturats en relació a les edats Si bé en el període 2005-2009 s'observa un augment del nombre d'aturats menors de 30, a partir d'aleshores la importància d'aquest grup decreix en valors absoluts i relatius. Així, són els grups de 35 a 45 anys els que tenen avui un major nombre d'aturats després d'augment molt significatiu l'any 2009. També les franges de 45 a 65 tenen un augment continuat els darrers anys.

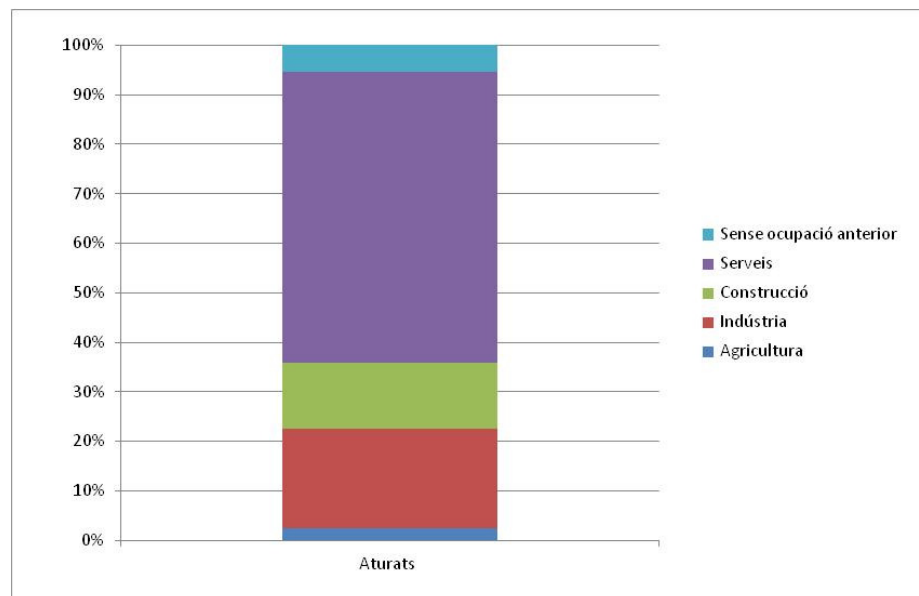
L'evolució de l'atur mereix també una especial atenció. L'increment importantíssim del nombre desocupats és l'element més significatiu de l'anàlisi de l'activitat econòmica al municipi, com ho és al conjunt de Catalunya i de l'estat espanyol. **L'any 2012 es va tancar amb una mitjana anual de 1.549 aturats, el 17,4% de la població activa** del municipi, lleugerament per sobre la mitjana de la regió metropolitana, i la major part provinents del sector serveis (el 60%). Això suposa un increment de 992 aturats entre el 2004 i el 2012. La població activa resident estimada al municipi era l'any 2012 de 8.882, segons les estimacions realitzades per la Diputació de Barcelona a partir de les taxes d'activitat provincial de l'EPA i el padró municipal. Aquest valor suposa un increment del 35% (2.281 persones) sobre les dades disponibles de l'any 2001.

Figura 10 Evolució del nombre d'aturats segons el gènere

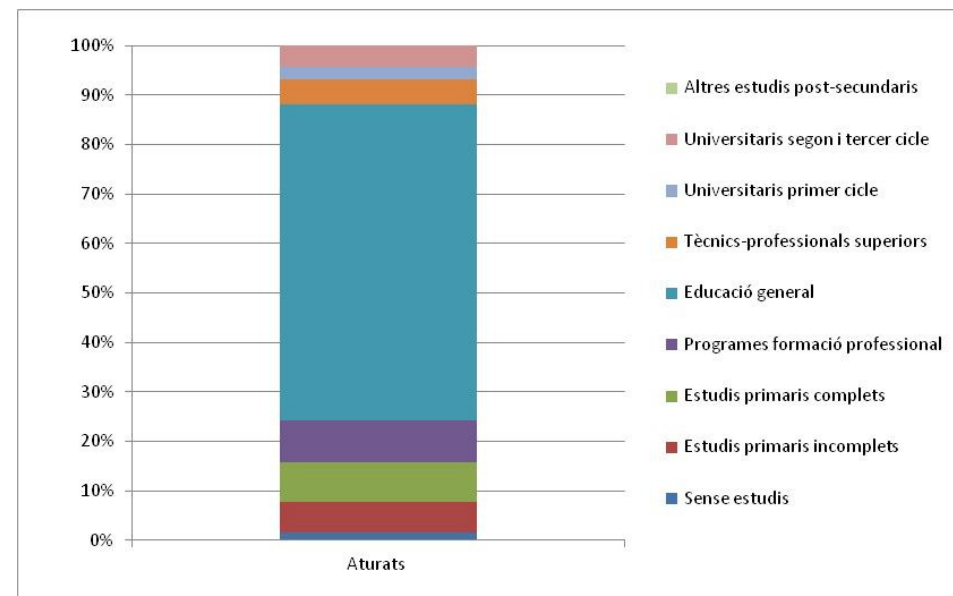
Font: Elaboració pròpia a partir de IDESCAT

Figura 11 Sectors d'activitat dels aturats (març 2013)

Font: Elaboració pròpia a partir de IDESCAT

Figura 12 Nivell de formació dels aturats (abril 2013)

Font: Elaboració pròpia a partir de IDESCAT

El perfil dels aturats ens permet conèixer aspectes com el sector d'activitat de la darrera ocupació dels aturats i també el seu nivell formatiu. Segons les dades disponibles, que poden presentar un biaix important perquè només tenen en compte el lloc de treball ocupat els 15 dies anteriors a la finalització del darrer contracte, cal destacar que prop del 60% dels aturats provenen del sector serveis. Aquesta dada no coincidiria amb el fet que el sector serveis sigui un sector que al municipi de Sant Celoni ha aconseguit mantenir el nombre de llocs de treball, fet que podria indicar que bona part d'aquests treballadors tenien el seu lloc de treball fora del municipi. Cal apuntar també que es comptabilitzen com a llocs de treball del sector serveis tots els que es tramiten a partir de les Empreses de Treball Temporal. D'altra banda, el segon sector d'on provenen més aturats és el de la indústria, amb prop d'un 20%, mentre que en tercer lloc se situa ja la construcció, que cada vegada té menys importància per la distància temporal respecte els anys de major activitat constructora. En relació a la formació, cal destacar que només el 12% dels aturats tenen un nivell formatiu superior a l'educació general

4 L'ACTIVITAT ECONÒMICA A SANT CELONI

4.1 Activitat econòmica i ocupació

4.1.1 Regió metropolitana

Al conjunt de la regió metropolitana la pèrdua d'afiliats es concentra especialment als sectors de la construcció i la indústria amb una pèrdua lleugerament superior a la indústria. Tal com posa en evidència el treball elaborat per l'IET, els serveis són, doncs, el sector que menys ha patit l'actual crisi econòmica, i l'únic que, tot i perdre gairebé 47.000 afiliats, ha guanyat pes en l'estructura sectorial respecte l'any 2007. Actualment, gairebé el 79% dels afiliats de l'RMB treballa en el sector terciari, pràcticament sis punts més que l'any 2007.

Observant els diferents subsectors d'activitat hi ha una clara concentració de l'ocupació en algunes activitats dels serveis i la indústria. El comerç i les reparacions ocupen actualment (2011) el 19,7% dels afiliats de la regió, seguides per les activitats d'immobiliàries, lloguers i serveis a empreses. El tercer sector en concentració d'afiliats és la indústria manufacturera, amb un 14,7% del total. La resta de sectors que aporten més d'un 5% de l'ocupació metropolitana es troben també dins les activitats terciàries i en la construcció. També aquestes sectors han patit una pèrdua d'ocupats des de l'any 2006, essent els únics subsectors amb un creixement positiu en el període els lligats més directament al turisme (hostaleria) i el sector públic (educació, administració pública i sanitat). Cal també destacar l'augment, petit però important, d'activitats de serveis més avançades, com ara la recerca i el desenvolupament, que guanya en aquest període 6.259 afiliats, o les activitats informàtiques. Aquestes activitats, juntament amb les lligades al sector públic, són les que tenen guanys majors d'afiliació, si bé l'anàlisi per al període 2010 i 2011 podria mostrar-ne una disminució de les mateixes

La pèrdua d'afiliats en període 2006-2011 es concentra de manera destacada en el sector de la construcció i les activitats immobiliàries que arriben a suposar el 73% de la pèrdua total d'afiliats. Si és té en compte també els llocs de treball perduts en "altres activitats empresarials", que inclouen activitats com els serveis d'arquitectura, consultories i serveis jurídics. Pel que fa a les activitats de la indústria manufacturera, la pèrdua d'afiliats es concentra especialment en aquelles lligades al motor, el tèxtil i, sobretot, la manufactura de maquinària i productes metàl·lics. En tot cas, no hi ha cap subsector de la indústria que hagi guanyat ocupats en el darrer quinquenni, tot i que el pes de les activitats manufactureres són encara importants a la regió. Per últim, entre les activitats lligades a la logística guanya l'emmagatzematge i activitats afins però perd afiliats el sector del transport terrestre.

Les dades de d'afiliació a l'Instituto Nacional de la Seguridad Social permeten analitzar l'especialització productiva dels municipis metropolitans a partir de les dades de llocs de treball localitzats per grans sectors d'activitat. En l'anàlisi fet pel Pla Territorial Metropolità les ciutats industrials (més del 50% de LTL en aquest sector) se situen fora de la primera corona, en consonància amb el procés que s'ha donat els darrers anys d'expulsió d'aquest tipus d'activitats del centre de la metròpoli cap a la perifèria. Aquestes ciutats es poden dividir en dos grups diferents d'acord amb les seves característiques: un que agrupa municipis bastant grans

(més de 8.000 LTL) i amb tradició industrial, normalment deguda a la ubicació de polígons d'activitat econòmica en el seu terme, i entre els quals hi ha Martorell, Santa Perpètua de Mogoda, Sant Andreu de la Barca, Sant Joan Despí, Castellbisbal, Palau-solità i Plegamans, Abrera i Polinyà. En el segon grup hi ha ciutats més petites (menys de 5.000 LTL), en les quals la presència encara que sigui d'una única empresa industrial fa que el pes del sector es destaquï en el conjunt dels seus llocs de treball (Lliçà de Vall, Martorelles, Viladecavalls, Sentmenat i Vacarisses).

La construcció es reparteix més homogèniament en el territori metropolità, però, tot i així, cal destacar que els municipis amb més presència d'aquest sector (més del 10% del total de LTL) es troben a la segona i tercera corones i es caracteritzen per un important creixement de la seva població, en part provinent d'altres indrets més centrals de la regió. Aquest és el cas, per exemple, de Malgrat de Mar, Calella, Pineda de Mar, Tordera, Cardedeu, Sant Feliu de Codines, Gallifa, Collbató, Sant Quintí de Mediona, Sant Pere de Riudebitlles i Cubelles.

Finalment, els municipis amb més del 65% de LTL en el sector serveis són els més centrals de la RMB, és a dir, Barcelona i moltes de les ciutats de la primera corona, tot i que cal assenyalar també els casos de Sitges i Vilafranca del Penedès, capitals comarcals amb una forta centralitat, i Calella, ciutat amb molta presència del sector turístic.

4.1.2 Baix Montseny

El sistema territorial del Montseny, integrat per 14 municipis (Campins, Cànoves i Samalús, Cardedeu, Fogars de Montclús, Gualba, Llinars del Vallès, Montseny, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Celoni, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Santa Maria de Palautordera, Vallgorguina i Vilalba Sasserra), conforma el setzè àmbit territorial de la província amb més ocupació assalariada. Així es posa de relleu a l'Informe "Les economies locals a la província de Barcelona. Impacte de la crisi i vocacions productives de futur per als territoris" elaborat per la Diputació de Barcelona i presentat l'abril de 2013, que presenta les dades sobre la ocupació a març de 2012 que sumava 13.546 ocupats assalariats, el 0,8% de l'ocupació assalariada provincial. Aquesta xifra suposa una caiguda del 18,8% (-3.132) respecte el mateix període de 2008, una reducció superior a la registrada a la província en el seu conjunt (-14,2%).

Set dels vint-i-un grans sectors d'activitat augmenten l'ocupació assalariada entre 2008 i 2012, destacant "Altres manufactureres" (51,7%) i "Serveis socials" (29%), i Administració pública (13,3%). La resta de sectors perden ocupació en aquest període, destacant Construcció i immobiliàries (-54,3%, -1.607), Fusta i mobles (-47,8%, -55) i Metall (-42,5%, -805) i en nombres absoluts el sector del Comerç (-194).

Desagregant les diverses activitat econòmiques s'observa que hi ha 19 activitats amb creixements relatius positius que poden considerar-se els sectors emergents del sistema territorial de Montseny. EN destaquen en termes relatius les Activitats relacionades amb l'ocupació (218,4%), Activitats administratives d'oficina (120,7%), Indústries manufactureres diverses (84,8%) i Emmagatzematge i afins al transport (57,5%). En termes absoluts, els increments més importants s'han registrat a Activitats relacionades amb l'ocupació (214), Activitats esportives i d'entreteniment (118) i Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria (97).

Algunes activitats es trobem més presents en l'àmbit territorial del Montseny que en el conjunt provincial. Utilitzant el quocient de localització regional, que posa en relació la proporció d'ocupació en un sector determinat en el seu sistema territorial, el treball de la Diputació de Barcelona evidencia que les activitats rellevants més localitzades al sistema del Montseny són Silvicultura i explotació forestal, Productes informàtics i electrònics, Cautxú i plàstic, Minerals no metàl·lics ni energètics, Indústries químiques i Agricultura, ramaderia i caça, que juntes ocupen al 18,8% del total d'assalariats al territori. El treball destaca el fet que l'ocupació de totes aquestes activitats, a excepció de la Silvicultura i explotació forestal, que es manté, disminueix entre 2008 i 2012, tendència que concorda amb la caiguda registrada de forma generalitzada en el conjunt d'activitats del territori. Així, l'àmbit de Montseny presenta un coeficient d'especialització mitjà-baix (0,21), amb un patró sectorial del sistema territorial poc especialitzat. El coeficient de diversificació és baix (0,40), fet que indica una estructura d'activitat diversificada.

L'ocupació al sistema territorial de Montseny en els sectors que configuren l'economia del coneixement¹ (indústria de tecnologia alta, indústria de tecnologia mitjana-alta i serveis de tecnologia alta-punta) és superior a la de la província. Així, a març de 2012 aquests sectors concentren el 16,8% de l'ocupació, un dels valors més alts de la província front el 10% del conjunt provincial. El pes de l'ocupació en activitats industrials de tecnologia alta (3,8%) al Montseny és superior al pes mitjà de la província (1,4%) com també ho és el pes de l'ocupació en activitats industrials de tecnologia mitjana-alta: 12,6% al sistema front el 5,2% a la província. Els serveis de tecnologia alta-punta, en canvi, tan sols ocupen el 0,4% dels llocs de treball de l'àrea, molt inferior al 3,5% de la província.

L'estudi elaborat per la Diputació de Barcelona també destaca que l'àrea del Montseny mostra una elevada concentració d'ocupació assalariada en sectors d'activitat clau, que són aquells que tenen un elevat impacte arrossegador o de dispersió sobre altres sectors i una alta capacitat de ser arrossegats o d'absorció per altres sectors. Els sectors independents, amb escassa capacitat d'absorció i d'arrossegament, concentren el 34,8% de l'ocupació assalariada, percentatge molt superior al 26,4% registrat a la província.

4.1.3 Sant Celoni

Partint de les dades disponibles a través de les afiliacions a la seguretat social dels treballadors assalariats i dels autònoms es disposa d'una estimació dels llocs de treball localitzats al municipi i el sector d'activitat al que corresponen. S'analitza a grans trets l'evolució en el període 2000 -2013, que es presenta a la Taula 3. En valors absoluts, l'evolució presenta un període de creixement constant entre 2000 i 2007, any en el que s'assoleix un màxim de 6.150 llocs de treball localitzats (LTL), i un període de davallada 2008 – 2013 amb un valor mínim de 5.132 en el segon primer trimestre de 2013. Així, al final d'aquest període 2000-2013 Sant Celoni presenta un volum tota de LTL tan sols lleugerament superior al volum inicial de l'any 2000.

A l'hora d'analitzar aquestes dades cal prendre en consideració alguns elements. Per una banda, la difícil comparació amb les dades de períodes anteriors provinents del Cens de població i de l'enquesta del padró. I per altra banda el marge d'error derivat de la incorrecta assignació dels centres de treball en algunes empreses que disposen de diversos seus, per la qual cosa es poden comptabilitzar LTL no existents a Sant Celoni i alhora es poden estar deixant de comptabilitzar LTL que s'haurien assignat a d'altres centres de treball. La referència de la comparació dels valors del Cens del 2001 amb les dades provinents de l'INSS indicaria que en el cas de Sant Celoni les dades de l'INSS estarien subestimant el nombre de LTL a Sant Celoni en un volum proper als 900 llocs de treball.

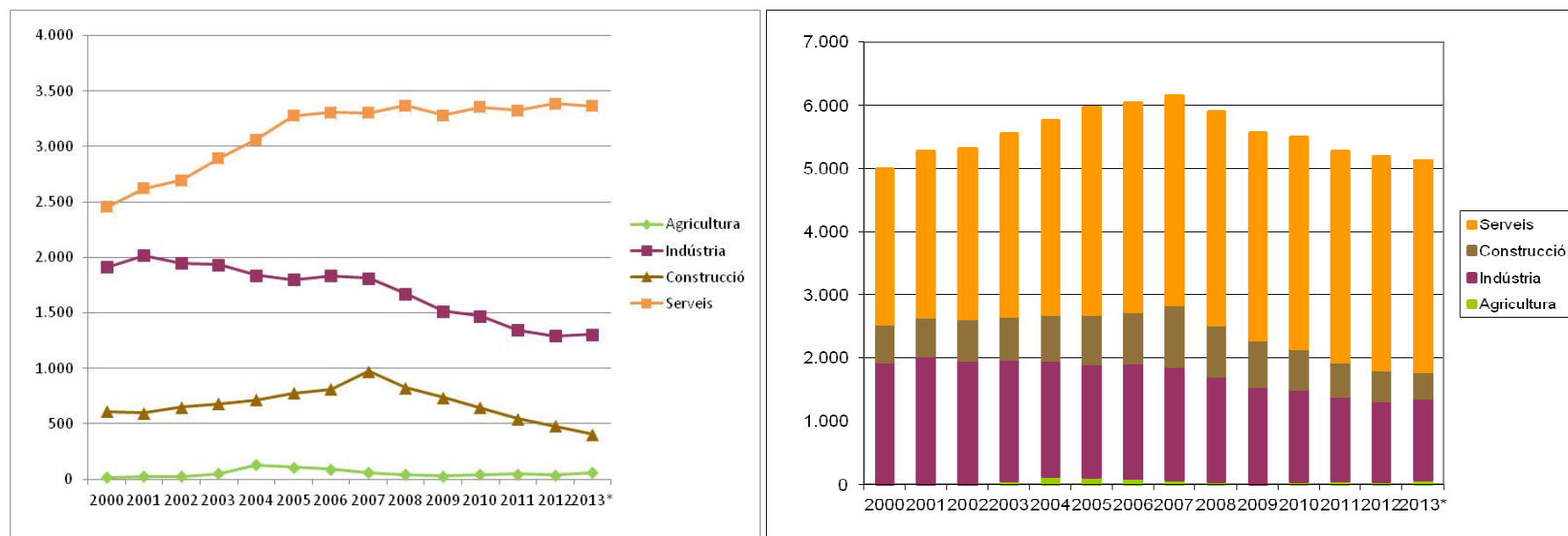
Taula 3 Evolució dels llocs de treball localitzats a Sant Celoni segons sectors econòmics

	2000	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013*
Agricultura	17	109	90	61	40	29	41	47	38	61
Indústria	1.914	1.799	1.833	1.814	1.671	1.516	1.472	1.346	1.292	1.303
Construcció	611	777	809	974	826	738	643	544	479	406
Serveis	2.456	3.275	3.308	3.301	3.368	3.282	3.353	3.324	3.384	3.362
Total	5.000	5.962	6.040	6.150	5.905	5.565	5.509	5.261	5.193	5.132

Font: INSS

Per sectors destaca que actualment el sector serveis concentra el 66% del total de LTL, mentre que la indústria suposa el 25% i la construcció un 8%. L'evolució respecte la situació l'any 2000 és molt significativa, ja que els serveis suposaven el 49% i la indústria el 38%, així, hi ha hagut un increment de 900 LTL del sector serveis i una reducció de 611 LTL industrials. L'evolució de la construcció ha estat més circumstancial, amb un augment significatiu en l'etapa de creixement econòmic i una reducció posterior als nivells sensiblement inferiors als de l'any 2000.

Figura 13 Evolució de l'afiliació a Sant Celoni per sectors

Font: elaboració pròpia a partir de INSS

Desglossant les activitats en grans sectors seguint la classificació del CNAE, els grups amb més LTL són la Indústria manufacturera, seguit per les activitats administratives i pel comerç al major i al menor. El sector de la Indústria manufacturera, que inclou encara el 28% dels LTL, ha patit una reducció del 19% dels LTL en el període 2008-2013, mentre que el sectors de les activitats administratives i els serveis auxiliars s'ha incrementat d'un 62% en el mateix període (cal tenir en compte que aquest sector inclou les empreses de treball temporal).

Baixant al detall de l'evolució dels diversos subsectors en el mateix període 2008-2013, i deixant de banda l'heterogeneïtat d'activitats inclosa dins el sector de les activitats relacionades amb l'ocupació, sobresurt el destacat pes de les indústries químiques al municipi, amb un total de 593 LTL. Aquest sector suposa encara el 14% de l'ocupació directa al municipi, amb una reducció del 12% respecte l'any 2008. Altres subsectors amb un volum de LTL important serien el de les activitats sanitàries (7%), amb una lleugera tendència negativa, i el del comerç al detall (7%) amb una lleugera tendència a l'alça. Destaquen per la pèrdua percentual de llocs de treball els subsectors de la construcció i també el del comerç a l'engròs.

Taula 4 Evolució dels assalariats a l'INSS per sectors CNAE

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Evolució 2008- 2013	% sobre el total LTL
C 'Indústria manufacturera	1.422	1.283	1.249	1.150	1.148	1.148	-19%	28%
N Activitats administratives y serveis auxiliars	451	337	369	376	454	730	62%	18%
G Comerç al major i al menor; reparació de vehicles de motor i motocicletes	660	628	627	649	603	576	-13%	14%
Q Activitats sanitàries i de serveis socials	397	416	412	386	392	363	-9%	9%
O 'Administració Pública i defensa; Seguretat Social obligatòria	214	227	291	236	238	224	5%	5%
F 'Construcció	551	487	411	338	322	223	-60%	5%
P Educació	229	236	234	234	236	215	-6%	5%
I 'Hosteleria	141	163	179	159	149	157	11%	4%
M 'Activitats professionals, científiques i tècniques	121	135	127	120	115	119	-2%	3%
R Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment	173	191	144	169	171	112	-35%	3%
H 'Transporte i emmagatzematge	54	51	58	61	56	58	7%	1%
S Altres serveis	60	43	48	50	48	51	-15%	1%
A 'Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	23	13	30	37	28	40	74%	1%
B 'Indústries extractives	68	59	49	35	35	35	-49%	1%
L 'Activitats immobiliàries	22	18	24	23	26	30	36%	1%
D Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat	43	44	54	40	38	25	-42%	1%
J 'Informació i comunicacions	27	33	27	22	23	13	-52%	0%
K 'Activitats financeres i d'assegurances	4	9	11	12	12	13	225%	0%
	4.660	4.373	4.344	4.097	4.094	4.132		

Font: elaboració pròpia a partir de INSS

Taula 5 Evolució dels assalariats a l'INSS per subsectors CNAE

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Evolució 2008-2013	% sobre el total LTL
78 -Activitats relacionades amb l'ocupació (ETT)	287	155	193	215	312	636	122%	15%
20 -Indústries químiques	676	628	646	639	640	593	-12%	14%
86 -Activitats sanitàries	332	345	327	304	305	296	-11%	7%
47 -Comerç al detall, excepte el comerç de vehicles de motor i motocicletes	249	260	279	330	313	290	16%	7%
22 -Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	222	197	192	190	195	240	8%	6%
84 -Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria	214	227	291	236	238	224	5%	5%
85 -Educació	229	236	234	234	236	215	-6%	5%
46 -Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç, exc. veh. de motor	275	226	203	186	154	158	-43%	4%
56 -Serveis de menjar i begudes	129	151	170	153	143	152	18%	4%
45 -Venda i reparació de vehicles de motor i motocicletes	136	142	145	133	136	128	-6%	3%
43 -Activitats especialitzades de la construcció	319	293	235	176	156	119	-63%	3%
93 -Activitats esportives, recreatives i d'entreteniment	170	176	141	162	167	111	-35%	3%
41 -Construcció d'immobles	215	192	176	162	166	104	-52%	3%
81 -Serveis a edificis i activitats de jardineria	151	169	163	149	132	83	-45%	2%
25 -Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	160	128	126	79	75	78	-51%	2%
69 -Activitats jurídiques i de comptabilitat	68	84	77	73	74	72	6%	2%
88 -Activitats de serveis socials sense allotjament	65	71	85	82	85	65	0%	2%
10 -Indústries de productes alimentaris	75	71	65	60	60	60	-20%	1%
49 -Transport terrestre; transport per canonades	46	47	52	54	51	49	7%	1%
13 -Indústries tèxtils	75	70	57	47	46	45	-40%	1%
Altres	567	505	487	433	410	414	-27%	10%
TOTAL	4.660	4.373	4.344	4.097	4.094	4.132		

Font: elaboració pròpia a partir de INSS

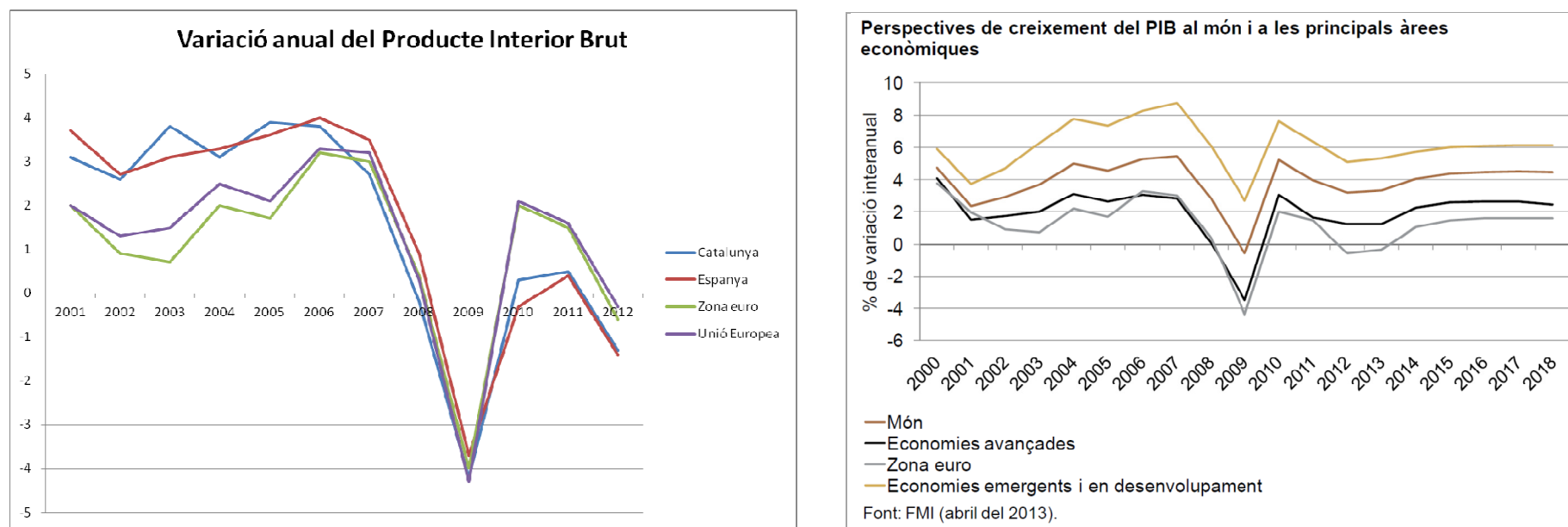
4.2 Prospectiva de l'Activitat econòmica i ocupació

4.2.1 L'escala regional

L'evolució de l'activitat econòmica es pot mesurar a grans trets mitjançant l'evolució del PIB. Així, existeix una correlació important entre l'evolució del nombre de llocs de treball i l'evolució del PIB. A Catalunya el PIB ha experimentat l'any 2012 una disminució de l'1,3%, en el marc d'una sèrie que des de l'any 2008 no ha superat l'1% positiu d'increment anual. Aquesta evolució es contextualitza en la dinàmica general de la zona euro, en la que Catalunya se situa per sota de la mitjana.

Catalunya i la regió metropolitana de Barcelona, com també Espanya i la resta de països europeus, pateixen els efectes de la crisi econòmica i financera que va començar a mitjans de l'any 2008 i que es va reflectir l'any 2009 en un fort decreixement del PIB. La tímida recuperació a Catalunya i Espanya va començar l'any 2010 i va durar fins l'any 2011, però els resultats de 2012 i les previsions per a la resta de 2013 són de decreixement. Segons l'informe elaborat per l'Institut d'Estudis Metropolitans, l'any 2010 el producte interior brut (PIB) de la regió metropolitana es va situar en 94.611 milions d'euros constants del 2000, el que suposa un augment relatiu del 0,2% respecte l'any anterior, lleugerament superior al del conjunt de Catalunya. L'any 2011 Catalunya va créixer un 0,7% respecte l'any 2010 segons dades de l'Idescat.

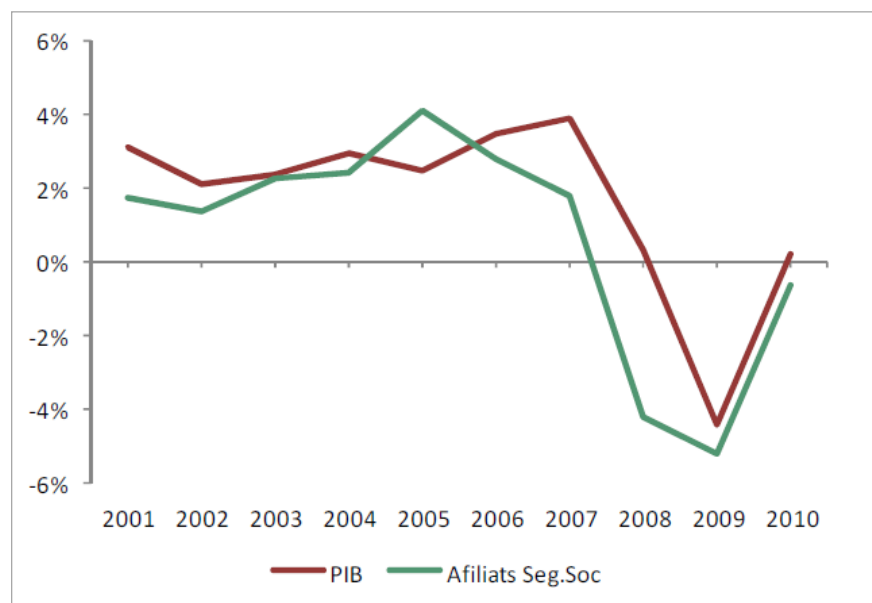
Figura 14 Evolució i perspectives d'evolució del PIB

Font: Institut d'Estudis Territorials "Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat" Octubre de 2012

L'evolució del PIB té una incidència directa amb l'evolució del nombre de llocs de treball. Com posa en evidència l'estudi instrumental elaborat en el marc dels treball dels Pla Director de Mobilitat de la RMB, durant el període 2001-2010, la diferència mitjana entre el creixement del PIB i dels afiliats a la seguretat social va ser de l'1% per a l'RMB. En altres paraules, amb un increment d'un punt percentual en la quantitat del factor treball (afiliats a la seguretat social) la producció de la regió metropolitana augmentava en dos punts. Aquesta particularitat és important, com es veurà en apartats posteriors, a l'hora de realitzar les prediccions d'augment dels treballadors en funció del creixement previst del PIB.

Figura 15 Taxes de creixement dels afiliats a la seguretat social i del PIB a la RMB

Font: Institut d'Estudis Territorials "Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat" Octubre de 2012. A partir de dades de l'Observatori del treball, Generalitat de Catalunya, Anuari econòmic Comarcal Caixa Catalunya, Ajuntament de Barcelona i IDESCAT.

L'estudi *Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat* elaborat per l'IET treballa amb tres escenaris, ja exposats en l'apartat demogràfic. Per a cadascun d'aquests escenaris calcula els Llocs de Treball Localitzats i la Població Ocupada Resident tenint en compte l'evolució de la població i el PIB, obtenint els següents resultats. Tanmateix, a l'hora de valorar els valors obtinguts, cal tenir en compte que la previsió de la població obtinguda en l'estudi parteix d'un error en el nombre d'habitatges buits

Taula 6 Llocs de treball localitzats i Població ocupada resident a Sant Celoni segons els diversos escenaris

	Escenari baix			Escenari alt		Escenari màxim	
	2011	2016	2021	2016	2021	2016	2021
Llocs de treball localitzats	6.964	6.606	6.791	6.685	7.079	6.728	7.263
Població ocupada resident	6.425	6.879	7.538	6.961	7.858	7.039	8.113
TOE	57,20%		57,70%		60,10%		62,10%

Font: Institut d'Estudis Territorials "Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat" Octubre de 2012

L'article "Escenaris per a la metròpoli de Barcelona", elaborat per l'economista Joan Trullén, estableix diferents escenaris econòmics per a la província de Barcelona. L'article identifica quatre conjunts de factors econòmics i territorials estratègics principals a les quatre subàrees de la província de Barcelona: aquells que afecten la naturalesa de la producció, la seva composició sectorial i la seva composició per intensitat de coneixement i nivell tecnològic, i l'origen territorial de la seva demanda; aquells que afecten la dinàmica dels mercats de treball locals, especialment els relacionats amb la interacció amb el mercat de treball central metropolità; – aquells que afecten la provisió d'infraestructures, especialment els relacionats amb les infraestructures de transport i de comunicacions; i aquells que afecten els factors d'oferta, tant en el mercat de treball (educació) i en tecnologia (R+D).

A partir d'aquests factors s'estableixen tres escenari:

- *L'escenari de referència. En aquest escenari s'assumeix una millora en la provisió d'infraestructures de transport i de comunicació que afectarà tant les connexions amb tots els nodes principals de la xarxa de ciutats catalanes com les connexions amb la resta del món.*
- *L'escenari proactiu. En l'escenari proactiu s'implementaran polítiques territorials i locals específiques per facilitar la transició cap a un model més intensiu en coneixement i amb nivells de productivitat més elevats.*
- *L'escenari defensiu. En conjunt, l'escenari defensiu suposa mantenir el mateix tipus de producció i no actuar de manera decisiva pel que fa a les infraestructures de transport o a les condicions de l'oferta (educació i R+D). Això significa preservar o protegir els mercats de treball petits i mal comunicats, tant a la resta de la regió metropolitana com a la resta de la província.*

A partir de l'evolució del PIB prevista en cadascun dels escenaris, l'article calcula unes taxes de creixement específiques per al conjunt de Catalunya i per la província de Barcelona. Els tres escenaris suggereixen una taxa de creixement de l'ocupació positiva en tots els territoris intraprovincials. No obstant això, les taxes de creixement varien entre els territoris i constitueixen una clara divisió entre l'escenari proactiu i els altres dos escenaris. En l'escenari de referència, la taxa de creixement de l'ocupació anual varia del 0,76% a la ciutat de Barcelona a l'1,04% a l'arc metropolità i l'1% a la resta de la província.

Figura 16 Taxes de creixement del PIB, tendència recent i escenaris futurs a Catalunya i a la província de Barcelona Metropolità

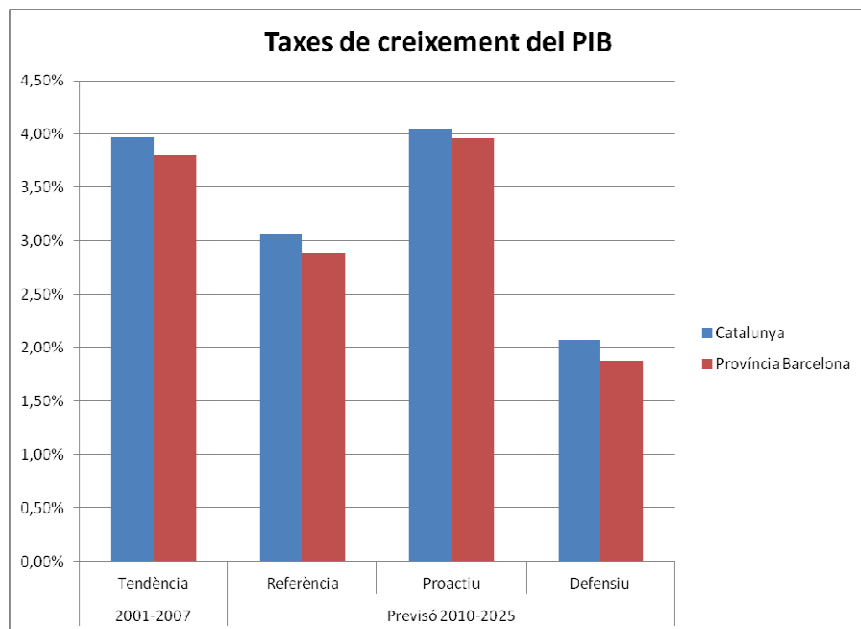
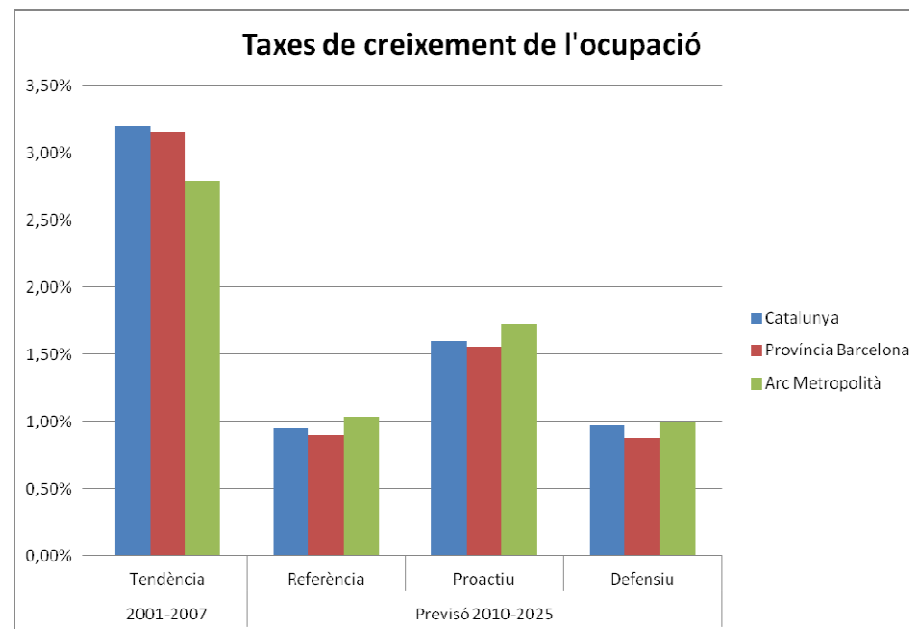

Figura 17 Taxes de creixement de l'ocupació. Tendència recent i escenaris futurs a Catalunya, Província de Barcelona i Arc Metropolità

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de Joan Trullén. "Escenaris per a la metròpoli de Barcelona".

4.3 Balanç entre població i activitats

La necessitat d'establir una important correlació entre l'evolució de la població i els llocs de treball fa necessària la realització d'un balanç de l'evolució experimentada els darrers anys i de les diverses projeccions a escala regional i local.

A partir de la construcció d'un índex d'equilibri entre la població ocupada resident (POR) i els llocs de treball localitzats (LTL), es poden classificar els municipis entre ciutats d'activitat, ciutats equilibrades i ciutats residencials. Així, es diu que una ciutat és equilibrada quan la ràtio POR/LTL se situa dins de l'interval $[0,8-1,2]$, és a dir, la diferència entre POR i LTL en el municipi no supera el 20%. Conseqüentment, una ciutat serà d'activitat quan aquesta ràtio es situï per sota del 0,8, i residencial quan estigui per sobre de l'1,2.

Un municipi estarà especialitzat en un determinat sector si aquest té en la seva estructura productiva un pes superior al del mateix sector en el conjunt de l'àmbit, podent-se realitzar aquesta categorització pel que fa a ciutats especialitzades en més d'un sector,

A grans trets, podríem caracteritzar el municipi de Sant Celoni a partir dels següents aspectes:

Els llocs de treball al municipi. Les dades d'afiliació a la seguretat social (assalariats + autònoms) indiquen un volum total de 5.244 llocs de treball localitzats a Sant Celoni. El municipi manté així el mateix nombre de llocs de treball que tenia l'any 2001, havent perdut 11 llocs de treball en el període 2001-2012. Cal apuntar, però, que el nombre de llocs de treball localitzats podria estar lleugerament infravalorat per les imprecisions de la font de dades de l'INSS. Així ho posaven ja de relleu les dades del Cens de població de l'any 2001, que incrementaven en 850 els llocs de treball (un 16%) respecte les dades d'afiliació a la seguretat social.

L'autosuficiència. La relació entre els llocs de treball localitzats a Sant Celoni i els residents que tenen feina era l'any 2012 del 78%, és a dir, que al municipi hi hauria llocs de treball per a 8 de cada 10 treballadors ocupats. Si comparem, però, amb el volum de població activa, suposant un escenari ideal de plena ocupació, el percentatge es redueix al 59%. Aquesta és una realitat comuna en molts municipis de la regió metropolitana, que indica una certa especialització residencial del municipi malgrat el seu paper de capitalitat subcomarcal. És important destacar que la tendència ha estat clarament a la baixa en el període 2001-2012, perdent 8 punts percentuals (86% l'any 2001). Tot i així, cal matisar aquestes tenint en compte que el nombre de llocs de treball localitzats podria estar lleugerament infravalorat per les imprecisions de la font de dades de l'INSS.

L'autocontenció. Les dades més recents sobre l'autocontenció són les proporcionades pel Cens de població de l'any 2001, que situaven en el 55% el percentatge de treballadors residents a Sant Celoni que tenien el seu lloc de treball al mateix municipi. La tendència experimentada en el període 1986-2001, en consonància amb les dinàmiques de les regions metropolitanes, fou d'una destacada disminució partint d'una situació inicial molt favorable (75% l'any 1986). L'evolució en el període 2001-2012 ha estat molt probablement de contínua reducció degut a que l'increment poblacional ha estat molt superior a l'increment dels llocs de treball al municipi.

Sant Celoni hauria passat de ser un municipi equilibrat a ser un municipi d'especialització residencial. Fent però una valoració a l'alça dels llocs de treball localitzats, tenint en compte la subestimació de les dades obtingudes a partir dels centres de cotització, Sant Celoni se situaria encara al llindar entre ciutat residencial i la ciutat equilibrada.

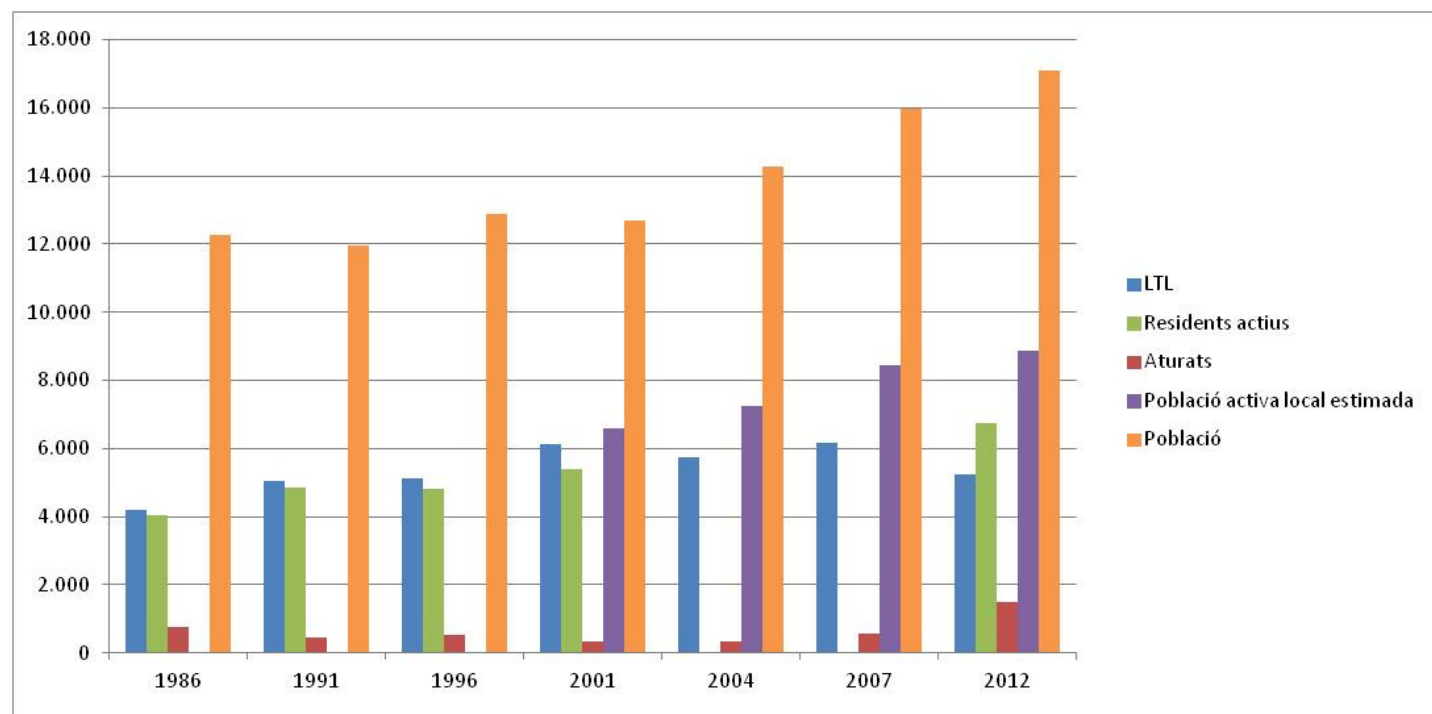
Taula 7 Evolució de la població i els llocs de treball.

	1986	1991	1996	2001	2004	2007	2012
Llocs de Treball Localitzats (LTL)*	4.210	5.040	5.115	5.265	5.750	6.150	5.254
Població Ocupada Resident (POR)	4.035	4.839	4.813	5.396			6.747
Aturats	745	461	538	319	351	550	1.478
Població activa local estimada				6.601	7.241	8.427	8.882
Població	12.275	11.957	12.890	12.683	14.278	15.992	17.088
% aturats	6%	4%	4%	5%	5%	7%	17%
% població activa				52%	51%	53%	52%
% població ocupada				42%			39%
Autosuficiència	1,04	1,04	1,06	1,13			0,78
Autocontenció	0,75	0,69	0,60	0,55			-

Font: Censos de població (INE), Padró d'habitants (IDESCAT), Afiliació (INSS), HERMES (Diputació de Barcelona).

* Les dades de LTL corresponen a dues series diferents: 1986-1991-1996 Cens (INE); 2001-2004-2007-2012 INSS. Aquestes fonts tenen una metodologia de càlcul diferent i provoquen un trencament en la sèrie. Tanmateix, considerem interessant poder comparar la sèrie completa, sense deixar de tenir en compte aquest important efecte, i evidenciar així la importància de disposar de dades de major qualitat que les disponibles fins ara.

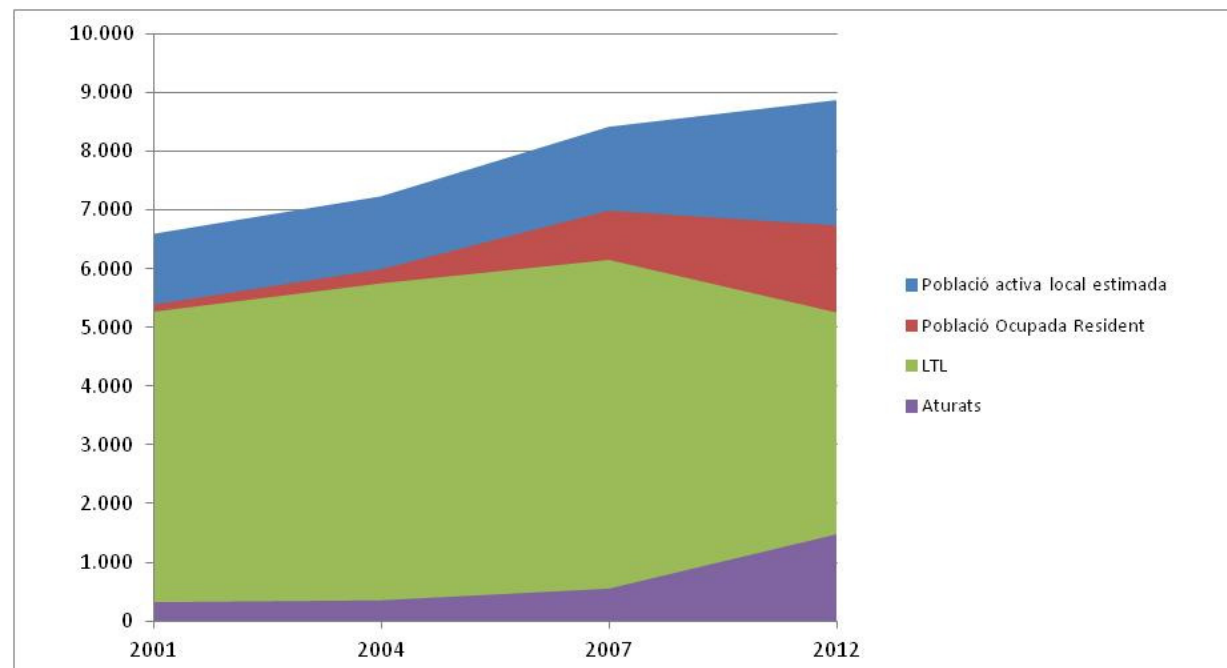
Figura 18 Evolució de la població i les activitats econòmiques a Sant Celoni

Font: elaboració pròpia a partir de IDESCAT

Observant l'evolució de les dades de població i de llocs de treballs cal destacar una clara dinàmica que caracteritza el període 2001-2013 i que esdevé d'especial rellevància per a l'objecte d'aquest estudi (vegeu Figura 19). Tot i que en el període 2001 - 2012 el municipi ha incrementat la seva població en 4.405 habitants i la seva població activa en 2.281 habitants, el nombre de llocs de treball localitzats és avui el mateix que a l'inici d'aquest període (vegeu Figura 19). Alhora, d'aquest període en destaca l'increment en 1.159 persones del nombre d'aturats.

Figura 19 Evolució de la població i les activitats econòmiques a Sant Celoni

Font: elaboració pròpia a partir de IDESCAT

5 LA INDÚSTRIA

Per la seva significació al municipi, es realitza en aquest apartat un breu repàs d'alguns documents que permetin contextualitzar la realitat industrial de Sant Celoni fent referència d'entrada a l'àmbit regional acabant amb documents de caràcter local.

Tal com apunta l'**Atles de la Industrialització de Catalunya. 1750-2010**, el Vallès Oriental ha estat una comarca d'industrialització recent i limitada.

El 2006, segons el REIC, comptava amb la meitat d'ocupats que el Vallès Occidental, i sobre un total de 43 municipis, només 21 superaven els 500 efectius i concentraven el 93% del total comarcal. Granollers i Parets superaven els 5.000 ocupats, set municipis estaven entre els 2.000 i els 4.000 ocupats. En relació a altres comarques presenta una major dispersió espacial en base a un major nombre de localitats amb dimensions més petites. Tret de Granollers i, en menor mesura, de Mollet, Caldes, la Garriga i Martorelles, la resta de municipis es poden considerar de nova industrialització en un procés que es va veure afavorit per la millora de les comunicacions des de la dècada del 1960, fet que va permetre explotar l'oferta de sòl i descongestionar d'aquesta manera les àrees de Barcelona i rodalia.

En aquest àmbit, el conjunt de les indústries químiques i afins constitueixen l'especialització dominant, si es considera la posició en els rànquings locals i la grandària dels municipis. En efecte, apareix en primer lloc en l'ocupació a deu municipis, inclosos els dos més grans: Granollers i Parets, i altres cinc d'entre 2.000 i 4.000 treballadors: Lliça de Vall, Montornès, les Franqueses, Mollet i Canovelles: els tres restants se situen entre els 1.000 i els 2.000: Sant Celoni, Montmeló i la Roca. La química de consum és molt present a Granollers, però també hi ha fabricants de pintures, de plàstics i de cintes i sistemes d'elevació i ancoratge a base de fibres sintètiques; a Montornès també hi trobem fabricant s de detergents, de productes bàsics de PVC i d'aromes, fragàncies i additius; a Canovelles hi ha empreses de productes de neteja i de productes plàstics; a Parets de Vallès hi destaquen els productes farmacèutics i de cautxú i plàstics. Els productes farmacèutics són dominants a Mollet, a Montmeló i a Lliça de Vall. En aquestes mateixes localitats hi ha registrades empreses de productes químics. Finalment, l'elaboració de productes plàstics es troba a Sant Celoni (Alkor Draka, Cray Valley i Giavaudan), a les Franqueses i a la Roca.

Les indústries químiques ocupaven el 1980 la segona posició en tremes de VAB i la sisena en ocupació, mentre que el 2006 s'havien situat en els llocs primer i quart respectivament. Ens trobem davant d'una activitat força intensiva en capital, sobretot en alguns subsectors. Entre el 1980 i el 2006 les indústries químiques van doblar el VAB i van augmentar lleugerament la ocupació. En canvi, la productivitat va créixer menys que a les altres branques, pel fet que partia de la cota més elevada. En acabar el període era la branca que presentava una taxa de cobertura més elevada en el comerç exterior. La branca està integrada per quatre indústries: la de productes químics bàsics és la més important en vendes (37,4% el 2006), seguida dels productes farmacèutics (29%), les de sabons, detergents i productes de bellesa (18,4%), i dels productes agroquímics, pintures i fibres (15%). Presència destacada tant d'empreses nacionals com de multinacionals. Dualitat

Molt menys pes té el bloc de maquinària i equips, present en una dotzena de municipis, entre els quals només se situa com a primera indústria a tres poblacions de grandària reduïda. La indústria de material de transport la trobem en posicions destacades a tres localitats, mentre que l'alimentació i begudes, tot i comptar amb grans establiments, només supera el 10% de l'ocupació en sis localitats. Al sector del paper i les arts gràfiques només hi trobem cinc municipis amb els nivells

d'especialització considerats. Hi ha cinc municipis en els quals la branca del tèxtil i el cuir té una presència destacada. A la Garriga i Santa Maria de Palautordera es troba en primera posició en ocupació, i a Caldes, en segona. Les activitats pròpiament tèxtils també són present a la Garriga, Santa Maria de Palautordera (Gutermann, fil de cosir) i a Caldes. A Cardedeu hi ha producció de teixits per a ús industrial, i a la Roca, brodats.

Un sistema productiu local específic del Vallès Oriental és el del moble domèstic, la qual cosa explica el pes ocupacional de la branca d'indústries diverses, en què està inclòs. El pes de la branca d'indústries diverses s'explica a Lliçà d'Amunt per la presència de Figueras International Seating, i a Llinars del Vallès per la de Flamagàs (encenedors i altres productes).

Com ja posava de manifest l'“**Estudi Socioeconòmic del Vallès Oriental**” elaborat per la Cambra de Comerç de Barcelona l'any 2006, la posició geogràfica del Vallès Oriental, amb la seva proximitat a les zones que conformen el districte central de negocis de Barcelona, i la riquesa del seu teixit productiu, proporcionaven una base molt sòlida per assolir una expansió demogràfica intensa des dels anys setanta i fins avui. El Vallès Oriental, juntament amb altres comarques del seu entorn, s'ha trobat just en l'epicentre dels moviments de relocalització poblacional que han afectat el conjunt de la regió metropolitana de Barcelona i que han consistit, bàsicament, en una pèrdua d'habitants de la ciutat de Barcelona en benefici de les àrees més properes. Aquesta redistribució de la població en l'entorn de la ciutat de Barcelona es va iniciar a la dècada dels vuitanta i progressivament s'ha anat estenent cap a zones més allunyades. aquest fenomen ha provocat canvis rellevants en la composició de la població, en el teixit productiu comarcal, en el dinamisme de la construcció residencial, en el preu de l'habitatge i en la disponibilitat de sòl en algunes àrees per desenvolupar noves activitats empresarials.

El Vallès Oriental és una de les comarques més industrials de Catalunya, fruit d'una evolució relativament recent: dels darrers 50 anys. Els anys 1930, quan es van definir els àmbits comarcals, era una comarca «predominantment agrícola», mentre que el Vallès Occidental era –en paraules de Pau Vila– «essencialment industrial». Precisament un dels criteris per establir els límits de la comarca va ser el radi d'influència del mercat de Granollers, que aleshores era un dels principals mercats agraris de Catalunya. (Jordi Planas Maresma).

El sector químic havia tingut històricament una importància escassa a la comarca, amb l'excepció de la producció de sabó a Granollers: una empresa fundada per Esteve Barangé el segle XIX es va convertir al primer terç del segle XX en una de les empreses més importants d'Espanya. Més tard, als anys cinquanta, va iniciar la seva expansió la fàbrica de sabons dels germans Camp, que a la dècada dels setanta va arribar a ocupar més d'un miler de treballadors. A partir dels anys seixanta, i amb Sant Celoni com un altre centre productor important, va ser quan aquest sector va començar a prendre una rellevància decisiva a la comarca, i es va convertir en el segon sector en volum d'ocupació (el 20 % de la mà d'obra industrial) i el primer en especialització respecte del total català (8,5 %), segons dades de 1984.

En conjunt, el sector industrial ha esdevingut molt independent del territori comarcal (tant en capital, com en proveïments i vendes). En un context de globalització i de terciarització de l'economia com el que estem vivint, caldrà veure si en l'evolució futura el Vallès Oriental serà capaç de mantenir la dinàmica industrial que l'ha caracteritzat els darrers temps.

L'Estudi socioeconòmic del Vallès Oriental posava ja de relleu que el futur econòmic de la indústria del Vallès Oriental està molt lligat a l'evolució de la regió metropolitana de Barcelona. La vulnerabilitat del teixit industrial metropolità i de la comarca del Vallès Oriental és significativa, atès que factors estructurals, com l'escala reduïda de moltes empreses, la concentració d'una part de les activitats en branques amb un grau de maduresa elevat i amb un contingut tecnològic escàs, l'escassa generació de noves inversions d'elevat contingut tecnològic i la dependència, en molts casos, de centres de decisió exteriors, poden provocar que els propers anys la indústria continuï perdent pes en l'estructura productiva de la comarca i del conjunt de la regió metropolitana.

Malgrat això, les indústries que actualment desenvolupen la seva activitat a la comarca tenen una capacitat elevada per mantenir-se en el mercat, atès que les millores en les tècniques de producció, en la mà d'obra i en el servei al client possibiliten el manteniment d'un nivell de competitivitat elevat. En tot cas, la important diversificació del teixit industrial de la comarca, amb una presència significativa de la química, dels productes farmacèutics, dels transformats metàl·lics (que inclou la indústria auxiliar de l'automòbil) i també, tot i que en transformació per la forta competència, del tèxtil i de l'alimentació, garanteix que els anys vinents la indústria comarcal seguirà actuant com a motor de l'economia del Vallès Oriental. D'altra banda, en el sector industrial també cal fer referència a l'existència d'algunes especialitats concretes, que són generades per un teixit de petites empreses vinculades entre si per diversos lligams o al voltant d'una empresa d'un volum considerable, i que provoquen una especialització elevada en la zona on estan ubicades. Els casos més destacats són la indústria del moble a la Garriga, alguns subsectors del metall a Granollers i el seu entorn, la química bàsica a Sant Celoni i les motocicletes al Baix Vallès.

De l'anàlisi econòmica sectorial es desprèn que el teixit industrial de la comarca és molt important i és motor de l'economia, però està en retrocés relatiu, amb un pes molt superior al del conjunt de Catalunya. L'estudi també apunta que en l'àmbit industrial, una de les fortaleeses principals del teixit econòmic de la comarca és la disponibilitat de sòl. Tot i la saturació relativa que presenten alguns polígons, especialment dels municipis situats al sud de la comarca i més propers a l'entorn metropolità de Barcelona, el Vallès Oriental disposa d'una reserva de sòl elevada. Altres factors positius per atraure noves empreses són la important diversificació del teixit industrial de la comarca, la situació geogràfica del Vallès Oriental propera al teixit productiu de l'entorn de Barcelona, les bones vies de comunicació i la proximitat de la comarca a centres universitaris i d'innovació tecnològica.

Malgrat Sant Celoni queda fora de l'àmbit territorial definit com a "Àmbit B-30", és interessant destacar-ne algunes de les seves particularitats., Així, l'informe **"Anàlisi econòmica dels municipis de l'àmbit de la B-30"** quantifica les principals magnituds econòmiques i les seves tendències en el territori que envolta l'autovia B-30, un territori que inclou 25 municipis no limitats als municipis estrictament contigus a la infraestructura. A partir d'aquest estudi s'ha de poder iniciar el procés de disseny de les polítiques econòmiques més adients per enfortir la competitivitat de les seves empreses i del territori mateix. Aquest conjunt de 25 municipis (municipis B30) tenen una població d'un milió d'habitants i el seu pes sobre el conjunt de la província de Barcelona és creixent. Cal destacar-ne el creixement de la població, que ha estat acompanyat per un creixement continuat en el nombre d'ocupats, que dura fins a la forta crisi que comença a notar-se ja a mitjans 2007 i que encara avui s'evidencia en les taxes negatives de creixement interanual del nombre d'ocupats. Aquest creixement de la població i l'activitat ha estat simultani a un procés de creixent interrelació amb l'entorn més proper, però també a una escala més ampla, concretament, a una escala megaregional.

Els sectors que més ocupació han generat entre 1998 i 2008 al conjunt de municipis B30 són les activitats de serveis a les empreses, activitats de serveis relacionades amb el sector públic, el comerç i com activitat industrial, destaca la *Fabricació de productes farmacèutics*. Els sectors que menys creació d'ocupació han generat entre 1998 i 2008 (pel conjunt de municipis B30) són clarament aquelles activitats relacionades amb el sector tèxtil. El conjunt de municipis B30 està especialitzat, en comparació del conjunt de municipis de la RMB, en activitats industrials. Augmenta l'especialització relativa en *Fabricació de materials electrònics* i *Fabricació d'equips i aparells de ràdio, televisió i comunicacions*; es redueix en *Indústries tèxtils*.

Respecte a l'especialització productiva dels municipis B30, destacat com ha continuat la pèrdua de pes de les activitats relacionades amb la indústria tèxtil, i com ha estat substituïda per sectors més dinàmics relacionats amb els serveis, tant a les empreses com als serveis públics, i per una activitat industrial específica: la Fabricació de productes farmacèutics. Això sí, mantenint-se la tradicional reduïda dimensió mitjana dels establiments productius (d'uns 10 treballadors).

En termes d'economia del coneixement, una tendència positiva que es manifesta als municipis B30 és que les activitats intensives en coneixement, que si bé continuen sent en termes d'ocupats menys importants que les activitats no intensives en coneixement, suporten millor l'impacte de la crisi, amb el resultat de reduir-se la diferència entre els dos tipus d'activitats.

5.1 La relació amb el sector químic

L'estudi "**Diagnòstic sobre l'existència d'un clúster químic al municipi i possibilitat de generar noves activitats econòmiques al seu voltant**" fou encarregat per l'Ajuntament de Sant Celoni l'any 2004. Malgrat tenir ja prop de 10 anys, el manteniment de la tipologia de les activitats fa considerar com a vàlides encara les seves principals conclusions, que es reproduïxen a continuació. L'estudi parteix de la definició de clúster com "un conjunt d'empreses relacionades entre si, tant per la seva activitat i dedicació com per les seves pràctiques comercials, en una àrea geogràfica determinada", un cop analitzada la informació obtinguda a les entrevistes l'estudi conclou que "tot i l'existència d'un nombre significatiu d'empreses químiques a la comarca, no es donen els condicionants necessaris per considerar-les un clúster o microclúster químic per raons diverses":

a) *No existeix cap relació entre les empreses derivada de la seva activitat.*

- Quatre de les nou empreses objecte d'estudi no es consideren empreses químiques: Alkor Draka Ibérica (transformació del plàstic), Givaudan Ibérica (aromes i fragàncies, però es pot considerar similar a la de les empreses químiques), Industrias del Acetato de Celulosa - INACSA (fibres químiques), Deltacolor (concentrats de color).
- Les empreses elaboren productes totalment diferents, amb excepcions puntuals.
- Les empreses no tenen tampoc relació com a proveïdors – clients de productes semielaborats, dins la cadena de producció d'un producte acabat determinat. El percentatge que suposen aquestes transaccions comercials sobre el volum total de vendes i compres de les respectives empreses és mínim.

- b) *No existeix cap relació entre les empreses derivada de les seves pràctiques comercials* Entre elles no hi ha cap tipus de col·laboració en temes d'aprovisionament de matèries primeres o venda de la producció. Això es deu principalment a que les empreses es dediquen a la fabricació de productes diferenciats i per tant requereixen matèries primeres i es dirigeixen a clients diferents i que tampoc no es dona cap tipus de relació entre les empreses locals perquè prima la política del grup multinacional al qual pertanyen, que en molts casos actua a més com un dels principals clients i/o proveïdors.
- c) *La localització a Sant Celoni, prop d'altres empreses químiques, no suposa cap avantatge competitiu. La seva localització respon a raons històriques i a la disponibilitat de sòl, bones infraestructures viàries, recursos hidràulics, etc.* En cap cas, les empreses consideren la presència d'altres indústries químiques a la zona com un factor atractiu o determinant per a la localització empresarial. Contribueixen a aquest fet dos factors importants:
- d) *La majoria d'empreses pertanyen a multinacionals i gaudeixen de poca autonomia en la presa de decisions.* Aquest fet, fa difícil pensar que es pugui produir algun canvi en la política de les diferents empreses que canviï la política actual de clients i proveïdors de matèries primeres.
- e) *Les empreses treballen en un mercat global.* La globalització dels mercats suposa la dispersió geogràfica de proveïdors de matèries primeres i clients, i resta valor estratègic a la localització empresarial per raons que podríem denominar geogràfiques. La localització comença a ser rellevant quan, a les característiques geofísiques d'una zona concreta, s'afegeixen altres condicionants com ara els avantatges que pot aportar pertànyer a un clúster.

Malgrat la inexistència d'un clúster químic, l'estudi apunta possibles línies de cooperació entre les empreses químiques del municipi per l'existència de problemàtiques comunes i han expressat el seu interès en col·laborar amb la resta d'empreses locals en diferents aspectes.

- a) *Formació.* Les empreses han expressat la seva dificultat per trobar mà d'obra qualificada. El nivell de formació de la població és baix. Les empreses es troben amb dificultats per trobar persones amb la titulació de FP2 i es veuen obligades a invertir en formació interna.
- b) *Imatge del sector davant la població.* L'elevat grau de sensibilització i conscienciació de ciutadans, clients i administracions pels temes mediambientals s'ha reflectit en les inversions realitzades per les empreses per a la reducció de sorolls i el tractament de l'emissió de gasos i les aigües residuals.
- c) *Contractació de serveis aliens a la producció.* La majoria de les empreses es dirigeix a l'oferta local per a la contractació dels serveis de seguretat, càterring, jardineria i assistència mèdica, entre d'altres serveis que es puguin arribar a identificar.

L'informe "**Les economies locals a la província de Barcelona.** Impacte de la crisi i vocacions productives de futur per als territoris." elaborat per la Diputació de Barcelona i presentat l'abril de 2013 aporta alguns elements significatius també en relació a la indústria química. Sota el títol "Futur obert per a la indústria química" apunta que:

La indústria química mundial es veu afectada per la recessió i necessita emprendre reformes per tal de revertir la situació. Es preveu que el sector sigui essencial en les properes dècades per afrontar diversos reptes de la humanitat com ara el canvi climàtic, l'envelliment de la població o l'escassetat de recursos.

Segons Eurofound (organisme de la Unió Europea per a la millora de les condicions de vida i de treball) l'evolució de la indústria europea pot estar determinada per diferents factors sociològics (el sector químic ha perdut cert prestigi entre la població i els estudiants tendeixen a optar per altres sectors); tecnològics (inversió en R+D que s'hi destini, competència de sectors com la biotecnologia...); econòmics (dificultats derivades de la competència dels països asiàtics i de l'Orient Mitjà, de l'augment

del preu de l'energia i de l'apreciació de l'euro respecte el dòlar); ecològics (necessitat de reduir les emissions i el consum energètic); i polítics (el context, la regulació que exigeix més seguretat).

The Future of the European Chemical Industry 2050 indica que la innovació és la clau per mantenir la competitivitat de la indústria europea. S'assenyalen tres grans estratègies. La primera, centrar-se en els productes químics especialitzats amb un alt nivell de capacitat tècnica, com els relacionats amb la biotecnologia i la nanotecnologia. La segona, aprofitar l'avantatge en tecnologia derivat d'una posició destacada en tecnologia patentada i un sistema educatiu de qualitat. Per mantenir aquest avantatge cal que les empreses químiques, els governs i les organitzacions privades fomentin que més estudiants escullin carreres relacionades amb la indústria química. En tercer lloc, engegar iniciatives conjuntes amb enginyers, investigadors i professionals de diferents empreses. Es tracta de cooperar, per exemple, en projectes de R+D o en proveir serveis de valor afegit. A més a més, també es pot col·laborar amb els competidors asiàtics per establir aliances estratègiques, sempre però, que es preservi l'avantatge tecnològic, fonamental per a la competitivitat europea.”

Cal apuntar també, pel que fa referència als aspectes relatius a la seguretat industrial, Sant Celoni està ubicat a una de les àrees amb risc químic (sector de la Tordera) on estan localitzades 6 indústries químiques. Per aquest motiu, Sant Celoni està afectat per un conjunt de plans de riscos entre els quals es destaquen el Pla d'actuació municipal per risc químic en establiments industrials que manipulen substàncies perilloses i el Pla d'actuació municipal per emergències radiològiques.

Amb les darreres dades municipals disponibles, el sector químic a Sant Celoni ocupa 1.222 treballadors/es ubicats en 10 empreses. Comparant les dades actuals amb les dades de l'any 2004, en què hi havia 1.208 treballadors/es, s'observa un manteniment del nombre de llocs de treball, fet molt significatiu si es té en compte l'evolució general de les activitats econòmiques. No obstant, la majoria d'empreses presenten una lleugera evolució a la baixa, que es veu compensada per l'increment puntual en dues empreses. També cal ressaltar que una part significativa de les empreses ha estat subjecte a canvis en la seva titularitat, passant a mans d'altres grups empresarials, com és el cas de Oxiris (abans Degussa), Arkema (abans Cray Valley) o Renolit (abans Alkor Draka).

6 LES ACTIVITATS COMERCIALS

Segons les dades disponibles per l'Institut Nacional de la Seguretat Social el primer trimestre de 2013 hi havia a Sant Celoni 200 empreses i 399 autònoms en els sectors de "comerç a l'engròs i detall" i "hostaleria".

Taula 8 Empreses i afiliats a la seguretat social en el sector del Comerç a l'engròs i al detall i l'hostaleria a Sant Celoni

	Empreses	Assalariats	Autònoms	Suma treballadors
Comerç a l'engròs i al detall	148	576	293	869
Hostaleria	52	157	106	263
TOTAL	200	733	399	1.132

Font: INSS

El subsector amb més assalariats és el dels "restaurants i establiments de menjars", amb 114 assalariats i 29 empreses, juntament amb el d'"altres tipus de comerç a l'engròs", amb 113 assalariats i 14 empreses. Destaca també pel nombre d'assalariats el grup d'establiments dedicats al "manteniment i reparació de vehicles de motor.

Taula 9 Nombre d'empreses i assalariats

CCAE 3-Dígit	2013		2012	
	EMPRESSES	ASSALARIATS	EMPRESSES	ASSALARIATS
561 -Restaurants i establiments de menjars	29	114	27	109
467 -Altres tipus de comerç a l'engròs especialitzat	14	113	12	112
452 -Manteniment i reparació de vehicles de motor	23	105	24	114
471 -Comerç al detall en establiments no especialitzats	18	92	17	96
472 -Comerç al detall de productes alimentaris, begudes i tabac en establiments especialitzats	32	68	35	69
477 -Comerç al detall d'altres articles en establiments especialitzats	22	55	26	64
563 -Establiments de begudes	20	33	22	27
473 -Comerç al detall de combustibles per a l'automoció en establiments especialitzats	2	30	2	31
475 -Comerç al detall d'altres articles d'ús domèstic en establiments especialitzats	12	24	15	29
463 -Comerç a l'engròs de productes alimentaris, begudes i tabac	2	21	2	21
453 -Venda de recanvis i accessoris de vehicles de motor	1	20	1	19
476 -Comerç al detall d'articles culturals i recreatius en establiments especialitzats	7	12	9	15

Font: INSS

Observant l'evolució entre l'any 2008 i el 2013 destaca el creixement dels subsectors Comerç a l'engròs (41 nous treballadors) i serveis de menjar i begudes (23 nous treballadors), mentre que el subsector del comerç al detall ha perdut 117 llocs de treball.

Taula 10 Evolució 2008-2013 dels afiliats a la seguretat social dels principals subsectors del comerç i l'hostaleria

	Assalariats			Autònoms		
	2008	2013	Evolució	2008	2013	Evolució
45 -Venda i reparació de vehicles de motor i motocicletes	136	128	-8	34	35	1
46 -Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç, excepte vehicles de motor i motocicletes	249	290	41	60	58	-2
47 -Comerç al detall, excepte el comerç de vehicles de motor i motocicletes	275	158	-117	213	200	-13
56 -Serveis de menjar i begudes	129	152	23	99	103	4
TOTAL	789	728	-53	406	396	-10

6.1 Antecedents

El principal antecedent a tenir en compte a l'hora d'analitzar el comerç a Sant Celoni és el Pla d'Orientació Equipaments Comercials (POEC) aprovat l'any 2004. A partir d'una anàlisi quantitatiu i qualitatiu de l'oferta i la demanda, el POEC va dibuixar l'estratègia que en bona part s'ha anat seguint els darrers anys. L'informe del POEC destacava que la densitat d'establiments i superfície per habitant se situava ja per sobre de la mitjana catalana i comarcal. En tots els sectors excepte el de "Maquinària i altres" i en el cas del "Comerç mixt" en relació només a la superfície de venda/1000 habitants. Així mateix, destacava una elevada concentració d'establiments del sector d'equipament de la llar. En relació a la demanda, el POEC posava de relleu que prop d'un 30% dels compradors no eren residents del municipi.

El sector central del municipi, malgrat disposar del 36% de la superfície comercial, concentrava el 60% de l'oferta comercial, percentatge més alt encara en relació a l'equipament de la persona (71%) i també en lleure i cultura i en alimentació fresca. En canvi, en els sectors d'alimentació seca representava només el 27%, en comerç mixt el 17,49%.

L'anàlisi qualitativa de l'oferta comercial destacava la continuïtat i concentració comercial del Carrer Major en contraposició al major nombre locals tancats (que superaven en nombre als actius) i la manca de continuïtat de l'Avinguda de la Pau. En el cas de la carretera Vella el POEC posava de relleu la major presència de serveis, per sobre dels usos pròpiament comercial.

L'anàlisi global del POEC apuntava la bona conservació però l'estructura antiquada o molt tancada, amb aspectes de decoració poc adequada. En aquest sentit a través de l'enquesta només es valorava adequadament el 10% dels establiments mentre que en un 60% es considerava la imatge regular o dolenta.

Les conclusions i recomanacions del POEC apuntaven un dèficit en l'oferta dels sectors Alimentació, equipament de la persona i lleure i cultura, en el cas de no tenir en compte les fugues. Si es tenien en compte, resultaven deficitaris els sectors Alimentació i equipament de la persona. En un escenari de reducció de les fugues es valorava la mancança en 3.370 m² en alimentació i 1.633 m² en equipament de la persona. Així, l'objectiu del POEC era disminuir les fugues en alimentació (100%), en equipament de la persona (20 punts menys), en equipament de la llar (10 punts menys) i en lleure i cultura (15 punts), i augmentar l'atracció de la primera corona de municipis.

El POEC es plantejava com a objectiu la creació d'un pol d'atracció comercial en el centre urbà del municipi (centre comercial a cel obert). Així, recomana l'elaboració d'un Pla d'usos específics pel centre comercial urbà on es reguli l'ús de les plantes baixes, prohibint l'ús com a habitatge o aparcament i regulant la ubicació de determinades activitats com entitats financeres, establiments d'automoció i altres, amb l'objectiu de garantir la continuïtat comercial dels carrers més cèntrics. Aquest Pla d'Usos es va aprovar però va ser derogat passats uns anys pels canvis en el context econòmic de la crisi. En un altre ordre, el POEC planteja també la necessitat d'estructurar la forma comercial de la ciutat, ordenant la ubicació dels establiments comercials en funció de la tipologia d'establiment. No es considera adequat delimitar-ne una zona concreta per constituir un Centre comercial obert, sinó que creu necessari vendre conjuntament tot el comerç de la ciutat, sense delimitar una zona.

En quant a la distribució del nou comerç quotidià de la ciutat, en el que destaca un dèficit a cobrir, el POEC considerava que s'havia de situar als següents punts: vèrtex de la carretera de Gualba i C-35; vèrtex de la Porta de ponent. A més, plantejava també la necessitat de noves superfícies de proximitat en els nous sectors de creixement residencial.

Altres propostes del POEC:

- Nova oferta d'alimentació i quotidià no alimentari fins a 3.370 m², dels quals 1.299 i 772 a la carretera de Gualba-C-35 i 1.299 a la porta de ponent.
- C-35. Espai comercial de suport a l'expansió de Sant Celoni, sectors i formats específics, venda d'automòbils i maquinària, ferreteria, jardineria, bricolatge ...
- Evitar la dispersió de l'ús comercial dels sectors de l'equipament de la persona, del lleure i cultura i altres de la llar a la C-35.
- No permetre, en l'espai comercial, la ubicació de galeries comercials formades per petits establiments.
- El dèficit d'oferta d'equipament de la persones recomanem que s'ubiqui en els carrers del centre de Sant Celoni i acomplint, a més a més, una sèrie de característiques.
- Augmentar l'extensió del centre comercial urbà. Incorporar el carrer Santa Fe de forma progressiva com a mitjà de creixement de la zona.

Cal esmentar que una part important de les propostes del POEC s'han implementat, sobretot les que fan referència a la configuració de les portes de ponent i de llevant.

6.1.1 Inventari comerç 2011-2012.

L'any 2011 es realitzà un Cens de les entitats comercials i d'hostaleria comptant un total de 607 establiment. Aquest cens . El Cens permeté el coneixement de diversa informació relativa a la tipologia comercial, el nombre de treballadors o l'any d'obertura dels establiments. La superfície total computada és de 101.512 m², amb 1.698 treballadors i una superfície mitjana per establiment de 77m². Algunes de les dades obtingudes es mostren en la taula següent.

Taula 11 Característiques dels establiments comercials per subsector d'activitat.

Subsector	Núm de locals	Suma de superfícies (m ²)	Numero de treballadors	Promig de sostre (m ²) /LTL
ALTRES SERVEIS	154	23.998	766	62
AUTOMOCIÓ I CARBURANTS	28	18.346	110	176
COMERÇ MIXT	10	1.876	34	75
EQUIPAMENT DE LA LLAR	62	29.910	207	148
EQUIPAMENT DE LA PERSONA	49	3.845	73	52
HOSTALERIA	6	3.760	19	211
LLEURE I CULTURA	24	2.845	63	72
QUOTIDIÀ ALIMENTARI (ALIMENTACIÓ FRESCA)	52	3.616	147	33
QUOTIDIÀ ALIMENTARI (ALIMENTACIÓ SECA)	22	3.659	56	59
QUOTIDIÀ NO ALIMENTARI	13	1.411	34	54
RESTAURACIÓ	75	8.217	189	58
TOTAL*	495	101.483	1698	77

Font: Cens d'establiments comercials 2011. Ajuntament de Sant Celoni

* No es disposa d'informació per a tots els establiments detectats

Taula 12 Densitat lineal dels establiments

	establiments/ 100ml CCU)
Densitat lineal d'establiments comercials i serveis actuals	5,31
Altres serveis	0,91
Equipament de la persona	0,81
Hostaleria i restauració	0,67
Equipament de la llar	0,63
Alimentació	0,59
Serveis a la persona	0,57
Lleure i cultura	0,36
Intermediació financera	0,22
Quotidià no alimentari	0,18
Administració pública, defensa i seguretat social obligatòria	0,14
Comerç Mixt	0,12
Activitats recreatives, culturals i esportives	0,08
Altres	0,02

Font: Cens d'establiments comercials 2011. Ajuntament de Sant Celoni

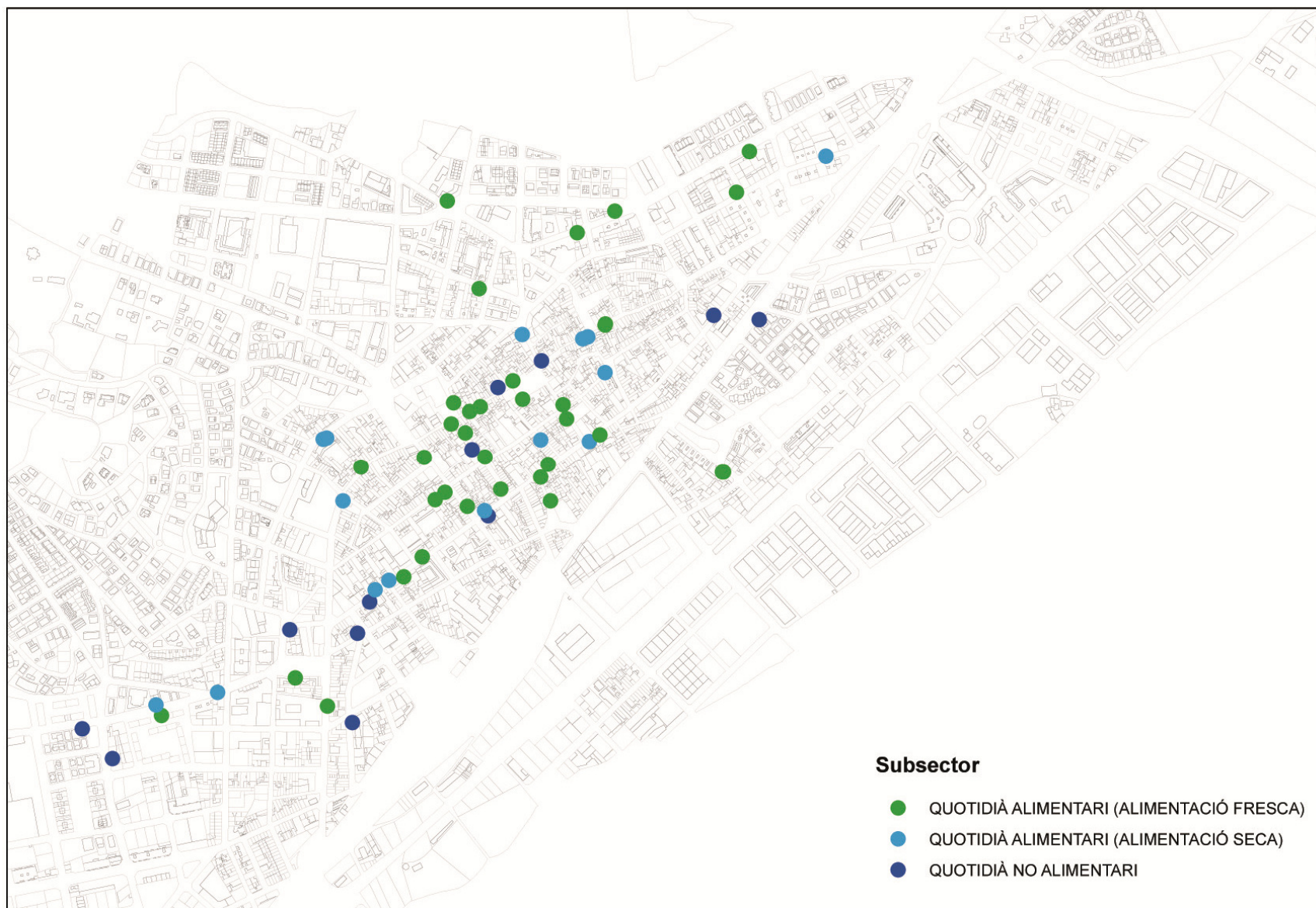
Taula 13 Metres lineals de façana comercial per carrer

Carrers estudiats	Total establ.	Total ml façana comercial	ml/esta bl	Intensitat comercial
Abat Oliva	5	62	12,4	24,5
Anselm Clavé	16	110	6,9	53,7
Carretera vella	40	256	6,4	45,1
De Campins	4	20	5,2	14,6
de la vila	15	86	5,8	33,7
de Sant Martí	15	120	8,0	29,2
de Sant Ramon	5	61	12,2	54,5
de Torras i Bages	8	51	6,4	26,4
del bestiar	9	60	6,7	27,9
Major	75	367	4,9	41,2
Prim	8	39	4,9	34,6
Sant Joan	11	118	10,8	38,7
Sant Josep	8	54	6,8	8,4
Sant Pere	22	140	6,4	46,9
Santa Fe	9	61	6,8	20,0
TOTAL	250	1.609	6,44	31,9

Font: Cens d'establiments comercials 2011. Ajuntament de Sant Celoni

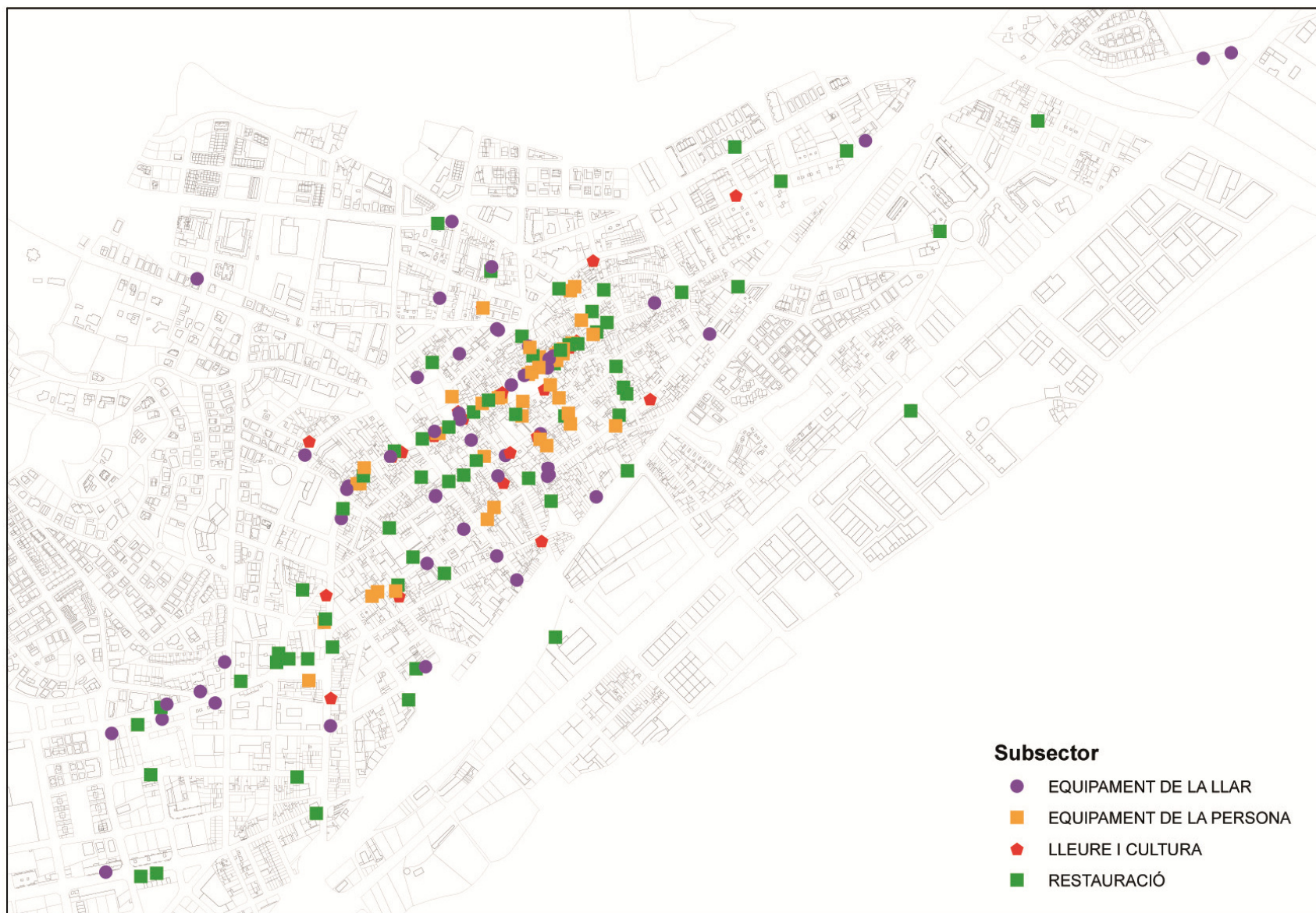
Per a l'elaboració del present estudi s'ha realitzat mitjançant treball de camp una actualització per tal de disposar d'una cartografia revisada més completa. A partir de les coordenades disponibles en la base de dades del Cens realitzat l'any 2011 s'ha cartografiat tots els establiments inclosos i se n'ha ajustat la seva localització. Posteriorment s'ha completat i revisat a través del treball de camp, afegint 145 local. Així, la base cartogràfica final disposa de 851 locals, dels quals 721 tenen activitat, 122 estan buits i 8 tenen una situació desconeguda.

Figura 20 Distribució del establiments comercials de caràcter quotidià

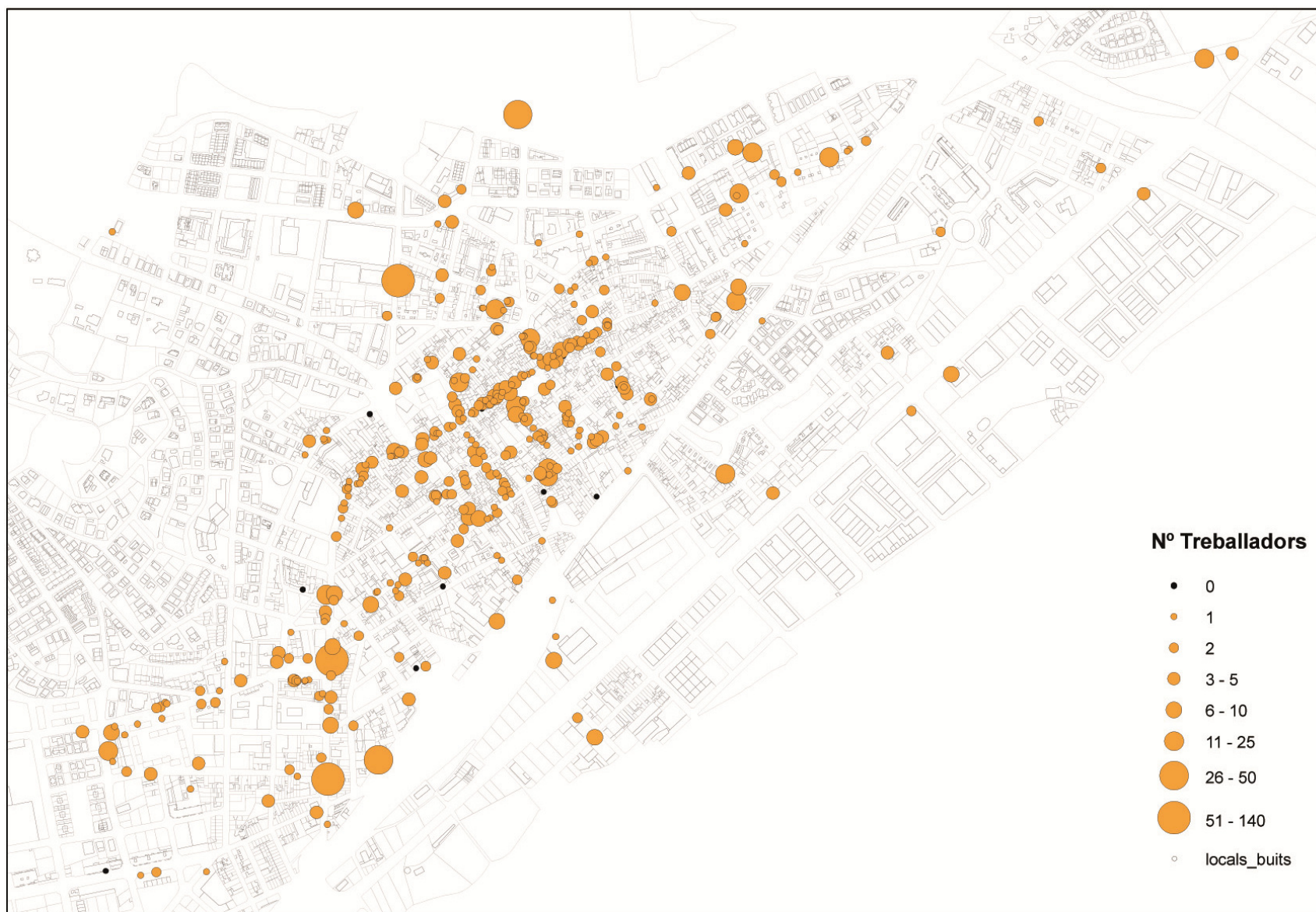
Font: Elaboració pròpia a partir del Cens d'establiments comercials de Sant Celoni 2011

Figura 21 Distribució dels establiments del sector de l'equipament, el lleure la cultura i la restauració

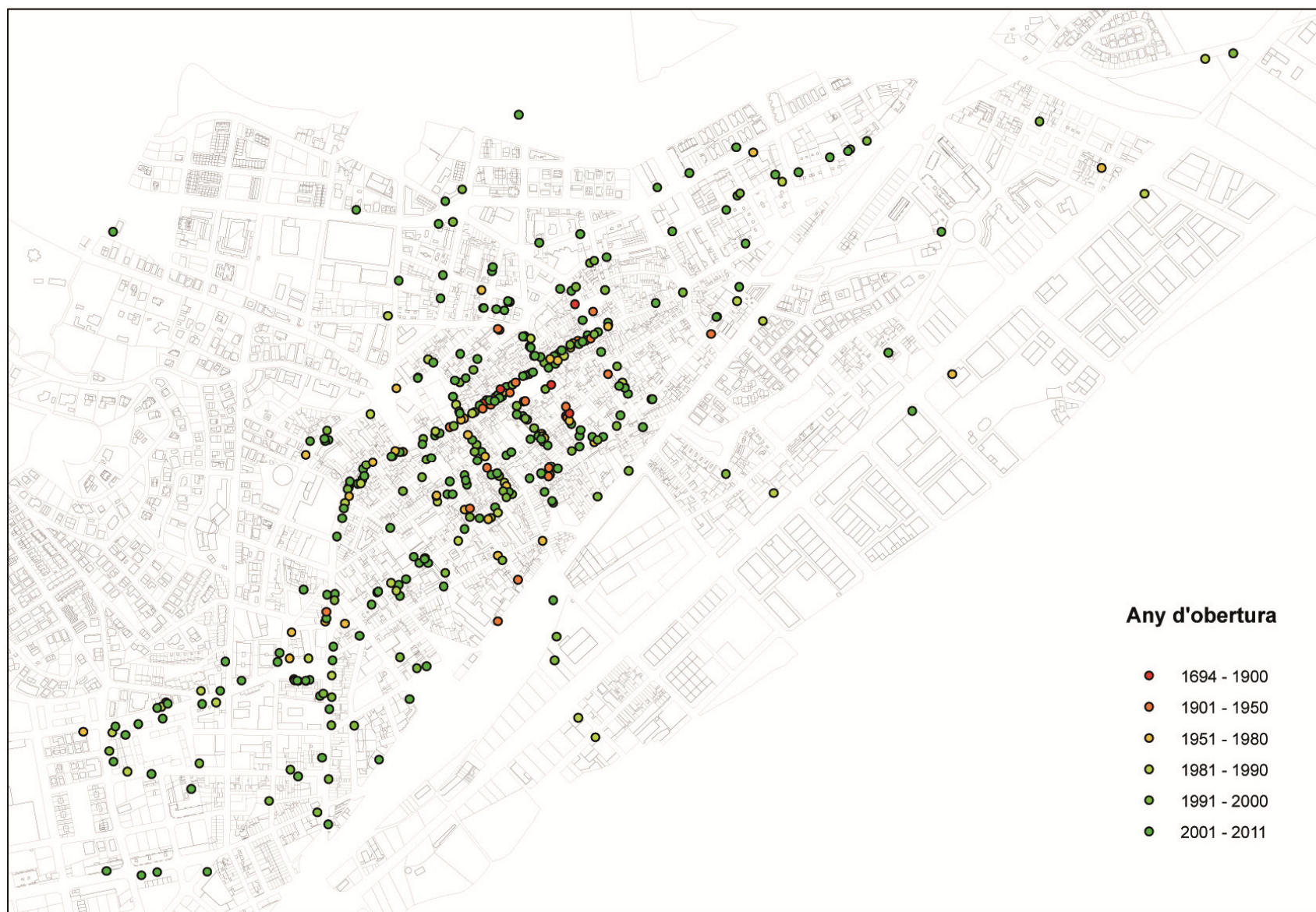
Font: Elaboració pròpia a partir del Cens d'establiments comercials de Sant Celoni 2011

Figura 22 Distribució dels establiments comercials segons el nombre de treballadors

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens d'establiments comercials de Sant Celoni 2011

Figura 23 Distribució dels establiments comercials segons l'any d'obertura

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens d'establiments comercials de Sant Celoni 2011

Segons les dades del Cadastre el nombre d'immobles comercials i per a l'oci i l'hostaleria és de 459 amb una superfície total de 167.675 m².

Taula 14 Superfície dels immobles comercials i per a l'oci i l'hostaleria a Sant Celoni segons Cadastre

	Bens immobles	Superfície (m²)
Comercial	432	93.502
Oci i hostaleria	27	74.173
	459	167.675

Font: Cadastre

S'observa doncs una diferència molt significativa segons les fonts disponibles tot i que es considera que els valors propis del cens realitzats des de l'Ajuntament s'ajusten molt més a la realitat

6.1.2 Locals buits

El cens d'establiments comercials realitzat l'any 2011 va detectar un total de 85 locals buits al municipi, diferenciant entre locals amb ús residencial i locals amb potencial comercial.

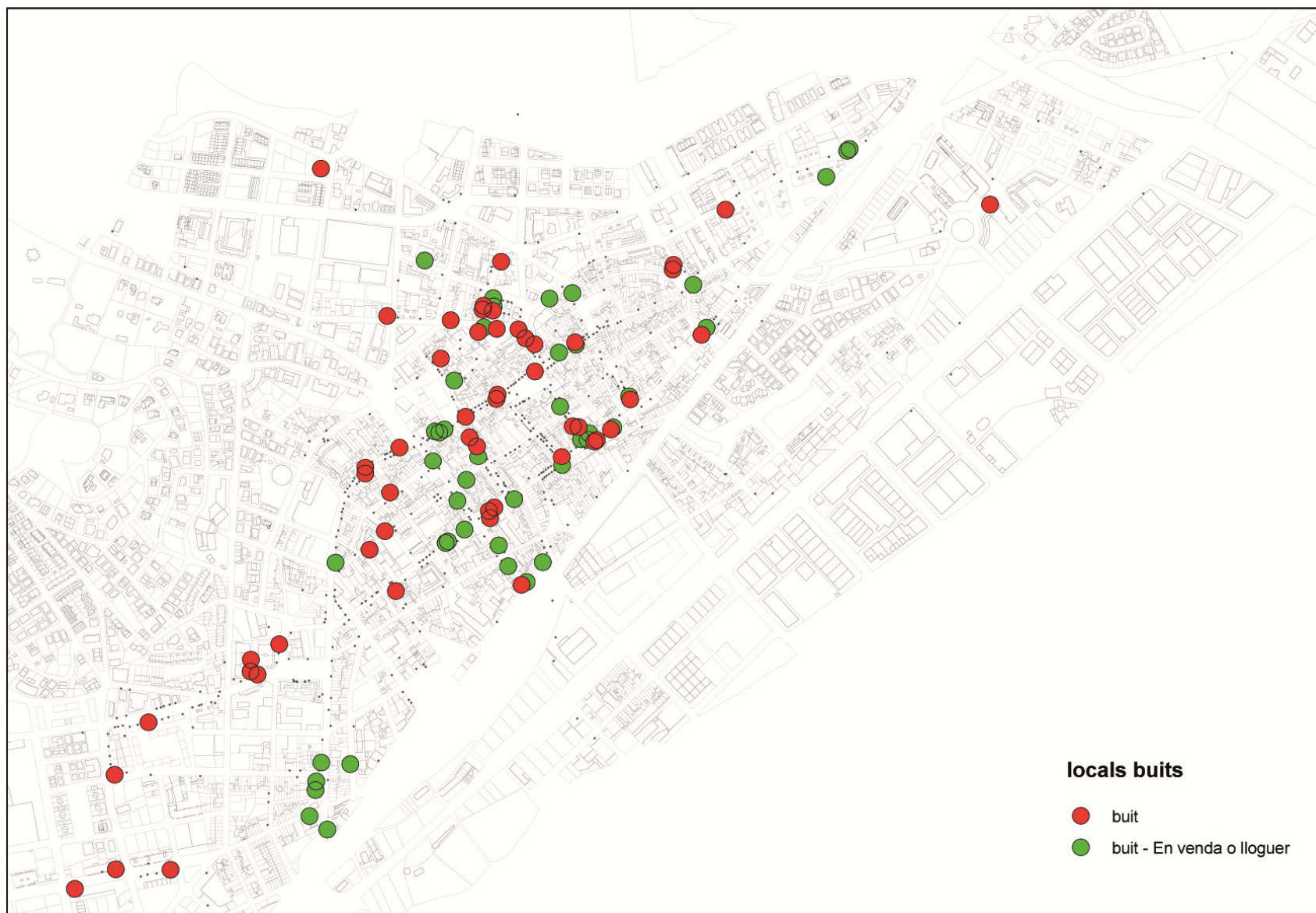
Taula 15 Locals buits

Codi sector segons activitat	Núm.	ml Totals	ml/establ
Local buit d'ús residencial	31	115,8	3,7
Local buit amb potencial comercial	54	303,3	5,6
Total Local buits	85	319,1	3,75

Font: cens d'establiments comercials 2011

Davant la consideració de la importància del nombre de locals buits, l'Ajuntament de Sant Celoni va realitzar un inventari específic que va detectar un total de 127 locals buits a Sant Celoni i 4 a La Batllòria, sense comptar els que tenen ús residencial. El treball de camp d'actualització d'aquest inventari ha detectat un total de 122 locals, que es mostren cartografiats a la Figura 24. Aquest volum de locals buits posa en evidència la superfície potencial existent per al creixement de l'activitat comercial. Destaca que bona part d'aquests locals es concentren en l'espai central del municipi, tot i que també però l'Avinguda de la Pau, el carrer Lluís Companys i el carrer Doctor Trueta.

Figura 24 Locals buits a Sant Celoni

Font: Elaboració pròpia a partir del Cens de locals buit 2012 i el Cens d'establiments comercials de Sant Celoni 2011

7 EL SÒL PER ACTIVITATS ECONÒMIQUES

L'Informe "Sòl per a la localització d'activitat econòmica a Catalunya", elaborat per Foment de Terrassa l'any 2009, posa en evidència la situació recent en relació al sòl per a activitats econòmiques en el planejament urbanístic. L'informe apunta que "el planejament aprovat permet plantejar un cert anàlisi del desenvolupament territorial futur, i en la línia esbossada, intuir com els diferents territoris metropolitans evolucionaran pel que fa a la seva capacitat d'acolliment d'activitat econòmica en àmbits especialitzats."

L'estudi fa referència a les figures de planejament urbà aprovades i vigents l'any 2009, que en l'àmbit de la Regió Metropolitana de Barcelona preveien el desenvolupament de prop de 12.110 hectàrees de sòl urbanitzable, el què suposaria un increment del sòl urbà en un 36%, del qual un 28,6% faria referència a nova provisió de sòl per a activitat econòmica. D'aquest sòl potencial per a activitat (3.462,3 hectàrees), pràcticament el 70% es reparteix a parts iguals entre el Vallès Oriental (el 27% del total, 933,8 hectàrees), el Vallès Occidental i el Baix Llobregat (ambdues comarques amb un 21,4% del nou sòl respectivament, al voltant de les 740 hectàrees).

Tenint en compte les previsions de sol, tal i com passaria pel conjunt català es tendiria a un increment de la dispersió del sòl per a activitat econòmica entre els diferents àmbits comarcals metropolitans, de manera que les comarques que tenen una major concentració de sòl, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat, tendrien a disminuir la seva preponderància mentre que la resta d'àmbits tendrien a incrementar el seu protagonisme: així el Vallès Oriental assoliria el 19,9% (aglutinava el 16,7% l'any 2009), l'Alt Penedès el 9,2% (partia del 7,1%), i el Maresme el 7,1% (ho feia del 5,5%)."

Pel conjunt de la comarca del Vallès Oriental, amb el planejament vigent el 16,6% del sòl urbà seria destinat a Activitats econòmiques, per sobre de la mitjana del 14,8 de la RMB, en el marc d'una dinàmica de creixent "especialització" amb un increment de la proporció del sòl per activitats econòmiques (de 4,4 punts segons la previsió del planejament).

L'estudi ja posava en evidència que "la situació actual deixa en suspens un planejament urbanístic concebut i aprovat en un context econòmic, social i cultural que poc té a veure amb l'actual, i que probablement poc tingui a veure amb el futur. Per tant, caldrà estar aspectants a l'esdevenir d'unes figures de planejament urbanístic que molt probablement puguin resultar desfasades en relació a les necessitats futures dels nostres territoris."

Les dades aportades per l'estudi socioeconòmic de la comarca del Vallès Oriental, elaborat per la Cambra de Comerç de Barcelona l'any 2006, permetien fer una radiografia del sòl industrial a la comarca. En aquell moment la comarca del Vallès Oriental tenia 111 polígons industrials, distribuïts en 30 municipis. L'any 2002 la superfície de sòl industrial a la comarca del Vallès Oriental era de 2.299 ha, que representava el 19,9 % del sòl industrial de la regió metropolitana de Barcelona. S'estimava que el 80 % del sòl industrial ja estava ocupat, amb una dinàmica d'ocupació accelerada des de mitjan anys noranta. Els municipis amb més sòl industrial eren Mollet del Vallès, Parets del Vallès, Montornès del Vallès, Granollers, Lliçà de Vall i, tot i que menys, Sant Celoni. Els municipis més grans del Vallès Oriental, situats majoritàriament al sud de la comarca, tenien un grau d'ocupació molt elevat, fins i tot superior al 80% esmentat anteriorment. Això no obstant, malgrat la relativa saturació que presentaven alguns polígons, l'estudi remarcava que la comarca disposava ja d'una reserva de sòl elevada, atès que era una de les comarques amb més hectàrees de sòl urbanitzable. L'estudi destacava que els polígons de la comarca presentaven, en general, una bona provisió de serveis urbans bàsics, tot i que amb una xarxa viària mal organitzada i amb certes insuficiències en el transport ferroviari de mercaderies i persones.

7.1 Els Sectors d'Activitat Econòmica en l'àmbit del Baix Montseny i el corredor de la C-35

Per tal de disposar d'una aproximació al potencial del sòl per activitats econòmiques en l'àmbit del Baix Montseny s'ha realitzat un estudi específic a part del treball cartogràfic. L'àmbit escollit correspon als municipis que formen part pròpiament de l'àmbit del Baix Montseny (Campins, Fogars de Montclús, Gualba, Montseny, Sant Celoni, Sant Esteve de Palautordera, Santa Maria de Palautordera i Vallgorguina) i els municipis al voltant del corredor de la C-35 i la falda del Montseny entre Cardedeu i Massanes (Arbúcies, Breda, Cànoves i Samalús, Cardedeu, Hostalric, Llinars del Vallès, Massanes, Riells i Viabrea, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Pere de Vilamajor i Vilalba Sasserra). El punt de partida d'aquest estudi ha estat el reconeixement dels Sectors d'Activitat Econòmica delimitats pel Sistema d'Informació dels Polígons d'Activitat Econòmica. El SIPAE és un projecte liderat per la Generalitat per tal d'uniformitzar la informació relativa als PAE de Catalunya. La cartografia del SIPAE reconeix 66 sectors en l'àmbit dels municipis que conformem el Baix Montseny i el corredor de la C-35. En conjunt, aquests àmbits sumen una superfície de 510Ha de sòl.

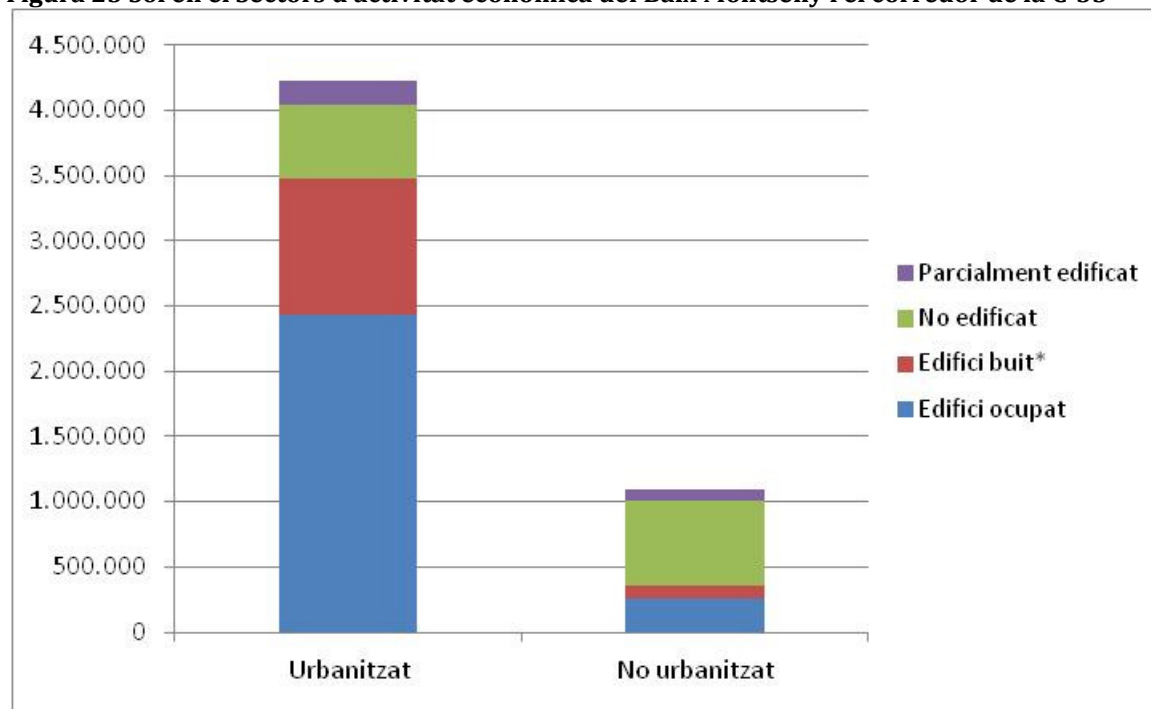
En l'àmbit s'hi localitzen, segons les dades de l'INSS 7.021 llocs de treball industrials i 9.373 del sectors serveis. Adoptant una hipòtesi d'un 30% dels llocs de treball del sector serveis localitzats en Sectors d'Activitat Econòmica, obtenim un valor de 12.000 llocs de treball en els SAE de l'àmbit delimitat,

A partir del reconeixement dels sectors a través de l'ortofotomapa 1:5000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (any 2011-2012) i de la base cartogràfica del Parcel·lari del Cadastre, s'ha realitzat una cartografia en què s'ha recollit la informació sobre l'estat d'urbanització de cada sector i l'existència d'edificació en cada parcel·la. A partir d'aquest treball, es comptabilitzen un total de 420 Ha de sòl en sectors ja urbanitzats. Dins d'aquests sectors ja urbanitzats, s'han identificat solars que sumen una superfície de 600.000 m². Davant la dificultat de conèixer els graus d'ocupació de les edificacions s'ha estimat un percentatge genèric del 30% de desocupació tenint en compte les dades estimades disponibles per al conjunt de Catalunya.

A banda d'aquests sectors, el SIPAE inclou també sectors pendents d'urbanitzar, que poden trobar-se en diferents situacions en relació al planejament urbanístic.

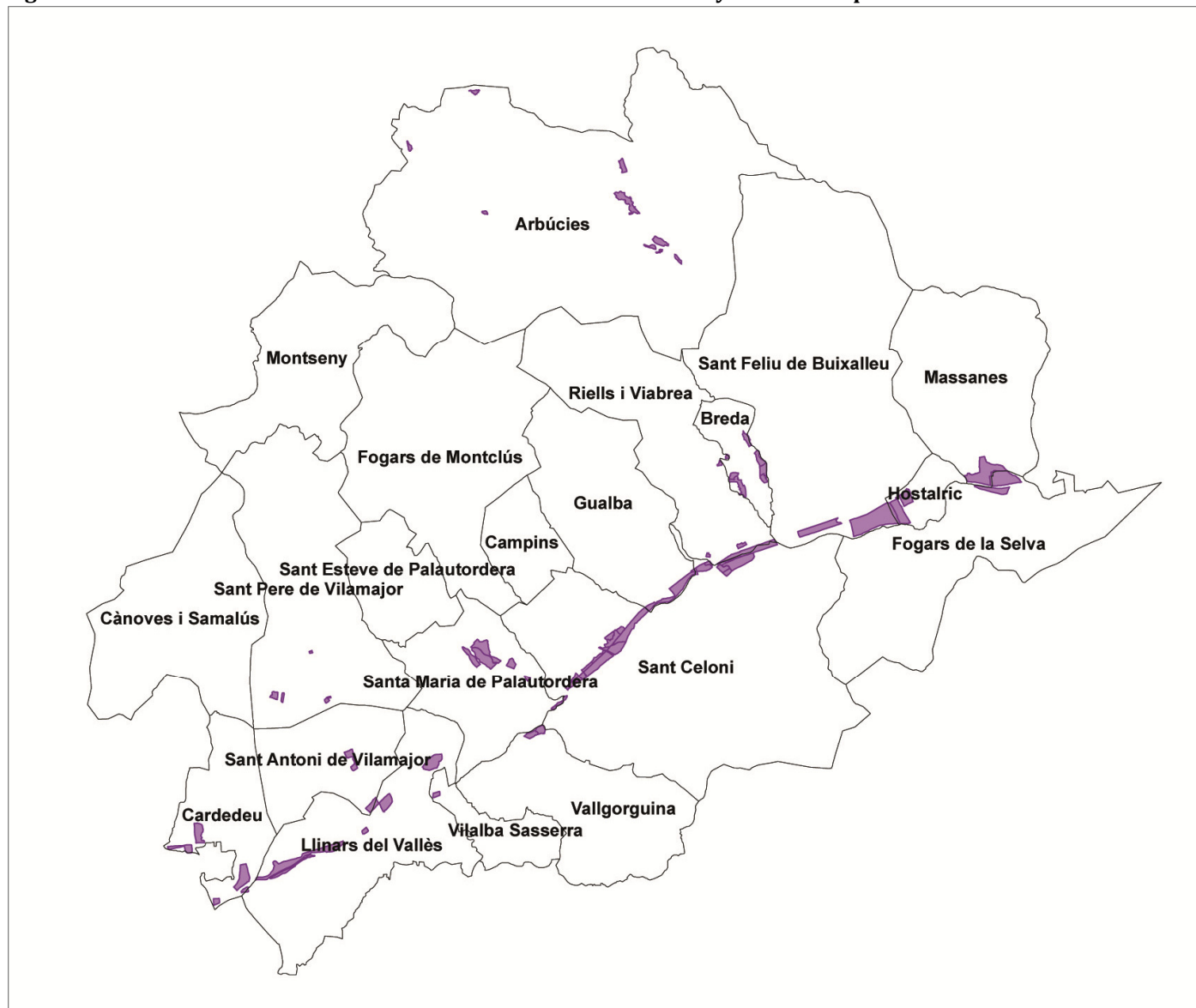
El conjunt de sectors pendents d'urbanitzar suposen un potencial de 70 ha pendents d'urbanitzar. Sense poder arribar a fer un càlcul exacte de l'oferta de sòl pendent, podem afirmar l'existència d'una oferta de sòl no edificat per a activitats econòmiques al voltant del 1.000.000 de m².

Figura 25 Sòl en el Sectors d'activitat econòmica del Baix Montseny i el corredor de la C-35

Font: elaboració pròpia

Figura 26 Sectors d'Activitat Econòmica en l'àmbit del Baix Montseny i els municipis del corredor de la C-35.

Font: elaboració pròpia a partir de SIPAE

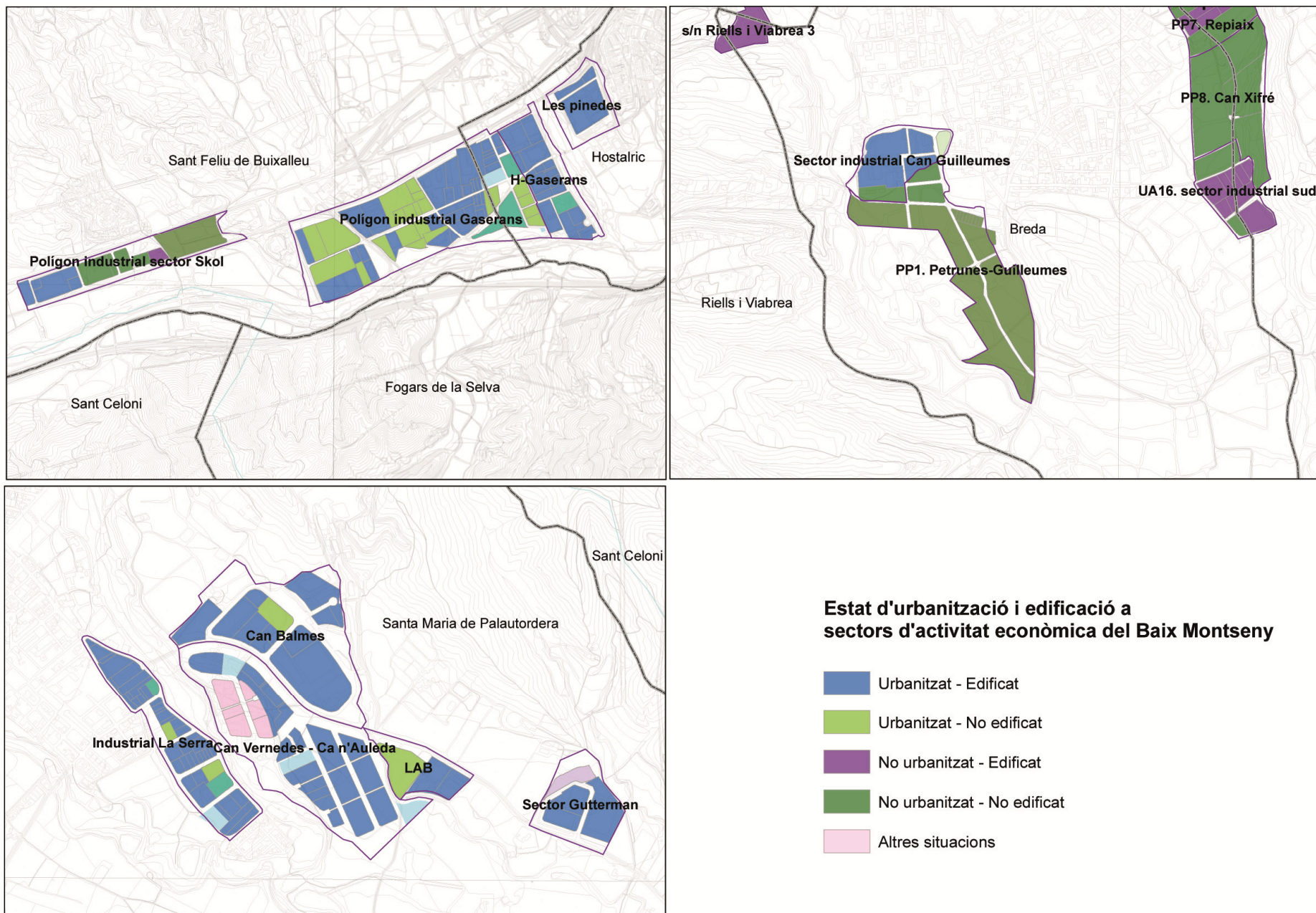
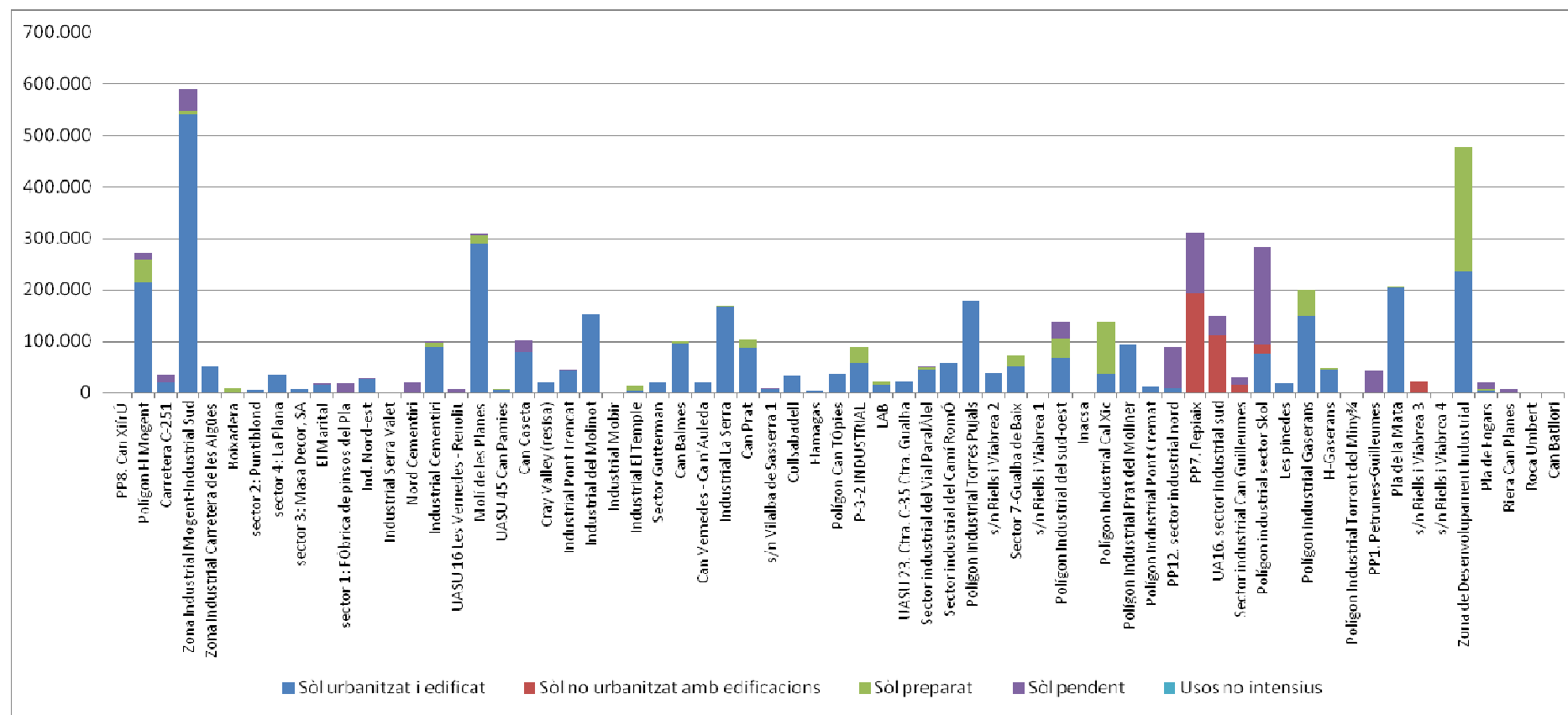

Figura 27 Balanç del sòl en els Sectors d'Activitat Econòmica de l'àmbit del Baix Montseny i el corredor de la C-35

Font: elaboració pròpia

7.2 EL sòl d'activitats econòmiques en el planejament urbanístic de Sant Celoni

7.2.1 El Sòl Industrial al Pla General Municipal d'Ordenació

La memòria del Planejament vigent fa alguns apunts estratègics en relació al sòl industrial, apuntant ja d'entrada l'eix de la Tordera com un corredor industrial recolzat en la carretera de Granollers a Girona. Així, els creixements industrials es donen en l'esmentat corredor de la Tordera i el pla general. Tot i mantenint aquesta línia el Pla aposta també en la seva memòria per la recuperació l'àrea de ribera, compatibilitzant al màxim l'ús industrial allunyat de la població i la protecció i repoblació de la flora i la fauna autòctones. El Pla considerava els costats nord – amb el TGV – i est – amb la Tordera – com a barreres de creixement , només transposades per l'eix industrial del marge esquerre de la Tordera i l'eix residencial i d'equipament de la carretera de Campins.

Es limiten establiments industrials propers a casc urbà mitjançant zonificació d'indústria en transformació que facilitarà la conversió de zones de gran indústria que pel seu risc potencial es transformaran bé en zones industrials d'usos més limitats o bé en zones residencial o en zones mixtes de petita indústria i residencial. El Pla aposta per resoldre la difícil compaginació residencial i industrial dels barris de Les Torres, Illes Belles i les Borrelles donant-los un acabat urbà i potenciant l'ús comercial i de serveis de la façana a la C-35.

Quant al sector Molí de les Planes, a més d'admetre les agrupacions d'establiments industrials amb activitats diverses, es prohibeix l'obertura de noves empreses químiques i les existents que cessin la seva activitat hauran d'adequar-se als usos del pla.

L'oferta de sòl industrial s'ha incrementat en els extrems més allunyats dels nuclis de població sempre aprofitant la bona situació en comunicacions. En general, a les entrades a la vila de Sant Celoni i els marges de la carretera C-35 es proposa una zonificació de petita indústria compatible amb la proximitat dels nuclis de residència de la població.

En l'àmbit de La Batllòria el creixement industrial es preveu al límit amb la nova variant de la C-35 que permetrà resoldre el sistema d'enllaç viari principal del nucli. El sector sud del nucli s'ha previst que pugui tenir un creixement industrial a curt termini, però estructurant el territori de tal manera que pugui tenir una transformació cap a residencial a mig o llarg termini.

Zona 9 Indústria

- **Subzona 9a Gran Indústria.** Comprèn aquella indústria que per la seva categoria no pot ésser contigua a cap altre ús, ni tan sols industrial. Edificació aïllada. Parcel·la mínim 2.000m² amb una façana mínima de 25m i una única activitat per parcel·la. No s'admeten subparcel·lacions. Edificabilitat màxima de 1,10 m² sostre/m² parcel·la. Ocupació màxim 60%. S'admet un 5% d'ocupació addicional per a edificacions auxiliars. L'edificació se separarà set metres de l'alineació de vial i 5 dels límits restants. S'admeten les 5 categories d'usos industrials.
- **Subzona 9b Petita indústria aïllada.** Comprèn aquelles edificacions industrials que poden contenir diverses indústries contigües. Edificació aïllada. Parcel·la mínim 1.000m², s'admet subparcel·lació d'un mínim de 300m² i una façana mínima de 12m i una única activitat per parcel·la. Edificabilitat màxima de 0,8 m² sostre/m² parcel·la. Ocupació màxim 60%. L'edificació se separarà 5 metres de l'alineació de vial i 3 dels límits restants. S'admeten usos industrials 6, fins a 4a categoria; 2, comercial; 3, administratiu i 5 restauració. És obligatori preveure a l'interior de cada parcel·la una plaça d'aparcament per cada 100m² construïts
- **Subzona 9c i 9d Petita Indústria contigua.** Comprèn aquelles edificacions industrials que no poden estar contigus amb edificis d'altres usos, però sí entre ells. Edificació segons alineació de vial. Parcel·la mínim 300m² i una façana mínima de 10m. Edificabilitat màxima de 1,60 m² sostre/m² parcel·la (9c) i 1,10 m² sostre/m² parcel·la (9d). Queden prohibits els cossos volants respecte l'alineació de vial. Ocupació màxim 80%. Altura màxima 10 metres, s'admet planta baixa més dues superiors en carrers d'amplada igual o superior a 10 metres i en amplades inferiors l'altura màxima és de 8 metres i s'hi admet planta baixa i una planta superior. S'admeten usos industrials fins a 3a categoria; 2, comercial; 3, administratiu i 5 restauració, excepte la instal·lació de bars d'ambientació musical i similars.

En la qualificació 9 Indústria també s'admet l'ús 2, comercial; 3, administratiu i els usos propis d'equipaments (8-15)

La següent taula sintetitza les disposicions del planejament per cadascuna de les categories de sòl industrial contemplades al planejament vigent.

Taula 16 Disposicions del planejament per cadascuna de les categories de sòl industrial

	Ordenació	Parcel·la mínima (m ²)	Façana	Edificabilitat	Ocupació	Separació Façana/ Mitgeres
9a Gran Indústria	Aïllada	2.000	25	1,10	60 %	7/5
9b Petita indústria aïllada	Aïllades	1.000	12	0,80	60 %	5/3
9c Petita Indústria contigua	n.d.	n.d.	n.d.	1,60	80 %	
9d. Petita indústria contigua	n.d.	n.d.	n.d.	1,10	80 %	

Font: PGMO 1997

Zona 10. Industrial de transformació. Correspon a aquelles àrees industrial que estan ocupades per alguna gran indústria, la qual per la seva situació en l'estructura urbana, interessa regular la seva transformació en el cas de cessament de la seva activitat industrial. La transformació constituirà una actuació unitària per illes i es realitzarà mitjançant un Pla Especial, un projecte de parcel·lació, un projecte d'urbanització i la corresponent cessió del sòl públic a l'Ajuntament. El Pla Especial determinarà la cessió d'equipaments, espais lliures i superfície viària funcionalment necessària per a la nova zonificació de tal manera que el total de sòl públic a cedir no serà inferior al 25%. Mentre no es produeixi la transformació, les parcel·les actuals on se situen les indústries existents tindran la condició d'indivisibles, es podran autoritzar totes aquelles obres funcionalment necessàries per a la manteniment de la seva activitat actual, sense superar les condicions de zona industrial 9a.

- **10b Industrial de centralitat urbana.** El sòl industrial privat serà assimilat a la Zona 9, subzona 9b petita indústria aïllada
- **10c Transformació a residencial.** El sòl residencial privat serà assimilat a la Zona 2, Eixample, i a la zona 4 Habitatges en filera.
- **10d Transformació mixta.** El sòl industrial privat serà assimilat a la Zona 9, subzona 9c petita indústria contigua. El sòl residencial privat serà assimilat a la Zona 3, Edificació aïllada plurifamiliar, i a la zona 4 Habitatges en filera

Taula 17 Sòl i sostre industrial potencial en sòl urbà

Sòl urbà Zona	Sòl		Sostre	
	Sant Celoni	La Batllòria	Sant Celoni	La Batllòria
9a	5,9	16,39	6,49	18,02
9c	5,88	0	4,7	0
9d	4,3	0	2,36	0
10b	5,77	0	6,34	0
10c	2,43	0,63	2,67	0,69
10d	2,68	0	2,94	0
TOTAL INDUSTRIAL	26,96	17,02	25,5	18,71

Font: PGMO 1997

Taula 18 Sostre industrial potencial en sòl urbà i urbanitzable

Sostre industrial	Sòl Urbà	Sòl Urbanitzable	TOTAL	%
Nucli de Sant Celoni	25,5	41,78	67,28	62,1%
Nucli de La Batllòria	18,71	18,72	37,43	50,0%
TOTAL	44,21	60,5	104,71	57,8%

Font: PGMO 1997

Taula 19 Sectors de desenvolupament del sòl industrial

Sant Celoni	Edifi	Superf (Ha)	Sostre (Ha)	Executat	Estat
P-1 Industrial Molí de les planes	0,66	23,75	10,97	10,97	Executat
P-5 Industrial Can Caseta	0,66	4,64	1,53	0	Pendent
P-8 Industrial Nord-Est	0,66	25,42	16,78	16,69	Executat
P-10 Industrial Cementiri	0,92	9,67	6,23	6,23	Parcial
P-17 Industrial Nord - Cementiri	0,66	4,64	3,06	0	No desenvolupat
P-18 Industrial Serra Valet	0,66	3,12	2,05	0	No desenvolupat
TOTAL		71,24	40,62	33,89	

La Batllòria	Edifi	Superf (Ha)	Sostre (Ha)	Executat	Estat
P-4 Industrial Riera de Can Planes La Batllòria	0,66	3,67	2,42	0	No desenvolupat
P-9 Industrial Can Batllori	0,66	2,02	1,33	0	No desenvolupat
P-19 Industrial INACSA	0,66	2,85	1,88	0	No desenvolupat
P-21 Industrial Les Ferreries	0,66	26,25	12,12	0	No desenvolupat
TOTAL		34,79	17,75	0	

Font: PGM0 1997

A partir de l'experiència en l'execució del sectors de sòl urbanitzable industrial, es considera adequat contemplar que el desenvolupament dels sectors pendents de desenvolupament donaran lloc a un sostre equivalent al 80% del sostre màxim establert, el que dona com a resultat un sostre potencial en els sectors urbanitzables de 5,31ha a Sant Celoni i 17,40ha a La Batllòria.

A continuació es descriu de forma sintètica les característiques de cadascun dels sectors previstos segons queda establert en el planejament urbanístic vigent.

P-4 Industrial Riera de Can Planes La Batllòria. En aquest sector s'ha establert una parcel·la mínima de 2.500 m² amb la previsió d'una activitat única per parcel·la.

P-5 Industrial Can Caseta. Aquest sector té per objecte completar els sòls urbans al peu de la carretera C-35, i ha de resoldre la continuïtat dels vials de servei i els espais lliures front la Tordera. Els usos seran el de petita indústria, comercial i recreatiu, preferentment. Per indicació de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, s'estableix la parcel·la mínima de 2.500 m² en la qual s'admeten l'agrupació de diverses activitats, amb les condicions establertes a la normativa, i amb una ocupació neta mínima en parcel·la del 60%.

P-9 Industrial Can Batllori. Aquest sector completa la zona industrial compresa entre la carretera comarcal C-35 i el ferrocarril. Permet l'ampliació del camí existent a Can Pana i la dotació d'un equipament al servei de la zona industrial que es consolida. Per indicació de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, s'estableix la parcel·la mínima de 2.500 m² en la qual s'admeten l'agrupació de diverses activitats, amb les condicions establertes a la normativa, i amb una ocupació neta mínima en parcel·la del 60%.

P-17 Industrial Nord – Cementiri. L'objecte d'aquest sector és complementar les àrees industrials del cementiri. Per indicació de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, s'estableix la parcel·la mínima de 2.500 m² amb la previsió d'una activitat única per parcel·la.

P-18 Industrial Serra Valet. Aquest sector ha de completar l'àrea industrial compresa entre la carretera C-35 i la línia del ferrocarril. L'espai lliure s'aproximarà al sòl no urbanitzable per garantir el corredor biològic entre el Montnegre i el Montseny. La Comissió d'Urbanisme de Barcelona incorpora la prescripció que limita aquest sector als terrenys confrontants als del sector del cementiri necessaris per possibilitar la ampliació de les instal·lacions de la indústria confrontant que permeti el trasllat de les existents dins el nucli urbà.

P-19 Industrial INACSA. Aquest sector comprèn les àrees industrials entre la carretera C-35, la seva variant i el riu Tordera. Per indicació de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, s'estableix la parcel·la mínima de 2.500 m² amb la previsió d'una activitat única per parcel·la.

P-21 – Polígon industrial les Ferreries Segons el Pla General aquest sector “forma part de la nova zona industrial de la Batllòria al llarg de la carretera C-35 i que complementarà les àrees veïnes de Riells. Com a sistema general i fora del sector s'ha de resoldre l'encreuament a diferent nivell de la variant de la carretera C-35”. Per aquest sector la Comissió d'Urbanisme de Barcelona estableix una parcel·la mínima de 5.000 m², amb la previsió d'una activitat única per parcel·la.

La memòria del PGOM especifica que “facilitarà la creació d'una important superfície de sòl industrial, necessària per a donar continuïtat al desenvolupament dels sòls urbanitzables programats industrials existents a Sant Celoni, els quals estan consolidats per l'edificació”. Segons aquest mateix text, l'objectiu del sector seria:

- Proporcionar la creació d'espais aptes per a la localització de diferents tipologies industrials. Així, es preveuen prioritàriament indústries grans (de superfície mínima superior a 5.000 m² d'activitat), però també es possibiliten indústries mitjanes (de superfície mínima superior als 2.000 m²) que, a més, es poden compartimentar en parcel·les de 500 m².
- Compliment de les necessitats de tipus socioeconòmic existents i futures, executant el model del Pla General previst pel desenvolupament industrial del municipi de Sant Celoni.

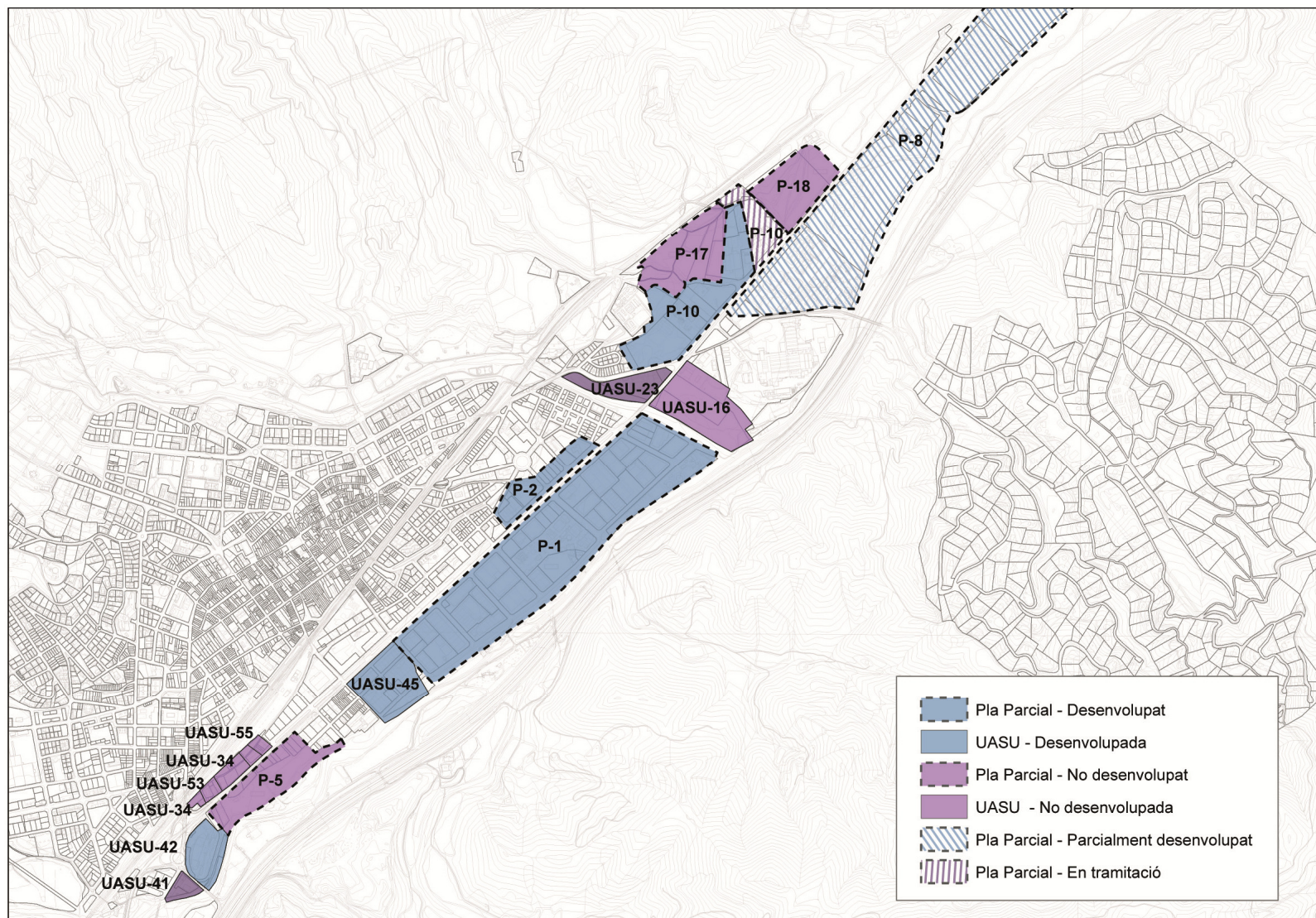
Taula 20 Unitats d'Actuació en Sòl Urbà

UASU	Nom	Superfície (m²)	Qualificació	Sòl lucratiu (m²)	Sostre (m²)	2013
42	Ctra. d'Olzinelles (PMU)	20.724	10b	11.705	17.486	Executada
45	C/ Indústria	35.156	10b	19.025	20.339	Executada
16	Les Vernedes	43.822	9a	22.421	26.905	No desenvolupat
17	Roca Umbert	57.055	9a	44.262	48.571	No desenvolupat
23	C-251 - Carretera de Gualba	17.516	9c	7.249	11.598	No desenvolupat
34	Can Caseta- 1	7.594	9c	4.852	7.763	No desenvolupat
53	Can Caseta- 2	2.817	9c	2.077	3.323	No desenvolupat
54	Can Caseta- 3	2.339	9c	1.549	2.478	No desenvolupat
55	Can Caseta- 4	2.378	9c	1.668	2.669	No desenvolupat
41	Ctra. d'Olzinelles - C/ Sant Fermí	5.626	9d	3.586	3.945	No desenvolupat
TOTAL	-	195.027	-	118.394	127.591	-

Font: PGMO 1997

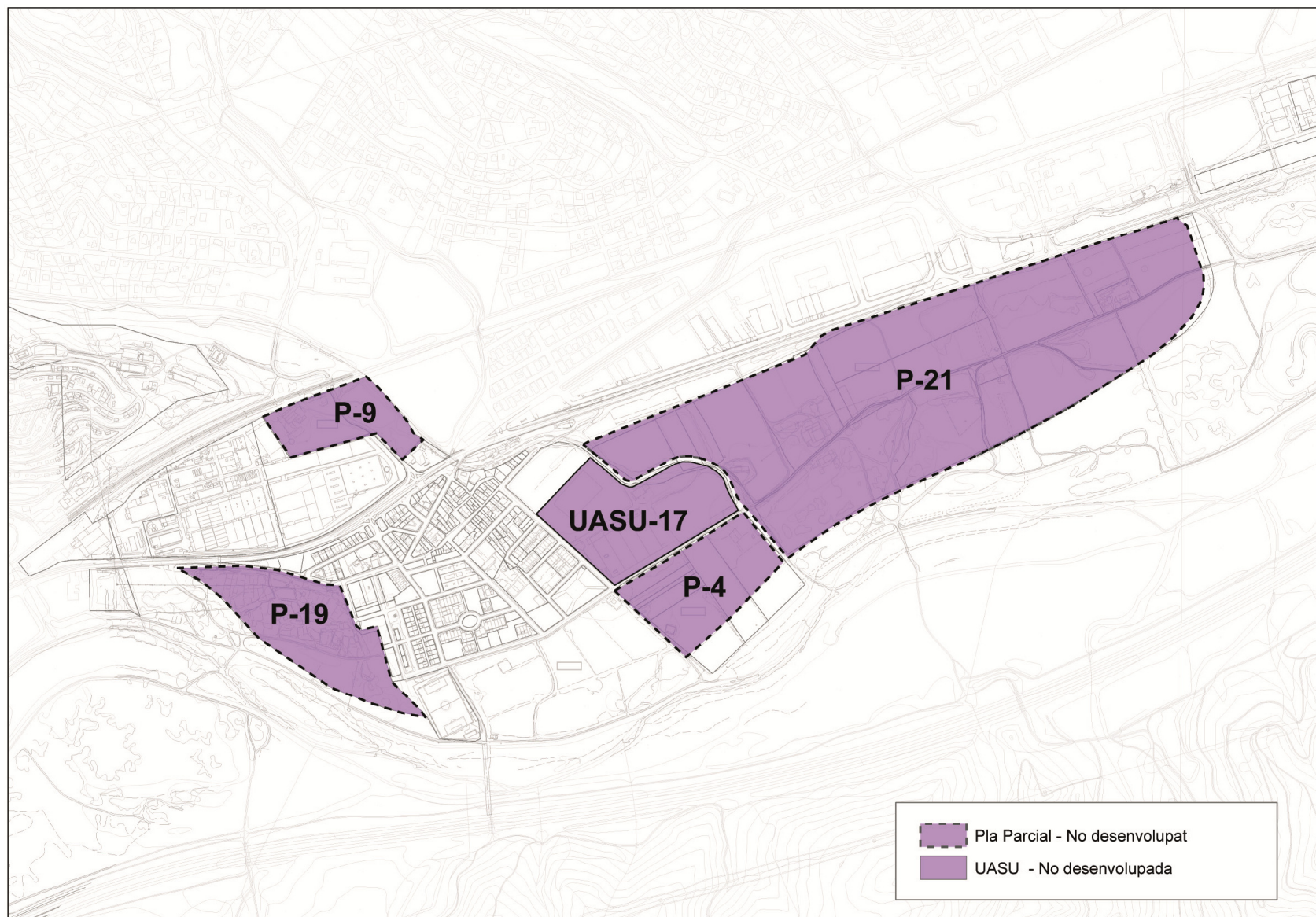
De l'anàlisi de les UASU pendents de desenvolupar i a partir de l'experiència acumulada en els sectors de transformació ja executats, es considera adient preveure que el sostre potencial equivaldrà al 80% del sostre màxim establert. Així, el sostre potencial pendent seria de 70.814 m².

Figura 28 Planejament derivat en sòl industrial al voltant del nucli de Sant Celoni

Font: Elaboració pròpia a partir de PGM 1997

Figura 29 Planejament derivat en sòl industrial a la Batllòria

Font: Elaboració pròpia a partir de PGM 1997

7.2.2 El sòl comercial al Pla General Municipal d'Ordenació

La regulació del sostre comercial en el sòl urbà establerta inicialment en el Pla General d'Ordenació Municipal establia les següents determinacions:

- Zona nucli antic: s'admet l'ús comercial fins al límit de 200m² en tot l'edifici excepte per a galeries comercials. També s'admet, entre d'altres, la restauració excepte bars d'ambientació musical i similars. En quant a la composició arquitectònica, es regula que les noves edificacions es projectaran de forma similar a les existents i conservaran la tipologia de l'entorn. Es regula la protecció del nucli antic mitjançant una sèrie de prescripcions.
- Zona eixample: s'admet l'ús comercial fins al límit de 600 m². També s'admet l'ús de restauració excepte la instal·lació de noves activitats de bars d'ambientació musical, sala de festes, discoteques i similars (art. 134)
- Zona edificació aïllada plurifamiliar: s'admet l'ús comercial, limitat a 10m² de superfície màxima – excepte en els locals amb façana a l'Avinguda de la Pau, també s'admet l'ús de restauració, excepte la instal·lació de noves activitats de bars d'ambientació musical, sales de festes, discoteques i similars (art.136)
- Zona habitatges unifamiliars en filera: s'admet l'ús comercial, limitat a 60 m² de superfície màxima (art. 141)
- Zona habitatges unifamiliars aïllada: s'admet l'ús 1, d'habitatge, només en la seva modalitat d'habitatge unifamiliar. En les parcel·les amb façana a l'Avinguda de la Pau, s'admet també l'ús comercial (art. 147).
- Zona ordenació volumètrica determinada: s'admet l'ús comercial fins al límit de 200 m². També s'admet, entre d'altres, la restauració, excepte la instal·lació de noves activitats de bars d'ambientació musical, sales de festes, discoteques i similars (art. 148).
- Zona industrial: s'admet l'ús comercial com a condició general de la zona (art. 159)

L'Article 63 de les normes urbanístiques indica que mitjançant una ordenança específica podran fer-se més restrictives les determinacions del PGO pel que fa a la localització i característiques dels usos admesos, sempre que es demostrï que resulten insuficients per complir els objectius de planejament del propi pla.

L'Article 65 del PGO regula els usos detallats per a la seva funció l'ús 2, comercial (que inclou la venda a l'engròs i al detall, petites o grans superfícies, i serveis al públic) i l'ús 3, administratiu (que inclou oficines i despatxos).

Com es recull a l'apartat 7.3, la modificació puntual del Pla General municipal d'ordenació per a l'adequació a la directiva de serveis del mercat interior (DSMI) 2006/123/CE i simplificació normativa realitzada l'any 2012 suposa modificacions significatives en la regulació de les activitats comercials al municipi.

Les taules següents presenten els valors de sòl i sostre comercial establerts pel Pla General d'Ordenació Municipal.

Taula 21 Sostre comercial potencial en sòl urbà

Sostre Comercial	Sòl Urbà	Sòl Urbanitzable	TOTAL	% sòl urbanitzable/ total
Nucli de Sant Celoni	37,67	17,91	55,58	32,2%
Nucli de La Batllòria	1,88	6,39	8,27	77,3%
TOTAL	39,55	24,3	63,85	38,1%

Font: PGMÒ 1997

Taula 22 Sostre comercial nous desenvolupaments

Zona	Edificabilitat	Superfície (Ha)	Aprofitament	Sostre (Ha)	Executat
P-1 Industrial Molí de les planes	0,66	23,75	0,3	4,7	4,7
P-2 Les Torres	0,69	8,91	0,3	1,84	1,84
P-3 Pla de Palau	0,67	11,46	0,3	2,3	2,3
P-5 Industrial Can Caseta	0,66	4,64	0,3	0,91	0
P-6 Residencial Pertegàs	0,5	8,69	0,3	1,3	1,33
P-10 Industrial Cementiri	0,92	9,67	0,3	2,66	2,3025
P-11 Residencial Esports	0,5	7,63	0,3	1,14	1,14
P-16 Residencial Institut	0,5	11	0,3	1,65	0
P-18 Industrial Serra Valet	0,66	7,14	0,3	1,41	0
TOTAL		92,89		17,91	13,6125

Font: PGMÒ 1997

7.3 La regulació de les activitats econòmiques en el planejament

El 4 de març de 2010 s'aprovà el Text Refós del **Pla Especial d'Ordenació dels establiments comercials i de serveis**. A partir dels antecedents establerts pel POEC l'any 2004, aquest Pla Especial es tramita a partir de la constatació de la implantació d'altres activitats econòmiques de serveis, com entitats financeres, immobiliàries, empreses de treball temporal, etc, que mogudes per l'alt grau d'atracció que el centre ha assolit, s'ubiquen al centre comercial urbà generant una sèrie d'efectes negatius: acaparen locals amb una situació més cèntrica; tendeixen a la concentració, trencant la continuïtat comercial de la zona i creant zones fredes i provoquen l'empobriment general del teixit econòmic.

Atesa la necessitat de concentrar l'oferta comercial vinculada a la compra lúdica (equipament de la persona i oci i lleure) en el centre urbà del municipi potenciant la creació d'eixos comercials urbans amb capacitat suficient per esdevenir locomotores comercials, el Pla Especial es planteja com a objectiu la limitació de determinades tipologies d'establiments. Per això el PE defineix dos tipus de zones de tolerància: primera (A) i segona (B), regulant les condicions d'implantació i la distància mínima entre establiments de determinades activitats i, per últim, es regulen les qüestions que el Pla Especial planteja envers les preexistències, en quant a habitatge, aparcaments i establiments regulats.

El 20 de setembre de 2012 la Comissió d'Urbanisme de Barcelona va aprovar definitivament la **modificació puntual del Pla General municipal d'ordenació per a l'adequació a la directiva de serveis del mercat interior (DSMI) 2006/123/CE i simplificació normativa**. L'objectiu d'aquesta modificació és deixar sense efecte la normativa reguladora envers la instal·lació d'usos comercials i regulació d'activitats industrials en aquells paràmetres que constitueixen restriccions injustificades per a la implantació de noves activitats. L'àmbit de la modificació abasta les zones amb usos comercials situats dins la TUC i les susceptibles d'admetre usos industrials.

L'anàlisi de la normativa del text refós del PGMO porta a la seva modificació o bé a l'eliminació d'alguns articles que no es poden considerar compatibles amb els criteris establerts per la DSMI, en tant que dificulten o fan menys atractiu la prestació o el consum de serveis, constituint restriccions necessàries, o bé no es garanteix que la facultat reguladora no s'exerceix de forma arbitrària.

L'abast de la modificació se centra en els següents àmbits: en la definició i regulació dels usos comercials admesos establerts en el Títol III del règim d'usos i activitats, Capítol 3. Ús Comercial; en la definició, regulació, qualificació d'activitats i limitació de l'ús industrial recollit en el Capítol 4. Regulació d'activitats industrials, Secció 1 a Determinacions generals; en la regulació i criteris definits en relació a les molèsties per sorolls i vibracions, establerts en la secció 2a del Capítol 4, ja esmentat; i en les limitacions respecte de les superfícies màximes destinades a l'ús comercial establertes segons les determinacions per a casa zona en el Títol V del sòl urbà.

Al mateix temps, s'integren en la Modificació puntual determinats criteris que el PGMO incorpora entre les seves determinacions, considerant que com a criteri bàsic que aquestes han d'ésser les relatives als usos urbanístics, derogant o modificant aquells articles que ultrapassen les previstes per la legislació territorial vigent o bé són contradictòries envers la legislació sectorial.

La modificació abasta i analitza tres àmbits de regulació:

- Ús comercial dins la TUC: amb les restriccions sobre els habitatges en planta baixa, els aparcaments sobre rasant i les activitats que generin conflictes de mobilitat sobre la trama urbana, a més de realitzar una esmena respecte l'exempció de reserva de places d'aparcament en els edificis de protecció integral o Parcial dins el Catàleg de Patrimoni.
- Ús industrial: nova classificació de les activitats considerant l'impacte ambiental i la seva incidència sobre la seguretat i salut (baix impacte, impacte mitjà, alt impacte i molt alt impacte).
- Adequació i simplificació normativa de soroll i les vibracions, de vectors ambientals i la contradictòria amb la legislació sectorial,

La delimitació de la Trama Urbana Consolidada (TUC)

La delimitació de la TUC té un gran impacte sobre la distribució dels establiments comercials al municipi. Seguint allò establert al POEC i en consonància amb les actuacions dutes a terme per al seu desenvolupament, la proposta de Trama Urbana Consolidada aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Sant Celoni el 22 de juny de 2010 incloïa en el seu perímetre les dues voreres de la C-35 i els vèrtex nord i sud de la ciutat, ja que es tracta de punts essencials en el comerç de Sant Celoni que cal mantenir i seguir reforçant per garantir l'equilibri comercial del municipi i evitar les fugues a altres nuclis propers. No obstant això, l'informe preceptiu realitzat per la Direcció General de Comerç i la resolució del Conseller de Territori i Sostenibilitat va aprovar una TUC que exclou ambdós vèrtex comercials i la vorera sud (o externa) de la C-35, deixant-ne també fora l'àmbit de "Derivados Forestales" i situant-se a partir d'aquell punt paral·lel a la via del tren.

L'Ajuntament de Sant Celoni va considerar errònia la interpretació del Decret Llei 1/2009 d'ordenació dels equipaments comercials, motiu pel qual va realitzar al·legacions a l'Informe de la Direcció General i posteriorment va interposar recurs d'alçada sobre la resolució del Conseller. El recurs d'alçada fou estimat parcialment per part del Conseller de Territori i Sostenibilitat mitjançant Resolució de data 17 de març de 2011 en la que s'incorporà a la TUC de Sant Celoni l'àmbit situat a l'oest de la UASU-38, conegut com a barri de Can Caseta. La resta de pretensions del recurs foren desestimades íntegrament. Aquesta estimació parcial va comportar la redacció d'un segon informe per part de la DG en què s'estima la inclusió del barri de Can Caseta dins la TUC, confirma l'exclusió de la zona sud de la C-35, atesa la qualificació industrial dels terrenys i la discontinuïtat amb els eixamples de Sant Celoni, i confirma l'exclusió del barri del Salicart i l'àmbit P10, atesa també la seva discontinuïtat en relació als eixamples del municipi.

La disconformitat amb el manteniment d'una delimitació restrictiva i que es considera contrària a dret i insuficient per satisfer les necessitats comercials del municipi, l'Ajuntament de Sant Celoni ha interposat recurs Contenciós Administratiu contra l'acord de delimitació de la TUC aprovat pel Conseller. Aquest recurs contenciós administratiu es troba encara pendent de resolució.

Figura 30 Proposta de la modificació del PGM0 per a l'adequació a la DSMI 2006/123/CE i simplificació normativa

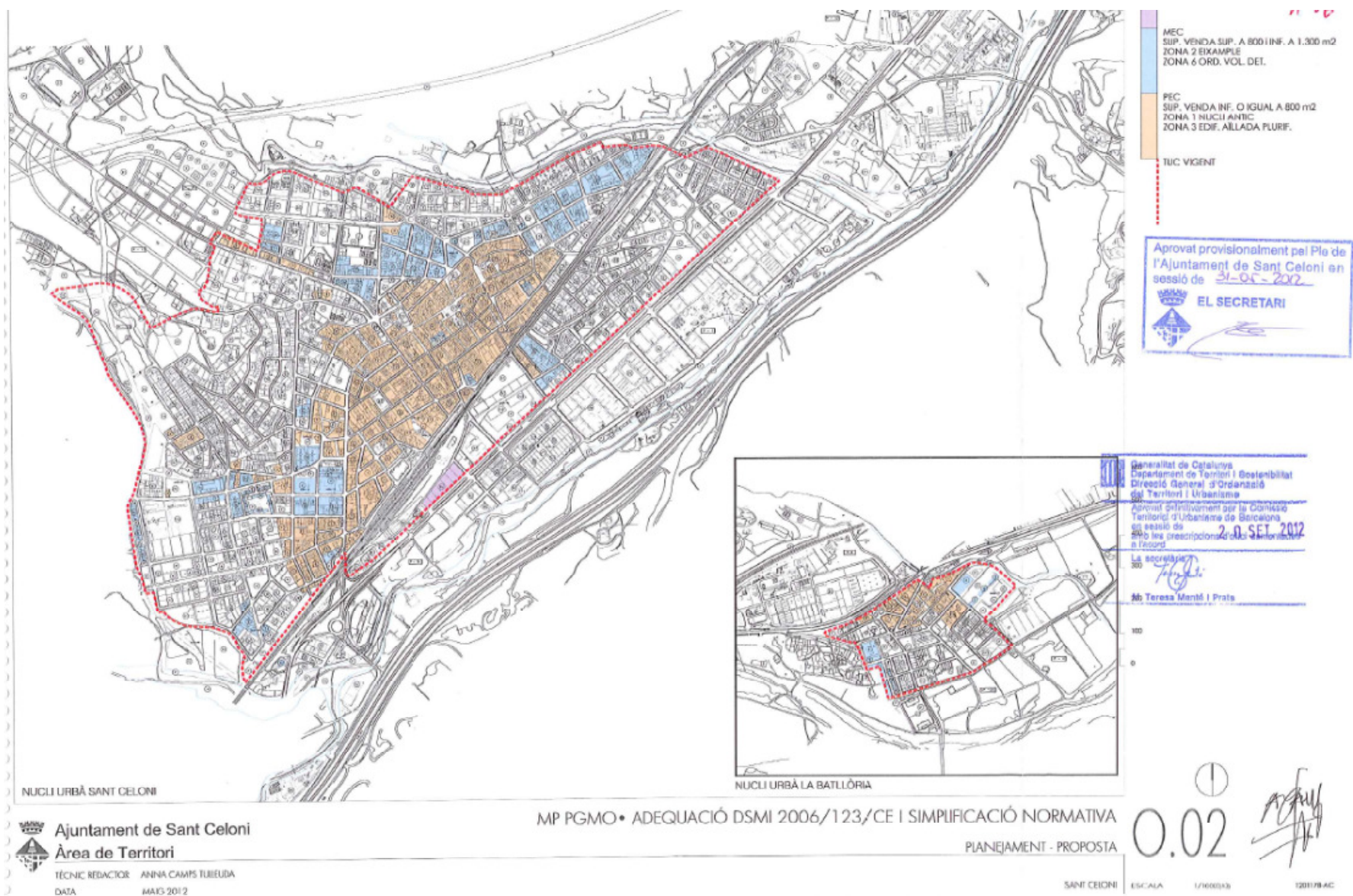
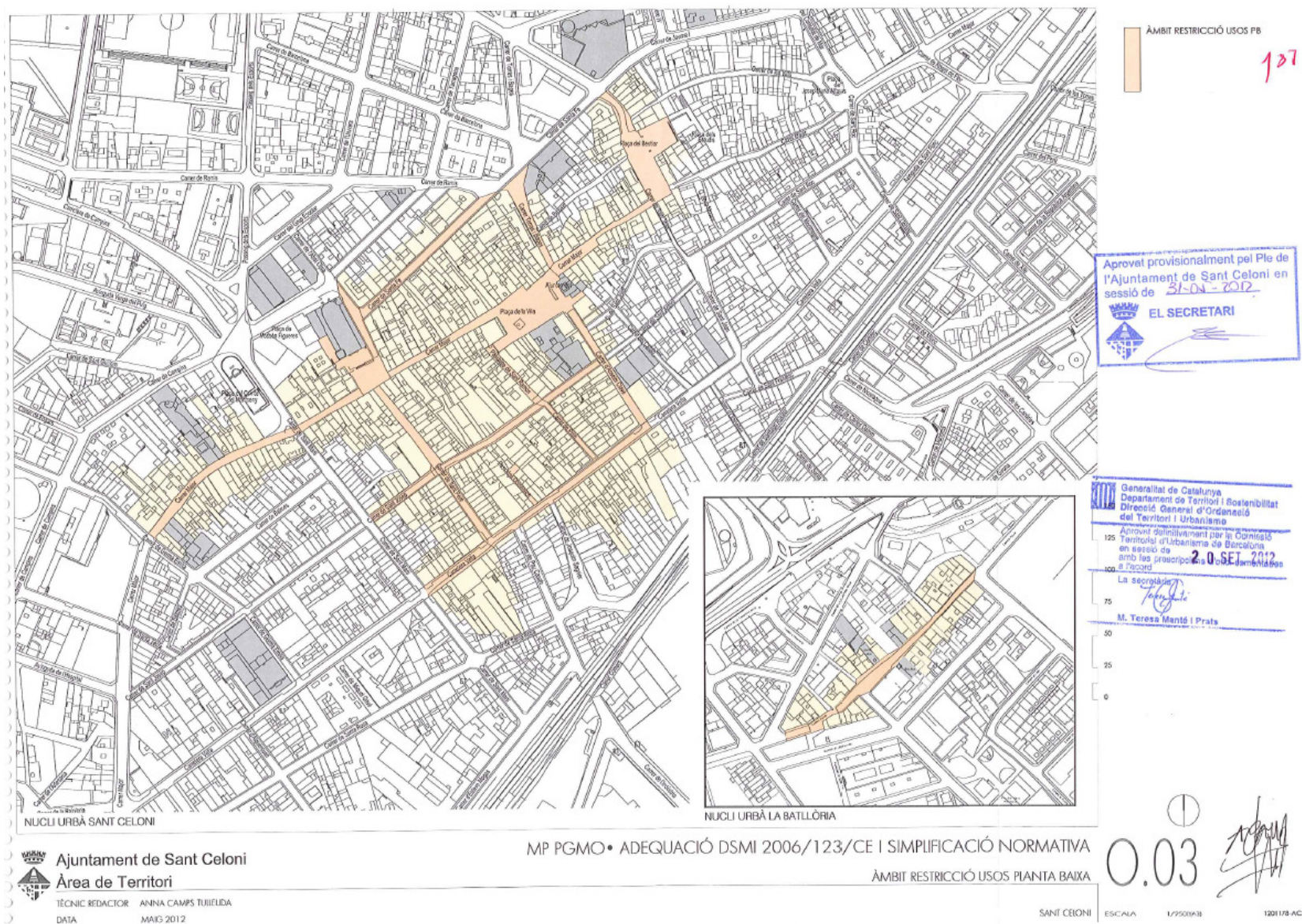

Figura 31 Àmbit de restricció dels usos en planta baixa segons la modificació del PGMO per a l'adequació a la DSMI 2006/123/CE i simplificació normativa

8 ELS SECTORS D'ACTIVITAT ECONÒMICA

El Sistema d'Informació del Polígons d'activitat econòmica (SIPAE) delimita fins a 16 sectors d'activitat econòmica a Sant Celoni. De tots aquests sectors, que es delimiten bàsicament a partir de les figures de planejament urbanístic, tan sols el sector del Molí de les Planes pot considerar-se pròpiament un Polígon d'Activitat Econòmica per la seva dimensió i per l'estructura del teixit.

Taula 23 Sectors d'Activitat Econòmica a Sant Celoni inclosos en el SIPAE

Codi polígon	Nom polígon	Superfície (ha)	Estat
466107	Can Batllori	2,23	Pendent desenvolupament
456108	Can Caseta	4,69	Pendent desenvolupament
456111	Cray Valley (resisa)	1,24	Desenvolupat
466108	Inacsa	9,42	Una activitat en ús
456101	Ind. Nord-Est	28,82	Desenvolupat
456104	Industrial Cementiri	10,34	Parcialment desenvolupat
456102	Industrial Serra Valet	4,05	Pendent desenvolupament
456106	Molí de les Planes	24,6	Desenvolupat
456103	Nord Cementiri	4,5	Desenvolupat
466105	Riera Can Planes	3,78	Pendent desenvolupament
466106	Roca Umbert	6,05	Pendent desenvolupament
456132	Sector Industrial del Camí Romà	2,61	Desenvolupat
456131	Sector Industrial del Vial Paral·lel	3,17	Desenvolupat
456105	UASU 16. Les Vernedes-Renolit	14,03	Desenvolupat
456130	UASU 23. Crta C-35 Crta Gualba	2,25	Pendent transformació
456107	UASU 45. Can Pàmies	3,78	Desenvolupat

Font: SIPAE

A part d'aquests sectors inclosos ja en el SIPAE, caldria mencionar també com a sector on es concentren activitats econòmiques l'àmbit contigu al Pont Romà, al voltant del carrer Sant Isidre.

8.1 Inventari del sòl d'activitat econòmica

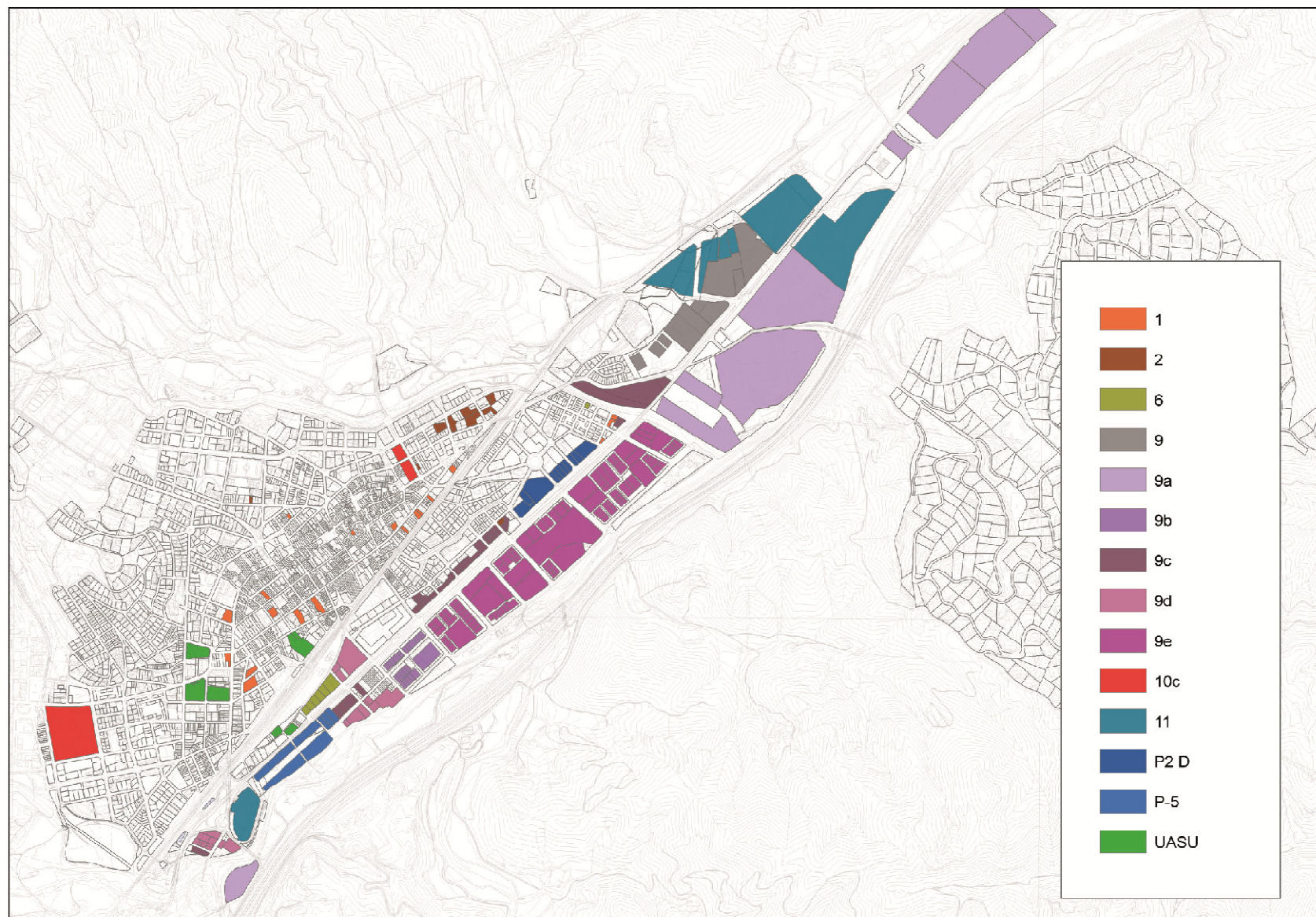
Per poder disposar d'una cartografia de les activitats econòmiques i d'una estimació del sòl i el sostre disponible s'ha realitzat un inventari de caràcter orientatiu. La dificultat de poder creuar les dades suficients per a poder verificar la validesa de la informació obtinguda a través de treball de camp, així com l'existència d'un procediment en curs de revisió de la base de dades de llicències d'activitat, ha fet valorar l'inventari com una fase d'aproximació que permeti un reconeixement no exhaustiu ni plenament vàlid però sí útil per obtenir unes dades bàsiques a comparar amb les dades de sòl i sostre disponibles a partir del planejament.

El treball ha consistit en un treball de camp per a la detecció de les activitats existents en cada parcel·la dels sectors d'activitat econòmica així com de les activitats no comercials detectades en el teixit residencial. Alhora, s'han identificat les edificacions en venda o en lloguer així com els solars existents en aquests sectors.

En paral·lel a aquest treball s'ha realitzat també una cartografia que identifica la qualificació de cadascuna de les parcel·les urbanes del municipi,

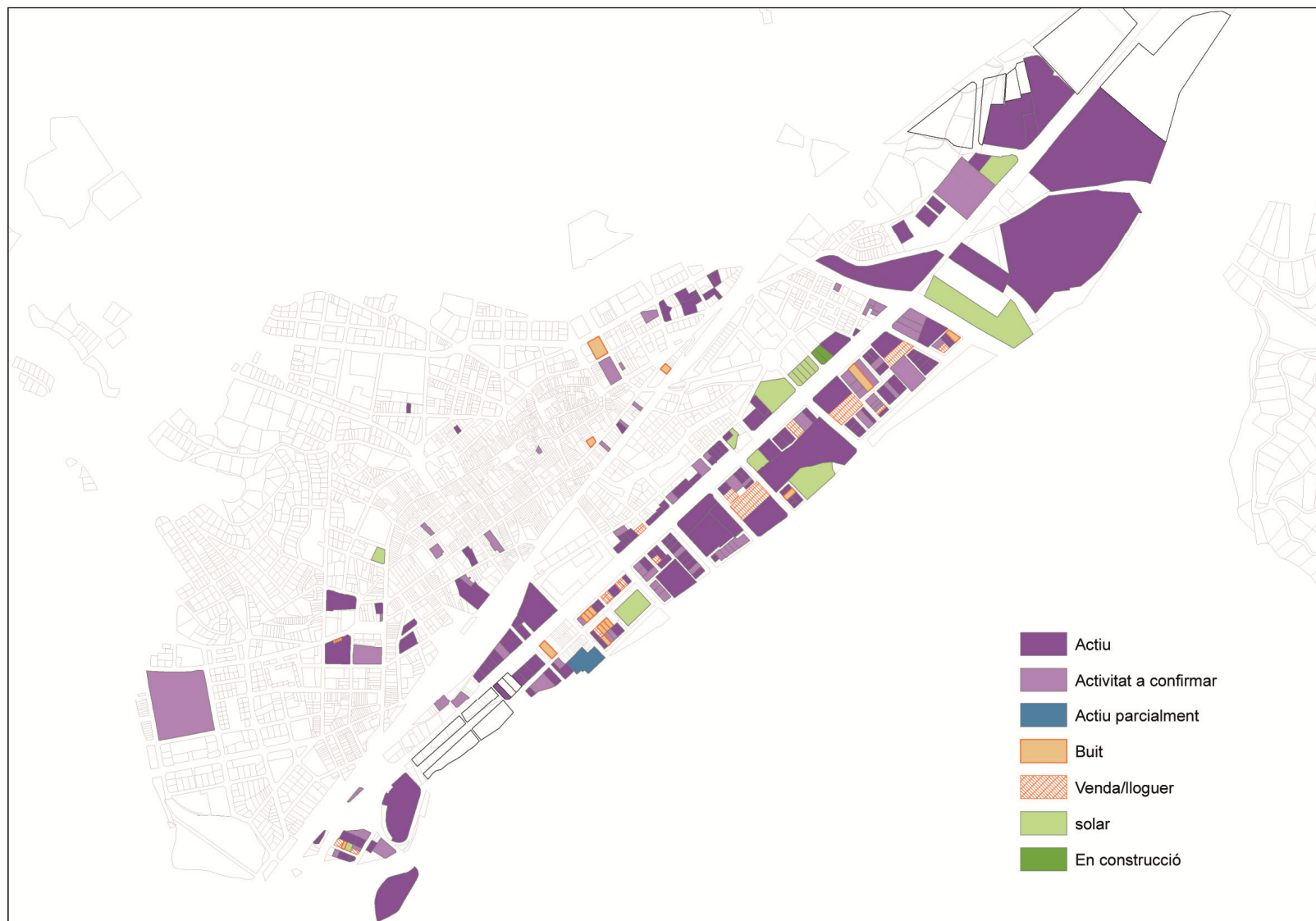
El creuament d'aquestes diverses informacions, l'edificació i l'activitat amb el planejament urbanístic, permet fer un balanç aproximat del sòl i el sostre existent i disponible. En qualsevol cas, cal ressaltar la necessitat de poder dur a terme un procés de depuració i millora de la informació disponible per poder disposar d'una radiografia més acurada de la distribució i la ocupació del sòl d'activitat econòmica. En aquest sentit, cal valorar aquest treball com una primera aproximació útil per als objectius estratègics de l'estudi.

Figura 32 Classificació del sòl d'activitats econòmiques

Font: elaboració pròpia a partir de PGMOS

Figura 33 Inventari de l'estat d'edificació i ús del sòl d'activitat econòmica

Font: elaboració pròpia a partir de PGMOS

De l'exploració de la cartografia resultant en deriven les següents taules en les que es mostra la suma de les superfícies per cada sector segons la qualificació. on

Taula 24 Superfície de les parcel·les d'activitat econòmica segons la seva ubicació i la seva qualificació en m² de sòl

Sectors	Qualificació												TOTAL
	1	2	6	9	9a	9b	9c	9d	9e	10	11	D (P-2)	
Arkema					24.736								24.736
Camí Romà			5.786					8.404					14.190
Can Pàmies							4.230	8.961					13.191
Can Pàmies Nou						12.403							12.403
Inacsa					80.038								80.038
Industrial Cementiri				54.873									54.873
Industrial Nord-Est					200.274								200.274
Les Vernedes - Renolit					101.571								101.571
Molí de les Planes								133.717					133.717
Nucli urbà de Sant Celoni	11.415	7.308								30.000		19.853	68.558
PI Sud-Oest Riells					29.775								29.775
Pont trencat					0		1.060	6.210			11.705		18.975
Roca Umbert					8.082								8.082
UASU 23 Crta C-25 - Gualba							17.806						17.806
UASU 34							938						938
UASU 54							1.059						1.059
Vial Paral·lel Est	848	365	305				1.725					16.878	20.121
Vial Paral·lel Oest							10.162						10.162
TOTAL	12.263	7.673	6.091	54.873	444.476	12.403	36.980	23.575	133.717	30.000	11.705	16.878	804.319

Font: elaboració pròpia

Taula 25 Superfície de les parcel·les segons el seu ús en m² de sòl

Sectors	Actiu	No actiu	Pendent*	Solar	TOTAL
Arkema	24.736	0	0	0	24.736
Camí Romà	13.277	0	913	0	14.190
Can Pàmies	10.311	3.070	2.231	0	15.612
Can Pàmies Nou	2.957	3.932	1.012	4.502	12.403
Inacsa	80.038	0	0	0	80.038
Industrial Cementiri	35.075	13.608	0	6.190	54.873
Industrial Nord-Est	145.628	0	0	54.646	200.274
Les Vernedes - Renolit	82.793	0	0	18.778	101.571
Molí de les Planes	83.375	16.295	25.096	8.951	133.717
Nucli urbà de Sant Celoni	31.124	2.730	33.591	1.113	68.558
PI Sud-Oest Riells	0	0	0	29.775	29.775
Pont trencat	15.354	446	3.615	351	19.766
Roca Umbert	0	8.082	0	0	8.082
UASU 23 Crta C-25 - Gualba	17.806	0	0	0	17.806
Vial Paral·lel Est	6.593	1.581	1.779	10.168	20.121
Vial Paral·lel Oest	7.551	489	2.122	0	10.162
TOTAL	556.618	50.233	70.359	134.474	811.684

Font: elaboració pròpia

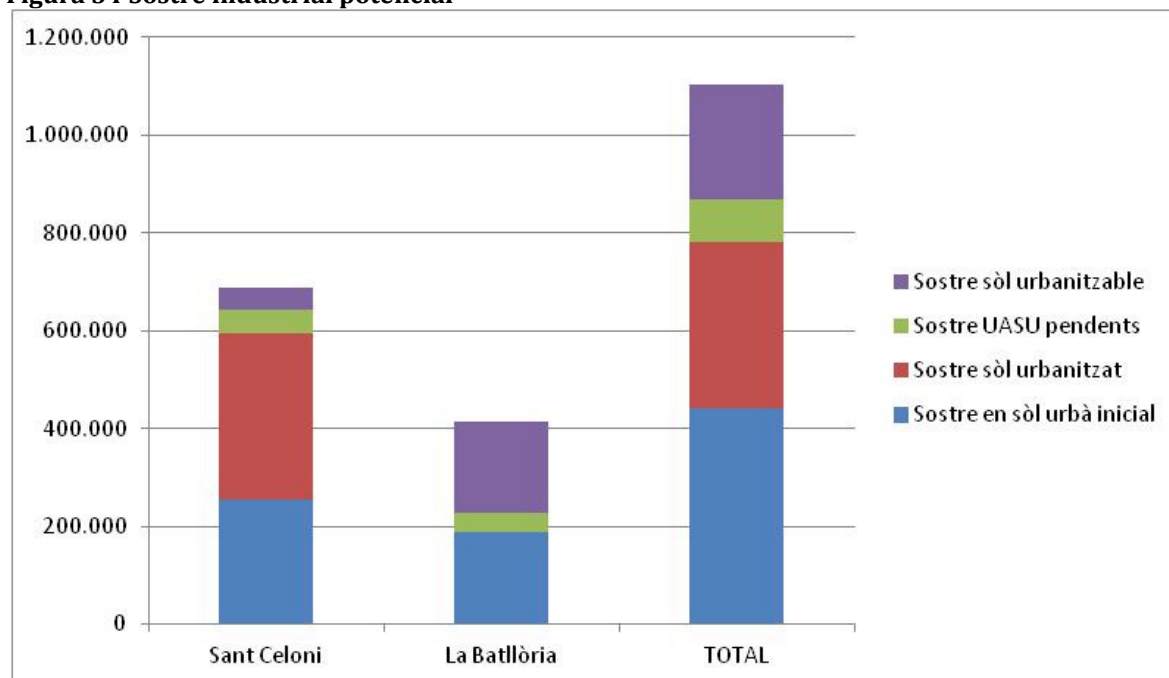
* Pendent. No s'ha pogut confirmar l'existència d'activitat mitjançant treball de camp

Taula 26 Balanç del sostre industrial a Sant Celoni

	Sant Celoni	La Batllòria	TOTAL
Sostre en sòl urbà inicial	255.000	187.100	442.100
Sostre sòl urbanitzat	338.900	0	338.900
Sostre en Sòl urbà actual	593.100	187.100	781.000
Sostre UASU pendants	38.757	32.057	70.814
Sostre sòl urbanitzable	53.120	174.057	195.120
TOTAL Sostre potencial	685.777	361.157	1.046.934

Font: elaboració pròpia

Figura 34 Sostre industrial potencial

Font: elaboració pròpia

8.2 El Polígon del Molí de les Planes

El sector del Molí de les Planes és el sector d'activitat més important per la seva dimensió i l'únic que pot considerar-se pròpiament amb entitat suficient per conformar un sector específic. Fou urbanitzat inicialment en la dècada dels 70, moment en que s'ubiquen les primeres empreses. A inicis dels 80, es creà una Junta de Compensació per millorar els serveis i manteniment del polígon. Posteriorment, ja en els anys 90, l'Ajuntament de Sant Celoni recepcionà el polígon.

L'estudi "Diagnosi Ambiental del Molí de les Planes" realitzat l'any 2006 permet conèixer ja alguns aspectes del sector, com ara l'índex d'ocupació d'empreses que se situava en el 86%, amb un alt grau d'activitat. La major part de les empreses instal·lades eren PIMES, un 97%. El sector principal al polígon era ja el químic, amb un 45% dels treballadors, seguit del de serveis amb un 10% i el metal·lúrgic amb un 9%. L'estudi permet també saber que un 40% dels treballadors del polígon eren residents a Sant Celoni. Entre els diversos aspectes del polígon destacats en l'enquesta realitzada, s'apuntava ja els accessos, la recollida de residus, l'espai públic, les àrees de càrrega i descàrrega i les zones d'aparcament com els més negatius. Els més positius eren la xarxa de subministrament d'aigua i els subministraments energètics (electricitat i combustibles).

L'any 2012 l'Ajuntament de Sant Celoni encarregà a la Unió de Polígons Industrials de Catalunya (UPIC) la realització de l'estudi "Pla de millora i dinamització del Polígon d'Activitat Econòmica Molí de les Planes". L'estudi apunta que Sant Celoni forma part del sistema productiu local (SPL) de "Productes de matèries plàstiques", "un sistema productiu local amb una dimensió de mercat gran que té caràcter transversal ja que dona suport a altres SPL de Catalunya, amb productes com ara envasos i embalatges i també mitjançant la fabricació d'elements per a la construcció, per a l'automòbil, per al mobiliari, per a l'agricultura, per a l'electrònica o altres. L'empresa més representativa d'aquest SPL és RENOLIT IBERICA SA (anteriorment, Alkor Draka Ibérica, SA). Altres empreses d'aquest SPL estan ubicades a municipis fora de l'àmbit d'aquest estudi, com ara Polinyà, Montcada i Reixac, Gavà o Sant Joan Despí."

L'estudi apunta també que "Atès el nombre i sectors d'empreses instal·lades al polígon, els percentatges més alts per sector són en l'àmbit immobiliari, en productes de la indústria química i en l'entorn de l'automòbil. Així destaca especialment el sector immobiliari com ara la construcció immobiliària (residencial i auxiliars) amb 12 empreses, la fusteria metàl·lica amb 7, la promoció immobiliària amb 6 i el lloguer immobiliari amb 4. També destaquen el comerç de maquinària amb 7 empreses instal·lades, la venda d'automòbils i la reparació de vehicles amb 5 i l'enginyeria mecànica amb 4. Amb 3 establiments figuren els sectors de productes de química, de classificació de materials (reciclatge), d'instal·lacions elèctriques, de fusteria, de recanvis de vehicles, de venda i reparació de motocicletes, de comerç general, de benzineres i d'establiments de begudes."

Segons dades municipals que s'hi recullen, l'any 2012 hi havia al sector 86 empreses instal·lades. Per nombre d'empreses instal·lades, el principal sector amb 5 establiments és el de fusteria metàl·lica, seguit del de comerç de maquinària i lloguer immobiliari amb 4 establiments i els de classificació de materials, venda i reparació de motocicletes i comerç general amb 3 establiments cadascun. Està prevista la propera realització d'una revisió del Cens d'Activitats que permetrà disposar d'informació actualitzada sobre el conjunt del municipi, i especialment per l'àmbit d'aquest sector on es concentra bona part de les activitats industrials.

L'informe presenta quatre estratègies:

- *Estratègia de supervivència. Condicionada especialment d'una banda per les amenaces de la crisi financera i la disponibilitat de recursos econòmics i d'altra banda, pels punts febles del polígon com ara l'estat general de conservació, la necessitat de millorar les infraestructures i serveis i la manca d'un ens representatiu dels interessos de les empreses instal·lades, entre altres factors.*
- *Estratègia defensiva. Aquesta estratègia té en compte d'una banda les fortaleeses actuals detectades al polígon, com ara el suport des de l'Ajuntament a les empreses instal·lades, la ubicació del polígon o la diversificació de sectors, i d'altra banda les amenaces, principalment la crisi financera entre altres.*
- *Estratègia de reorientació. les actuacions s'haurien de centrar en aprofitar les oportunitats.*
- *Estratègia ofensiva. Per últim, l'estratègia ofensiva seria la més ambiciosa ja que contempla totes les vint-i-una actuacions de dinamització definides.*

Aprofitant les fortaleeses del polígon per promocionar-ho millor, donant a conèixer el polígon i les seves avantatges i facilitant la instal·lació de noves empreses, potenciar el suport a les empreses instal·lades amb més serveis, trobar marcs més amplis de col·laboració per obtenir més finançament que repercuteixi en totes les característiques bàsiques dels accessos, infraestructures i conservació del polígon i buscar sinergies amb les àrees industrials de la zona.

Les principals conclusions del desglossament seleccionat són les següents:

- *La prioritització de l'estratègia s'aproximaria a una estratègia entre la de reorientació i l'ofensiva.*
- *En l'objectiu primer de gestió conservació i millora, la línia estratègica de consolidació, conservació i millora es prioritza sobre la de seguretat dels accessos i integració de PAE i municipi. D'altra banda es mantenen totes les actuacions definides.*
- *L'objectiu segon de la promoció com actiu estratègic territorial queda reduït a la línia estratègica de la caracterització del polígon enfocada principalment a les elaboracions dels censos i la definició del model de polígon. D'altra banda, la línia estratègica per a la promoció i gestió de marca no es considera prioritària per a la dinamització del polígon (quadre 12)*
- *Finalment, l'objectiu tercer sobre l'adaptació als nous requeriments de competitivitat econòmica malgrat es considera menys prioritari, forma part del desglossament seleccionat amb la excepció de l'actuació 3.2.2 per a la proposta del model de consultoria que no es considera prioritària.*

Entre les actuacions realitzades, cal esmentar que s'ha treballat amb el Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a la redacció d'un projecte de creació d'una rotonda a la C-35 que resoldria el problema d'accessos al polígon, tant per a vehicles com per a vianants. El projecte va quedar aturat per problemes pressupostaris. Malgrat això, l'Ajuntament de Sant Celoni ha estat en contacte permanent amb el Departament per tal que adopti alguna solució encara que sigui de caràcter temporal. D'altra banda, es va redactar un projecte de millora del polígon, que contemplava bàsicament millores en el paviment i les voreres dels carrers. Aquest projecte es va presentar en dues convocatòries dels fons FEDER, sense que finalment l'obtenció de finançament fos aprovada.

9 PREVISIONS DE SÒL PER A ACTIVITATS ECONÒMIQUES

L'evolució futura de les activitats econòmiques al municipi de Sant Celoni està lligada a les dinàmiques econòmiques regionals, a les dinàmiques demogràfiques locals i a les polítiques de caràcter local que es duguin a terme. A continuació analitzem breument aquests tres factors per tal de dissenyar finalment diversos escenaris tenint en compte l'evolució de la població i de l'activitat econòmica. Serà a partir d'aquests escenaris que es faran els càlculs sobre el sòl necessari per a activitats econòmiques partint de diverses hipòtesis. Aquests càlculs tenen com a objectiu l'obtenció d'uns rangs amplis que permetin dimensionar l'oferta necessària en un marc temporal d'elevada incertesa.

Tendències regionals.

L'evolució de l'activitat econòmica es pot mesurar a grans trets mitjançant l'evolució del PIB. Així, existeix una correlació important entre l'evolució del nombre de llocs de treball i l'evolució del PIB. A Catalunya el PIB ha experimentat l'any 2012 una disminució de l'1,3%, en el marc d'una sèrie que des de l'any 2008 no ha superat l'1% positiu d'increment anual. Aquesta evolució es contextualitza en la dinàmica general de la zona euro, en la que Catalunya se situa per sota de la mitjana.

Les perspectives de creixement del PIB de la zona euro, segons les previsions realitzades pel Fons Monetari Internacional l'abril de 2013, són d'una recuperació lleugera del creixement l'any 2014 i una consegüent estabilització amb creixements propers al 2% per al període 2015-2018, en el marc dels quals Catalunya se situaria encara en la franja baixa.

El document de previsions macroeconòmiques publicat per la Generalitat de Catalunya "PM. Escenari macroeconòmic de Catalunya per als anys 2013 i 2014" (Juny de 2013), estableix també que en el curt termini "es preveu que el 2014 la variació del PIB serà d'un 0,9 %, atès que el conjunt del sector exterior hi aportarà un punt positiu i la demanda interna hi farà una aportació negativa de 0,1 punts." Així mateix, "en l'àmbit laboral s'estima que la contracció de l'ocupació de l'any 2012 indica el punt màxim de la recessió iniciada a mitjan 2011. D'aquesta manera, les previsions apunten que tot i que durant el 2013 continuarà la destrucció de llocs de treball, la taxa de variació es moderarà i se situarà en -2,9 %." De cara al 2014 "la recuperació econòmica prevista encara és molt feble i les expectatives de creació neta de llocs de treball s'aniran materialitzant al llarg de l'any; això explica que en mitjana anual el creixement previst de llocs de treball és només del 0,1%."

Tal com posa de relleu l'"Estudi Territorial de la ròtula de Martorell, Abrera i Entorn", (redactat per l'equip de l'arquitecte Josep Ma Carrera, responsable de la redacció del Pla Territorial Metropolità de Barcelona), en l'àmbit de Catalunya es requeriria un creixement del PIB del 2.1% anual acumulatiu fins l'any 2027 per a poder reomplir tot el sòl d'activitat econòmica que estava ja ple l'any 2007. Aquest càlcul es realitza a partir de l'estimació de la generació de 406.040 llocs de treball, amb un sòl disponible per al conjunt de Catalunya de 3.000 Ha.

Així mateix ho confirmen els resultats del document d'escenaris 2016-2020 dels treballs de preparació del "Pla Estratègic del Vallès Occidental 2014-2020", en els que s'estableix que "l'impacte de la crisi continuarà agreujant-se en termes de llocs de treball i el 2020 tot just s'assoliran els volums de llocs de treball de l'any 2012". Aquest escenari, en el que es preveu sobretot l'inici de la recuperació a partir del 2016, esdevé una referència força consensuada entre els estudis recents disponibles.

Davant la dificultat de disposar d'escenaris macroeconòmics amb alta fiabilitat a un termini de 15 anys a Catalunya, es prenen com a referència per al període 2013-2020 una lenta recuperació econòmica que permeti l'any 2020 la recuperació dels llocs de treball de l'any 2012 (5.193 LTL), mentre que a un horitzó 2026 se s'aconseguiria ja superar el nombre de llocs de treball existents l'any 2007, coincidint amb el valor màxim de l'ocupació a Sant Celoni (6.150 LTL).

Tendències demogràfiques locals

Per disposar d'un escenari de creixement poblacional seguint les tendències observades recentment, s'utilitzen els càlculs realitzats pel Centre d'Estudis Demogràfics de la UAB en el marc de la redacció del Pla Local d'Habitatge (PLH 2012-2017). Seguint els seus raonaments, es considera que "la població de Sant Celoni continuarà creixent en cas que les tendències evolutives no variïn excessivament respecte de les tendències dels darrers anys". Així, es considera com a més probable un escenari com a més probable un escenari de projecció demogràfica baixa que preveu una caiguda més accentuada de la immigració, donades les condicions econòmiques actuals a curt termini. El període de referència per a l'estudi finalitza l'any 2021. Per ampliar-lo a l'horitzó 2028 per disposar d'un escenari a 15 anys, s'ha optat per aplicar els mateixos índexs de creixement previstos pel període 2016-2021. En l'escenari 2028 es calcula així que la població serà de 18.400 habitants, fet que suposaria un increment de tan sols 1.152 habitants, a un ritme quinquennal lleugerament superior als 400 habitants.

Tenint en compte la identificació del municipi com a polaritat comarcal i l'establiment, per part del PTMB, d'una estratègia de creixement mitjà, s'estableix també un escenari que parteix del reconeixement d'una potencialitat de creixement demogràfic que pot veure's accentuada els propers anys per l'increment del saldo migratori intern a la regió metropolitana. Sense esgotar les previsions màximes de creixement del 60% del sòl urbà al nucli de Sant Celoni i del 30% al nucli de La Batllòria, aquest escenari estableix un llinar de creixement demogràfic de 22.000 habitants.

Els escenaris d'evolució demogràfica expliciten una reducció del pes de la població en edat de treballar, amb un envelliment progressiu de l'edat mitjana de la població, amb les franges d'edat majoritàries dels 35-39 cap als 45-49. En l'escenari elaborat en el marc del PLH, l'increment de població en edat compresa entre els 15 i els 64 anys s'incrementaria tan sols en 334 persones entre l'any 2011 i el 2021, el què suposa una lleugera reducció del pes poblacional d'aquestes franges d'edat. En el cas d'un augment de la població per migracions provinents de la resta de Catalunya, es podria mantenir el pes poblacional de la població activa, actualment situat en el 52,4%.

Polítiques locals

Diverses iniciatives de caràcter local poden afavorir l'increment de l'activitat econòmica al municipi. Des de fa anys es treballa en aquesta direcció mitjançant polítiques de promoció econòmica que es dirigeixen tant a les empreses i als emprenedors com també a les persones que estan a la recerca de feina.

Sense entrar-hi aquí en detall, més enllà d'aquestes polítiques generalistes cal fer menció a la importància estratègica de l'evolució del sector de les indústries químiques, que suposa més de la meitat dels llocs de treball del sector industrial al municipi. Tal com posa de relleu l'informe "Les economies locals a la província de Barcelona. Impacte de la crisi i vocacions productives de futur per als territoris" elaborat per la Diputació de Barcelona (abril 2013), "La indústria química mundial es veu afectada per la recessió i necessita emprendre reformes per tal de revertir la situació. Segons *Eurofound*, l'evolució de la indústria europea pot estar determinada per diferents factors sociològics (el sector químic ha perdut cert prestigi entre la població i els estudiants tendeixen a optar per altres sectors); tecnològics (inversió en R+D que s'hi destini, competència de sectors com la biotecnologia...); econòmics (dificultats derivades de la competència dels països asiàtics i de l'Orient Mitjà, de l'augment del preu de l'energia i de l'apreciació de l'euro respecte el dòlar); ecològics (necessitat de reduir les emissions i el consum energètic); i polítics (el context, la regulació que exigeix més seguretat). En aquest context, la innovació esdevé clau per mantenir la competitivitat de la indústria química a Europa." Caldrà estar atents, doncs, a l'evolució de la competitivitat d'aquesta indústria en el marc del context internacional i gestionar adequadament els factors locals que poden afavorir el seu bon desenvolupament.

Com a política local cal fer menció específica a les polítiques vinculades a l'urbanisme, entenent que la disponibilitat de sòl adequat per activitats econòmiques així com la disponibilitat de sòl per al creixement residencial poden ser factors estratègics en l'evolució de l'activitat econòmica. Com s'ha apuntat anteriorment, l'oferta d'immobles i de sòl per a activitats econòmiques és molt gran al conjunt de la regió metropolitana de Barcelona. També Sant Celoni disposa d'una oferta significativa de naus en desús així com d'alguns solars, essent però l'oferta més àmplia en d'altres municipis en l'àmbit del Baix Montseny i del corredor de la C-35. En aquest context, la disponibilitat d'oferta de nou sòl per a activitats econòmiques a Sant Celoni que pogués generar l'atracció de noves activitats hauria d'anar lligat a factors de major qualitat i competitivitat (accessibilitat, imatge, integració urbana, etc).

D'altra banda, com s'ha observat ja els darrers anys en el cas de Sant Celoni, l'increment de la població podria permetre que el volum de llocs de treball en el sector serveis s'incrementés malgrat els efectes de la crisi. Així, l'estímul de polítiques de promoció econòmiques en un període de creixement poblacional pot donar com a resultat també un augment dels llocs de treball localitzats al municipi.

Escenaris

A partir dels factors apuntats s'elaboren a continuació quatre escenaris segons l'evolució de la població i l'atur. L'evolució de l'autosuficiència i de la capacitat d'atracció de treballadors d'altres municipis sintetitza les característiques del model creixement. L'objectiu dels escenaris no va més enllà de poder disposar d'un rang ampli d'indicadors per tal d'entreveure les necessitats de sòl.

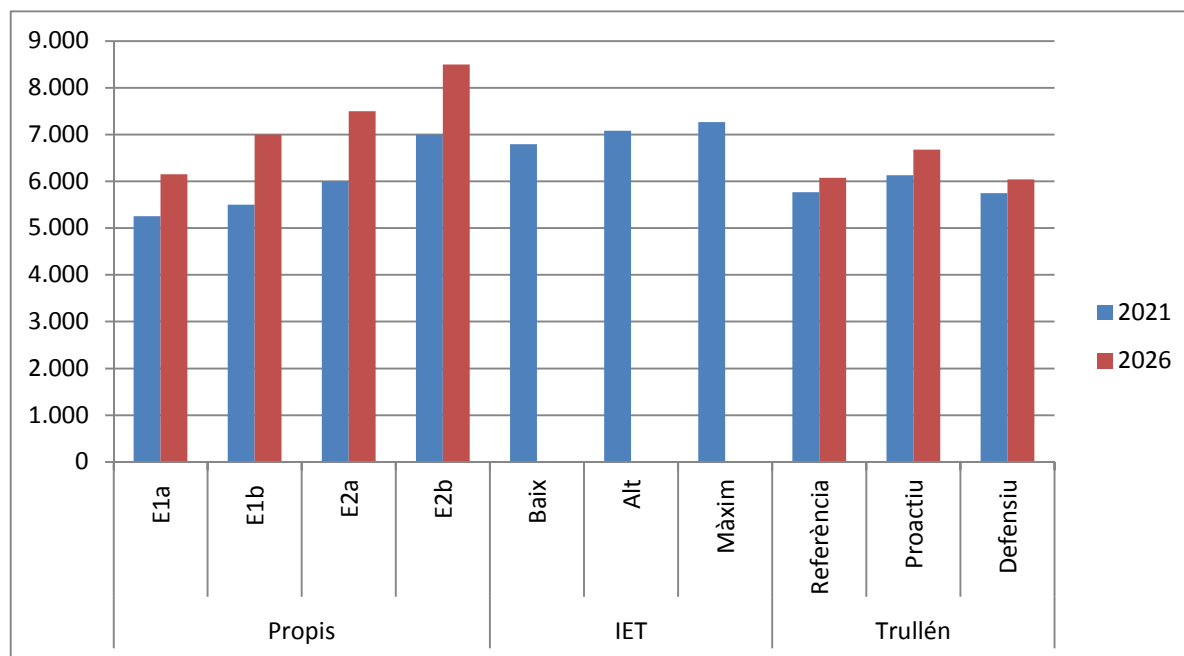
Taula 27 Escenaris futurs d'evolució de la població i l'activitat

	Situació actual	Població tendencial. Lenta recuperació Millora autosuficiència		Població tendencial. Ràpida recuperació econòmica Millora atracció		Increment població. Ràpida recuperació econòmica Millora atracció i autosuficiència		Increment població. Molt ràpida recuperació econòmica Millora atracció i autosuficiència	
Any	2012	2021	2026	2021	2026	2021	2026	2021	2026
Població	17.088	17.833	18.228	17.833	18.228	19.426	21.500	19.426	21.500
Població activa	8.882	8.917	9.114	8.917	9.114	10.102	11.610	10.102	11.610
Residents treballant	6.747	7.401	8.476	7.847	8.567	8.889	10.913	9.091	11.610
Taxa d'atur	17%	17%	7%	12%	6%	12%	6%	10%	5%
Llocs de treball localitzats	5.254	5.254	6.150	5.500	7.000	6.000	7.500	7.000	8.500
Increment LTL	-	0	896	246	1.746	1.246	2.746	1.246	2.746
Autosuficiència (població activa)	59%	59%	67%	62%	77%	64%	69%	69%	73%

Font: elaboració pròpia a partir de INSS i HERMES (Diputació de Barcelona).

La taula parteix d'associar directament l'evolució de la població ocupada resident a Sant Celoni amb l'evolució dels llocs de treball localitzats a Sant Celoni tot reconeixent que pot no haver-hi una correlació directa en l'evolució d'ambdues variables. Malgrat això, es considera que aquest és un patró d'evolució força comú encara que existeixin dinàmiques de pèrdua de l'autocontenció. Així, a partir d'aquests escenaris s'ha realitzat una estimació dels llocs de treball que es localitzarien a Sant Celoni partint de les dinàmiques econòmiques i les dinàmiques demogràfiques (bàsicament de migracions internes a Catalunya).

Figura 35 Escenaris d'evolució dels Llocs de Treball Localitzats a Sant Celoni

Font: elaboració pròpia, "Institut d'Estudis Territorials - Informe de diagnosi i recomanacions dels elements territorials de la regió metropolitana de Barcelona i la seva relació amb la mobilitat" i "Joan Trullén - Escenaris per a la metròpoli de Barcelona"

En síntesi, s'obtenen els següents valors que estableixen el rang de valor mínim i màxim pel què fa a l'increment dels llocs de treball al municipi:

Taula 28 Llocs de treball previstos i increment

Any	Rang			Increment període	
	2012	2021	2026	2012-2021	2012-2026
Llocs de treball	5.254	5254 – 7.000	6.150 – 8.500	0 – 1.746	896 – 3.246

Font: elaboració pròpia

Distribució sectorial dels llocs de treball

Se suposa que els llocs de treball del sector servei i de la construcció s'incrementaran de forma més proporcional a l'evolució de la població, mentre que seran els llocs de treball del sector industrial els que més fluctuaran en relació a la reducció de l'atur. Així, si l'any 2005 el 30% dels llocs de treball corresponien al sector industrial i l'any 2012 havia disminuït fins al 25% es planteja la recuperació de la situació existent en moments de benestar econòmic.

El rang de valors obtingut pels diferents escenaris és el següent:

Taula 29 Llocs de treball previstos del sector serveis i del sector industrial

Any	Rang			Increment període	
	2012	2021	2026	2012-2021	2012-2026
LTL sector serveis	3.384	3.532 – 4.200	1.185 – 2.162	148 - 816	416 - 1.416
LTL sector indústria	1.292	1.185 – 2.162	1.801 – 2.962	-107 - 870	509 – 1.670

Font: elaboració pròpia

Necessitats de sòl

Per disposar de ràtios de referència actualment a Catalunya, ens basarem en dues fonts. Per una banda les dades utilitzades en "l'Estudi territorial de la ròtula de Martorell, Abrera i entorn" (IET - Abril de 2013) que es presenten a la taula següent:

Taula 30 Ràtios de sòl i sostre per lloc de treball localitzat dels diversos sectors econòmics

	m² de sostre per LTL	Edificabilitat	m² de sòl per LTL	LTL per Ha
Indústria	100	0,6	167	60
Logística	200	0,6	333	30
Resta serveis (oficines, comerç, etc.)	25	0,6	42	240
Construcció superfície (de servei)	10	0,6	17	600

Font: Estudi territorial de la ròtula de Martorell, Abrera i entorn. (IET - 2013)

Les dades utilitzades en el marc del Pla Estratègic de Badia del Vallès, elaborat per ICPP l'any 2011, que treballa a partir de d'un rang d'opcions més ampli:

Taula 31 Ràtios de sostre per lloc de treball localitzat del sector terciari i industrial

	m² sostre / LTL		
	Màxim	Mitjana	Mínim
Terciari	25	33	50
Industrial	60	80	120

Font: Pla Estratègic de Badia del Vallès (ICPP) (2011)

Les dades mitjanes obtingudes a partir de l'inventari d'activitats en sòl especialitzat realitzat a Sant Celoni aporten taxes molt superiors, en bona part degut a l'existència d'indústries químiques amb una ocupació molt extensiva del sòl. Per disposar d'un valor acurat de les necessitats de sòl actuals i futures del sector químic, s'ha realitzat un càlcul específic per a cadascuna de les indústries del sector existents actualment, tenint en compte la superfície bruta ocupada i el nombre de llocs de treball actuals.

La mitjana d'ocupació en el cas de les indústries químiques a Sant Celoni l'any 2013 és de 280 m² de sòl per lloc de treball, encara que segons la indústria aquestes fluctuen entre els 100 m² en les ubicacions més centrals i els 700 m² de sòl per treballador/a en els casos menys densos. Així, la ocupació seria més semblant a la que s'estableix en el cas de les activitats logístiques (330 m² sòl / treballador), més que no pas a la mitjana de les activitats industrials (167 m² sòl / treballador).

En les altres activitats, tant pel què fa a la resta de les activitats industrials com en les comercials, tenint en compte les dades del sostre comercial obtingudes a partir del cens municipal elaborat per l'Ajuntament, els resultats s'ajusten a les ràtios de referència disponibles.

A partir dels escenaris de creixement dels llocs de treball localitzats al municipi i tenint en compte les diverses ràtios disponibles, la taula següent mostra el càlcul de les necessitats mínimes i màximes de sòl per a activitats de serveis i industrials l'any 2021 i l'any 2026. D'aquestes dades en destaquem sobretot els increments previstos de necessitats de sòl i de sostre per a noves activitats, ja que els valors absoluts poden diferir per les característiques específiques de les activitats existents.

Taula 32 Sòl i sostre per a activitats del sector serveis

		Absoluts				Increments			
		Min	Màx	Min	Màx	Min	Màx	Min	Max
m²/LTL		2021		2026		2021		2026	
LTL	-	3.532	3.800	4.200	4.800	148	416	816	1.416
Sòl	42	148.344	176.400	159.600	201.600	6.216	34.272	17.472	59.472
Sostre	25	88.300	105.000	95.000	120.000	3.700	20.400	10.400	35.400
Sostre	33	116.556	138.600	125.400	158.400	4.884	26.928	13.728	46.728
Sostre	50	176.600	210.000	190.000	240.000	7.400	40.800	20.800	70.800
Mitjana		127.152	151.200	136.800	172.800	5.328	29.376	14.976	50.976

Font: elaboració pròpia

Taula 33 Sòl i sostre per a activitats del sector industrial

		Absoluts				Increments			
		Min	Màx	Min	Màx	Min	Màx	Min	Max
m²/LTL		2021		2026		2021		2026	
LTL	-	1.185	1.801	2.162	2.962	-107	509	870	1.670
sòl	167	197.895	361.054	300.767	494.654	-17.869	145.290	85.003	278.890
sostre	60	71.100	129.720	108.060	177.720	-6.420	52.200	30.540	100.200
sostre	80	94.800	172.960	144.080	236.960	-8.560	69.600	40.720	133.600
sostre	100	118.500	216.200	180.100	296.200	-10.700	87.000	50.900	167.000
sostre	120	142.200	259.440	216.120	355.440	-12.840	104.400	61.080	200.400
Mitjana		106.650	194.580	162.090	266.580	-9.630	78.300	45.810	150.300

Font: elaboració pròpia

10 CONCLUSIONS I LÍNIES DE TREBALL

Sintetitzant el què s'ha apuntat ja en apartats anteriors de l'estudi:

- Població activa i llocs de treball a Sant Celoni

- **Població activa.** La població activa resident estimada al municipi era l'any 2012 de 8.882, segons les estimacions realitzades per la Diputació de Barcelona a partir de les taxes d'activitat provincial de l'EPA i el padró municipal. Aquest valor suposa un increment del 35% (2.281 persones) sobre les dades disponibles de l'any 2001.
- **Els llocs de treball al municipi.** Les dades d'afiliació a la seguretat social (assalariats + autònoms) indiquen un volum total de 5.244 llocs de treball localitzats a Sant Celoni. **El municipi manté així el mateix nombre de llocs de treball que tenia l'any 2001, havent perdut 11 llocs de treball en el període 2001-2012, el què suposa però haver perdut 1.000 llocs de treball (el 16,5%) des del 2007.** Cal apuntar, però, que el nombre de llocs de treball localitzats podria estar lleugerament infravalorat per les imprecisions de la font de dades de l'INSS. Així ho posaven ja de relleu les dades del Cens de població de l'any 2001, que incrementaven en 850 els llocs de treball respecte les dades d'afiliació a la seguretat social.
- **L'atur.** L'increment importantíssim del nombre desocupats és l'element més significatiu de l'anàlisi de l'activitat econòmica al municipi, com ho és al conjunt de Catalunya i de l'estat espanyol. **L'any 2012 es va tancar amb una mitjana anual de 1.549 aturats, el 17,4% de la població activa** del municipi, lleugerament per sobre la mitjana de la regió metropolitana, i la major part provinents del sector serveis (el 60%). Això suposa un increment de 992 aturats entre el 2004 i el 2012. Cal destacar que només el 12% dels aturats tenen un nivell formatiu superior a l'educació general i que la majoria d'aturats se situen entre els 30 i els 50 anys.
- **L'autosuficiència.** La **relació entre els llocs de treball localitzats a Sant Celoni i els residents que tenen feina** era l'any 2012 del 78%, és a dir, que al municipi no hi hauria feina per a tots els residents que avui en tenen. Si comparem, però, amb el volum de població activa, suposant un escenari ideal de plena ocupació, el percentatge es redueix al 59%. Aquesta és una realitat comuna en molts municipis de la regió metropolitana, que indica una certa especialització residencial del municipi malgrat el seu paper de capitalitat subcomarcal. És important destacar que la tendència ha estat clarament a la baixa en el període 2001-2012, perdent 8 punts percentuals (86% l'any 2001). Tot i així, cal matisat aquestes tenint en compte que el nombre de llocs de treball localitzats podria estar lleugerament infravalorat per les imprecisions de la font de dades de l'INSS.
- **L'autocontenció.** Les dades més recents sobre el **percentatge de treballadors residents a Sant Celoni que tenien el seu lloc de treball al mateix municipi** són les proporcionades pel Cens de població de l'any 2001, que situaven l'autocontenció en el 55%. La tendència experimentada en el període 1986-2001, en consonància amb les dinàmiques de les regions metropolitanes, fou d'una **destacada disminució partint d'una situació inicial molt favorable** (75% l'any 1986). L'evolució en el període 2001-2012 ha estat molt probablement de contínua reducció degut a que l'increment poblacional ha estat molt superior a l'increment dels llocs de treball al municipi.

- Sòl per a activitats econòmiques

L'anàlisi de les necessitats de sòl per activitats econòmiques esdevé un element estratègic i complex en el moment de greu crisi econòmica que travessa en aquests moments Catalunya, Espanya i bona part d'Europa. Davant d'un escenari futur obert, el present document ha de partir de la pregunta de quin és el rol que ha de tenir el territori com a factor que contribueixi a la competitivitat de l'activitat econòmica.

Tal com s'ha recollit en la diagnosi d'aquest document:

- L'existència de **sòl vacant** per al desenvolupament d'activitats econòmiques és un element estratègic. Aquest sòl té una capacitat d'acollida d'activitats molt significatiu, tant a Sant Celoni com al conjunt del Baix Montseny i el corredor de la C-35, per l'existència de dos factors: perquè les activitats poden fer un ús més intensiu del sòl ja ocupat (augmentar producció i llocs de treball sense incrementar el sòl i el sostre ja ocupat, i augmentant el sostre dins parcel·les ja ocupades); i per l'existència de parcel·les amb edificis sense ús o de solars no edificats.
- En aquest sòl i sostre vacant cal diferenciar:
 - o **Sòl especialitzat per activitats econòmiques** industrials o de serveis que requereixen mitjanes o grans superfícies. A partir de l'inventari realitzat podem estimar que el sòl vacant suposa el 24% del sòl dels sectors urbanitzats, el què significa una superfície d'un 220.000 m² de sòl amb un sostre superior doncs als 150.000m², dels quals prop de 60.000m² corresponen encara a solars.
 - o **Sòl mixt apte per a activitats econòmiques**. Els llocs de treball del sector serveis han continuat incrementant-se lleugerament durant els anys de crisi. Una part important d'aquests llocs de treball corresponen a oficines, però la majoria es concentren entre els locals comercials del centre urbà i els situats en les zones no residencials. Dels 851 locals identificats, un 14% estaven buits (en venda o lloguer, sense activitat o bé abandonats). Enmig d'aquest sòl mixt (residencial amb activitats) existeixen encara algunes edificacions especialitzades, ja sigui de caire industrial, algunes d'elles amb activitats i d'altres abandonades o amb usos de magatzem i d'aparcament de vehicles. Cal apuntar que una part d'aquest sòl pot transformar-se segons el planejament previst i destinar-se a usos residencials.

A l'hora de calcular la capacitat potencial d'acollir llocs de treball disposem ara d'un punt de referència. Partint de les dades d'afiliació màxima de l'any 2006, coneixem que el municipi ha perdut 850 llocs de treball, 541 dels quals en el sector industrial. El sector serveis, en canvi, ha incrementat lleugerament els treballadors (+76) i la majoria dels llocs de treball restants corresponen al sector de la construcció (-495 entre 2007 i 2012).

Fent un ús de la ràtios generals d'ocupació de sòl i sostre per cada lloc de treball podríem suposar que en aquests moments hi ha disponible el sostre equivalent als llocs de treball industrial perduts, suposant que els espais industrials ocupats en aquest període per les noves activitats de serveis són escassos.

Així, obtenim el següent quadre:

Taula 34 Sòl i sostre disponible per la reducció de l'activitat econòmica (2006-2013)

	LTL 2006-2013	m²sòl / LTL	m²de sòl no utilitzats	m² de sostre /LTL	m² de sostre no utilitzats
Activitat industrial	-541	167	-90.347	100	-54.100
Activitat constructora	-495	17	-8.415	10	-4.950

Font: elaboració pròpia

Aquests valors posarien en evidència l'existència d'un sostre ja preparat per acollir activitats econòmiques superior als 60.000 m².

- El planejament urbanístic

Tal com s'ha posat de relleu, el planejament urbanístic vigent inclou una previsió de sòl industrial encara per desenvolupar. El següent quadre repassa les dades de creixement del sostre industrial en el període de vigència del Pla.

Taula 35 Sostre industrial potencial (m²)

	Sant Celoni	La Batllòria	TOTAL
Sostre en sòl urbà inicial	255.000	187.100	442.100
Sostre sòl urbanitzat	338.900	0	338.900
Sostre en Sòl urbà actual	593.900	187.100	781.000
Sostre UASU pendants	38.757	32.057	70.814
Sostre sòl urbanitzable	53.120	142.000	195.120
TOTAL Sostre potencial	685.777	361.157	1.046.934

Font: elaboració pròpia

El sostre en el sòl urbanitzat en aquest període es correspon en bona part als sectors P-8 Polígon Industrial Nord-Est i al sector P-1 Molí de les Planes, que suposen el 80% del nou sostre potencial disponible. En relació al nou sostre pendent cal tenir en compte que en el cas de les UASU el seu desenvolupament no suposarà un increment net, ja que en aquest moment ja hi existeixen activitats. En aquest mateix sentit, les UASU residencials dins el teixit urbà suposaran també la pèrdua de sostre per a activitats econòmiques, malgrat seria interessant replantejar alguna de les UASU per tal de mantenir de forma estratègica volum de sostre per activitats econòmiques dins la trama urbana.

- Escenaris de futur

En aquests moments ens trobem en creixements negatius del PIB a Catalunya (-1,3 el 2012), que no ha superat l'1% d'increment des de l'any 2008. Les previsions macroeconòmiques per a l'any 2014 preveuen, tal com recull l'informe de l'IET realitzat en el marc del pdM de la Regió Metropolitana de Barcelona, que la variació del PIB serà d'un 0,9 %, atès que el conjunt del sector exterior hi aportarà un punt positiu i la demanda interna hi farà una aportació negativa de 0,1 punts. Així mateix, en l'àmbit laboral s'estima que la contracció de l'ocupació de l'any 2012 indica el punt màxim de la recessió iniciada l'any 2011. D'aquesta manera, les previsions apunten que tot i que durant el 2013 continuarà la destrucció de llocs de treball, la taxa de variació es moderarà i se situarà en -2,9 %.

Tal com posa de relleu l'equip de l'arquitecte Josep Ma Carrera a "l'Estudi Territorial de la ròtula de Martorell, Abrera i Entorn", en l'àmbit de Catalunya es requeriria un creixement del PIB del 2.1% anual acumulatiu fins l'any 2027 per a poder reomplir tot el sòl d'activitat econòmica que estava ja ple l'any 2007. En una línia molt similar es recull al Pla Estratègic 2014-2020 del Consell Comarcal del Vallès Occidental que no preveu la recuperació dels llocs de treball existents l'any 2012 fins l'any 2020.

A partir de la suma dels factors demogràfics locals, els factor econòmics regionals i de les actuacions de promoció econòmica locals, s'han elaborat quatre escenaris que sintetitzen les característiques del model creixement a partir de l'evolució de l'autosuficiència i de la capacitat d'atracció de treballadors d'altres municipis. L'objectiu dels escenaris no va més enllà de poder suggerir diversos indicadors per tal de poder disposar d'un rang suficient de les necessitats de sòl per Activitats Econòmiques. Aplicant les ràtios mitjanes d'ocupació del sòl per cada lloc de treball, s'ha obtingut uns valors mínims i màxims esperables tenint en compte els diversos escenaris. Alhora, coneixent que una part de les activitats de serveis se situen en sectors especialitzats d'activitat econòmica (fins fa ben poc anomenats polígons industrials), s'ha calculat un valor de sostre necessari en sectors especialitzats d'activitat econòmica (SAE) en els que s'ha inclòs el 50% del nou sostre per a serveis.

Taula 36 Previsió de les necessitats de sostre en els sectors d'activitat econòmica

	Noves necessitats (m²)			
	2021		2026	
	Min	Màx	Min	Max
Sostre per a serveis	5.328	29.376	14.976	50.976
Sostre per indústria	-9.630	78.300	45.810	150.300
Sostre total en sectors d'activitat econòmica	-6.966	92.988	53.298	175.788

Font: elaboració pròpia

- **Balanç de les necessitats futures en relació al planejament urbanístic**

Així, per fer un balanç del planejament urbanístic vigent i les necessitats a cobrir en el període 2013-2026 obtenim el següent quadre:

Taula 37 Balanç del sostre (m²) disponible i potencial en relació a les necessitats previstes per a l'any 2026

Sostre disponible edificat	60.000
Sostre disponible en solars a edificar	50.000
Sostre disponible en Unitats d'Actuació en Sòl Urbà	70.814
Sostre disponible en sòl urbanitzable	195.120
Necessitats de sostre industrial a ocupar en l'horitzó 2026	53.298 – 175.788

Font: elaboració pròpia

A partir de la taula, creiem necessari fer les següents consideracions:

- Gairebé la meitat del sostre potencial no utilitzat es troba en els sectors ja urbanitzats, mentre que l'altra meitat correspon al sostre previst en el sectors de sòl urbanitzable.
- En l'escenari de màxim creixement de les necessitats de sòl per activitats econòmiques el nou sostre utilitzat seria menys de la meitat del sostre industrial potencial segons el planejament vigent. Si ens fixem només en el sostre disponible en el sòl urbanitzable previst en el planejament, en l'horitzó de màxim creixement s'ocuparia el 90% del sostre. En aquest cas, però, quedarien buits tots els solars existents i totes les naus actualment buides, tenint en compte els costos directes i indirectes que això genera sobre el municipi.
- En l'escenari de mínim creixement, el sostre disponible en el sòl urbà seria suficient per encabir les noves activitats econòmiques previstes, deixant encara bona part dels solars buits i deixant pendent l'execució de les Unitats d'Actuació i el conjunt del sòl urbanitzable.
- Tenint en compte aquestes dades, caldria analitzar quina part del sostre previst té les millors condicions de localització, millor aptitud territorial, i pot contribuir millor a l'estratègia urbana del municipi, per tal de modificar o deixar per a fases posteriors els sectors amb menys vocació per acollir activitats econòmiques.
- Caldrà tenir en compte les característiques diferenciades dels diversos sectors, per poder acollir empreses amb diferents requeriments així com l'ampliació de les empreses del sector químic. Així mateix, caldrà descartar a curt i mig termini la urbanització d'una part de la superfície prevista en el planejament vigent, almenys

durant el termini de vigència del nou planejament. En aquest procés caldrà tenir en compte, entre d'altres aspectes, la recerca d'un equilibri entre llocs de treball i habitatges per al nucli de La Batllòria.

D'altra banda, cal valorar l'existència encara d'un important conjunt d'edificacions i solars en el sòl urbà que en alguns casos podrien donar cabuda a una part significativa de les noves activitats i en d'altres han de permetre també la millora del teixit ja urbanitzat. La capacitat de mobilització d'aquest parc i del sòl disponible serà decisiva a l'hora de programar el sòl urbanitzable. Un correcte equilibri entre la ocupació del sòl urbà i la urbanització i ocupació de nous sectors serà estratègic des del punt de vista dels costos del manteniment urbà.

Si bé algunes d'aquestes propostes contradiuen les estratègies establertes per el Pla Territorial Metropolità de Barcelona aprovat l'abril de 2010, cal considerar el significatiu canvi de tendència experimentat des de l'inici dels treballs del redacció del PTMB fins els nostres dies. Així, com ja s'ha exposat, treballs d'actualització de les previsions del PTMB fets pel mateix equip redactors, han evidenciat la necessitat de prendre les previsions del Pla Territorial en un marc temporal molt més llarg, fet que coincidiria en bona part amb els elements apuntats en aquest document.

Els reptes estratègics

A partir dels elements apuntats, és necessari definir uns reptes estratègics del municipi en relació a l'evolució de l'activitat econòmica.

- L'horitzó de **la plena ocupació de la població activa** esdevé un repte per a qualsevol municipi, si bé això es pot traduir a la pràctica en aconseguir el retorn a la taxa d'atur més baixa dels darrers períodes (que fou d'un 6% a Catalunya).
- **L'increment de l'autocontenció laboral**, que més residents treballin a Sant Celoni, ha d'esdevenir també un repte integrat en les polítiques urbanístiques pels beneficis individuals i col·lectius que comporta. Aconseguir reduir les necessitats de mobilitat obligada esdevé un mecanisme clau per reduir els costos derivats del transport (econòmics, ambientals, d'accidentalitat, etc), que afecten a la competitivitat general del sistema econòmic.
- **L'increment de l'autosuficiència**, la relació equilibrada entre nombre de residents i nombre de llocs de treball, repte molt lligat al de l'autocontenció, és un mecanisme per a millorar l'autonomia i l'eficiència del sistema urbà del municipi, i així indirectament millorar també el del sistema territorial del Baix Montseny. La capacitat de disposar d'un major nombre de llocs de treball en relació a la població resident milloraria també l'atracció del municipi en el seu àmbit proper.
- En síntesi, es tracta de **revertir la tendència** dels darrers anys en que ha augmentat l'especialització residencial del municipi, fruit de la suma d'una etapa de creixement urbanístic residencial seguida d'una etapa de crisi econòmica i pèrdua de llocs de treball.

Els mecanismes

La consecució dels reptes plantejats determina els mecanismes a utilitzar

- **Atracció de noves activitats** que siguin capaces de crear llocs de treball i contribueixin a la reducció de la taxa de desocupats al municipi i a l'àmbit del Baix Montseny.
- **Afavorir l'autocontenció**, millorant la qualitat de vida dels residents i reduint els costos econòmics i ambientals que genera la mobilitat laboral obligada. Procurar també aquesta autocontenció en el cas de La Batllòria, afavorint també un reequilibri respecte el creixement residencial experimentat.
- **Impuls al creixement d'habitants** del municipi, en la línia del projecte de consolidació del projecte de ciutat, de forma equilibrada amb la creació de nous llocs de treball.
- **Incrementar el rol de capitalitat comarcal**, fent així més eficient el conjunt del sistema territorial.

L'estratègia

Davant d'aquests escenaris econòmics, l'estratègia del municipi en relació al planejament urbanístic de les activitats econòmiques hauria de passar pels següents aspectes.

- **Reforçar els actius territorials estratègics del municipi**

- **La qualitat i la integració urbana dels sectors d'activitat econòmica.** La disponibilitat de sòl d'activitats econòmiques associat a la trama urbana de Sant Celoni i de La Batllòria permet dotar de major qualitat urbana aquests sectors, en la línia del què apunta l'estudi sobre el sector del Molí de les Planes realitzat per l'UPIC.
- **La potència comercial del centre urbà.** Cal consolidar aquest sector posant en valor els buits comercials al centre urbà de Sant Celoni i reforçar la continuïtat dels eixos comercials aprofitant sinèrgies amb les transformacions residencials pendents. Cal tenir en compte el paper de referència en el marc de l'àmbit territorial del Baix Montseny, apostant per la complementarietat entre els sectors comercials situats de forma perimetral al nucli urbà i els sectors centrals. La regulació de les activitats, en el marc també de la delimitació de la Trama Urbana Consolidada que realitza la Generalitat, ha de jugar un paper essencial de cara a encaminar les iniciatives privades en el marc de l'estratègia municipal.
- **L'accessibilitat.** La centralitat de l'estació de ferrocarril i la localització en el corredor de l'AP-7 són dos actius que cal potenciar. En el cas del ferrocarril, caldrà treballar per millorar-ne la integració amb els teixits propers d'activitat econòmica.

- **El sector químic.** El manteniment del sector químic és un element clau per a garantir una part molt important dels llocs de treball existents al municipi. La disponibilitat de sòl per al creixement de l'activitat sembla garantida i caldrà estar atents als seus requeriments mitjançant les polítiques de promoció econòmica i de formació que ja es desenvolupen .
- **La urbanització de nou sòl estratègic.** La urbanització de nous sectors d'activitat econòmica ha d'anar lligada prioritàriament a actuacions estratègiques que contribueixin al repte de dotar de major centralitat els sectors ja existents. Aquest ha de ser un dels criteris per a la prioritització del desenvolupament dels sectors de transformació i dels sectors de sòl urbanitzable, en un escenari a curt i mig termini que impedeix el desenvolupament del conjunt del sòl industrial previst en el planejament vigent.
- **La transformació urbana.** Les UASU pendents de desenvolupar dins el nucli urbà poden tenir un rol molt significatiu en la millora del teixit urbà, tant en relació als espais verds com en la continuïtat d'itineraris amb una forta component comercial i la dotació de nous espais d'activitat econòmica. Per al seu correcte desenvolupament caldrà analitzar nous mecanismes, com la realització d'unitats discontinúes.
- **La força del teixit socioeconòmic.** El procés de definició i execució del nou planejament urbanístic ha de treure partit del teixit socioeconòmic existent com un actiu que ha de participar en totes les etapes del procés, des de l'aportació d'idees fins a la recerca de consens, per tal d'aconseguir configurar un projecte estratègic de ciutat que caldria emmarcar en el context d'un Pla Estratègic de Sant Celoni.

- **Un projecte territorial per a la C-35**

- **L'àmbit de Can Caseta com a actuació estratègica.** La previsió ja l'any 1997 d'una unitat d'actuació i un Pla Parcial obre la porta a pensar estratègicament el paper d'aquest sector en la configuració de l'eix de la C-35 i l'enllaç amb el centre comercial Altrium. El nou POUM hauria de definir estratègicament aquest nou sector.
- **La millora de la seguretat i de la funcionalitat de la via.** És de gran importància dur a terme actuacions de millora de la seguretat i de la funcionalitat de la C-35, tal com ha vingut reclamant-se els darrers anys. Aquestes actuacions tindrien també com a objectiu poder integrar millor a la ciutat el teixit industrial situat al sud d'aquesta infraestructura. Així mateix, el Pla haurà de fer una correcta avaluació de les reserves viàries.
- **La millora del paisatge urbà del front comercial.** La millora de la urbanització dels vials laterals de la C-35 ha de formar part del projecte integral de millora d'aquest tram de la xarxa viària, fent compatible l'elevat flux de la via amb un paisatge urbà de major qualitat.
- **La utilització estratègica dels buits existents.** El Pla haurà d'analitzar les potencialitats estratègiques dels solars i edificacions sense ús existents en el marc del tram urbà de la C-35 per avaluar usos i actuacions que contribueixin al projecte de millora de la funcionalitat global d'aquest territori.
- **La convivència entre activitats comercials i industrials.** La delimitació final del límit de la Trama Urbana Consolidada i les excepcions que es puguin determinar ha de permetre una correcta distribució dels usos, generant la necessària continuïtat en els usos comercials

- **La Batllòria**

- **Assegurar la viabilitat i utilitat d'alguns dels nous sectors previstos a La Batllòria.** La dimensió del sòl urbanitzable industrial previst pel planejament vigent en l'àmbit de la Batllòria fa inviable el seu desenvolupament complert a mig termini. Cal analitzar els Plans Parciais i la UASU prevista tot apostant per desenvolupar a mig termini el sòl necessari per a dotar d'una major autosuficiència al nucli, tenint en compte el destacat creixement residencial dels darrers anys. Així però, caldrà preveure que la localització dels nous creixements no afectin la qualitat urbana del sector tot mantenint-ne la seva integració.